

சீமந்தநிகலந்த பஹுமேதரிகல.

• ஸகநயாபரிமர்.
பிரஞ்மதத்திரஸ்வாரி.

மவர்த்தி. வெ. ஸ்ரீ நிவாஸாசாரியர்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீஜைவராதாஜாஜைவரஸூ ஹ்மணை நம: ||

ஸ்ரீதெதநிமகாகைஹாடெநிகாய நம: ||

மஹாவராவராவாரம் ||

ஸ்ரீஜைவராதாஜாஜைவரஸூ கவிதா கி-ககெஸ்ரீ |
 வெஜாஜைவராதாஜைவரஸூ ஸஹிபதாஸூஜாஹ்ரி ||
 விமாதெநிமகாகாய- விஷ்ணுவாஜைவரஸூ |
 ரஹஸ்யகூயவராவாரம் ச்ரீஸூரதஸகஜைவரஸூ ||
 கவிஜநாத விஜநாத விஜநாதவிஜநாத |
 ரஹஸ்யகூயவராவாரவரஸூ ஹ்மணை நம: ||

சீரோன்று தாப்புந்நிருவேங்கடமுடையான்
 பாரோன்றிசொன்ன பழமொழிபன்—ஓரோன்று
 தானையமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
 •வானேறப்போமாவும் வாழ்வு.

மஹாவரஸூ மஹாவரஸூ மஹாவரஸூ |
 வுணீஹை ந சூரண ஹ்மணை நம: ||

பொய்கை முனிபுதத்தார் பேயாழ்வார்

தன்பொரு ஸ்வருங்குருகேசன் விட்டுகித்தன்,
 ஆய் குலசேகரனம் பாணாதன்

மேண்டாடிப்பெடி மழிசை வந்தசோதி,
 வைபமெல்லாமறைவிளங்கவார்வெலேகது
 மங்கையர் கோனென நிவர்கண்மகிழ்ந்துபாடுஞ்,
 செய்யதமிழ் மாலைகளுகெதவியவோதித்
 தெனியாதமறை திலங்கடெளிகின்றோமே. (க)

இன்பத்திலிடைபுருதலிலிசையும் பேற்றி
 கெழாத பலபுலகிசொகம் மாற்றில்,
 தன்பற்றில் வினவிலகுகற்றகவோக்கத்திற்
 ருத்துவத்தையுணர்த்துதலிற்றன்மைபாக்கில்,

[illegible]

[illegible][illegible]

சொட்டைநம்பி. சொட்டைநம்பிபிள்ளையென்னாச் சான். என்னாச் சான் பிள்ளைகள் நால்வர்; இவர்களுள்ளொருவர் பிள்ளையப்பர். பிள்ளையப்பர் பிள்ளைதோழப்பர். தோழப்பருக்குப் பெண்பிள்ளைகளுருவர். நாயுடிகளின் ஸ்ரீவாடித்தையாஸ் யித்த முதலிகள்; உய்யக்கொண்டார், குருகைகாவலப்பன், நம்பிகுருணாகருடாவர், ஏறுதிருவுடையார், திருக்கண்ணமங்கையாண்டான், வானமாதேவியாண்டான், உருப்பட்டோராச்சான்பிள்ளை, சேகத்தூராழ்வான், ஆக எண்வர். உய்யக்கொண்டார் ஸ்ரீவாடித்தையாஸ் யித்தவர்களாவர். அவர்களாகிறார்; மணக்கால்நம்பி, திருவல்லிக்கேணிபாண்பெருமாளையர், சேட்டலூர் செண்டலங்காரர், ஸ்ரீபுண்ணுகடாவர், உலகப்பெருமாள் நங்கை. மணக்கால்நம்பி ஸ்ரீவாடித்தையாஸ் யித்தவர்களாவர். அவர்களாகிறார்; ஆளவந்தார், தெய்வத்துக்கரசர் நம்பி, மொழித்துத்திருவிண்ணகரப்பன், சிறப்புள்ளாராவுடையபிள்ளை, ஆச்சி. ஆளவந்தார் ஸ்ரீவாடித்தையாஸ் யித்தவர்கள் பதினேவர். அவர்களாகிறார்; பெரியநம்பி, திருக்கோட்டியூர்நம்பி, திருமலைபாண்டான், ஆளவந்தாராழ்வார், திருமலைநம்பி, சசாண்டான், தெய்வவாரியாண்டான், சிறியாண்டான், திருமோகூரப்பன், திருமோகூர்நின்றார், தெய்வப்பெருமாள், திருமங்கையாளியார், பிள்ளைதிருமாலிருஞ்சோலைடாவர், மாறனேர்நம்பி, ஆன்கொண்டி. பெரியநம்பி ஸ்ரீவாடித்தையாஸ் யித்தவர்கள் அறுவர். அவர்களாகிறார்; எம்பெருமானார், மலைகுனியநின்றார், சூப்பாஸ்ரீஸககொவடாவர், அணியரங்கத்தமுதனார், திருவாய்குலமுடையாண்டார், திருக்கச்சிநம்பி. எம்பெருமானார் திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸ்ரீவாடித்திலே நல்லுடையாட்கள்களிகூறித்தார். திருமலைபாண்டான் ஸ்ரீவாடித்திலே திருவாய்மொழிகேட்டார். ஆளவந்தாராழ்வார் ஸ்ரீவாடித்திலே திருவாய்மொழியுமோதினாலாடிகளையுருளிச்செய்யும்நல்லவார்த்தைகளுக்கேட்டருளினார். திருமலைநம்பி ஸ்ரீவாடித்திலே ஸ்ரீபுண்ணியன்கேட்டருளினார். இவாருளிச்செய்த வுபகாங்கள், ஸ்ரீலாஷும், ஸ்ரீவம், ஸாரும், வெடாஷும்-லெஹும், ஸ்ரீதிகாஷாஷும், சிறியமஷும், பெரியமஷும், ஸ்ரீமெவகாஷமஷும், கிகுறும், ஆக ஒன்பது. இவாஸ்ரீவாடித்திலாஸ் யித்தமுதலிகளைத்தந்தாம் ஸ்வாடியப்படிகளிலே யறிந்துகொள்வது. * * *

“மூரூபக் காலயெஜீரோது ஜென்மெந்தமொவயெசு |
சுபுக் காலபுக் காலாஹிராஹீயெதெஸு ஜீரோயுஷீ” என்றார்கள்.
மூரூபையொருவன் வகாஸிப்பிக்கிறதாவும் ஒருவன் வகாஸிப்பி
யா தொழுகிறதாவும் மூரூஹித்யில் தாரதஜேத்தாலேயிறே. ஹ
வஜிஷயத்திற்போலே மூரூவிஷயத்திலும் வரையானஹித்யுடைய
வனுக்கு சுபெகஷிதா ஸுபுங்களெல்லாம் வகாஸிக்குமென்னு
மிடம் கஜாஹாராஜிஸூதிகளிலும் ஸனுயாஜி வுதூதாஹங்களி
லும் வலிபிம். இங்கு எல்லாதார்க்கு இப்படிஜீரோநஸாவத்தன்
டாகாதென்னுமிடம் ஸிஷுஜ்ஜனாடையஜீரோநதாரதஜேத்தாலே
கண்டு கொள்வது. மிகவும் மூரூயிகாஸஸரிஷுர்களுக்குந்கடுக
சுஜாஜிஷிஷயங்களை வகாஸிப்பியாதார்க்குநிஷெகுலேயாதென்னு
மிடம் ரெகாஜி வுதூதாஹங்களிலே வலிபிம். பெற்றது மூணமா
கவுபிஷெஸித்தால் “ஸரிஷுபாவம் மூரோரவ” என்கையாலே
சூராயுடனுக்குநிஷெகுலேயும் படியாமென்னுமிடம், வருவது வி
வாரியாதே ஹிஷுனுக்குவஷெஸித்தத்தாலும் ஹிஷுஷிஷய
மற்றது தன்ஸரிஷுனா ஹாரத ஹவாணியிட்டு வவெபுரானுண
ர்த்திவிக்கவேண்டும படியிருந்த உதூஜுவன்பக்கலிலே கண்டு
கொள்வது. இப்படி சுபுக் காலபுக் காலாஹிராமென்கிறவிரண்டுக்
கும் க்ஷீயெதெஸுவஜோயுஷீ என்கிற ஹவங்களை ஒளவிறுத்தா
லும் வகாஸி வலிபியாலும் ஜீத்தாலே ஹாரித்தவித்தனை. இ
ரண்டிலுமிரண்டுஹவமூயித்தாலும் வாகுத்தில் வருவ்விரோயமி
ல்லை. ஆகையால் ஹவபாவவெஸுஷிஷயம் மூரூஹித்யின் வரீவாஹ
மாக மூரூவை வகாஸிப்பிக்கவும் ஜீரோரதூத ஹவமூணிக்
கச்செப்புபோலெயிருக்கிறதருஜேத்தினுடைய சீர்மையுந் தன்
நிஷெஷுயுங்குலேயாமைக்காக சிவ்வான வுயோஜனங்களைப்பற்ற
ஸிஷுமூணவாதிதியின் லாதவவதர்க்கு வெளியிடாதேஜேத் த
தைமிகவுப்சேமிக்கவும் பூரூபம். இவ்விடத்தில் மூரூஸஸும் வர
மூரூக்களுக்கு முபெகஷணம், ஸாரோநுமாகவுடாம். ஜேஜோ
ஸம்ஜீரோஸுபுமமுதலானவஹஸுஷங்களுக்கும் வுதூதாஹம்.
தானிந்த ரஹஸுஷங்களை யநுஸாயிக்குமபோதெல்லாம் வாயு
வ்ராவரையையநுஸாயிக்கையும் வியிஷெபூதம். இவ்வாஹ
புடர்க்குடையவநுஸாயாநம் “ஸுஹாஷுபுணு” குதொதெ

வாழியோடு” என்கிறபடியே பூதிவழிவலம்வாடினத்துக்குப்
பூராய்விதமுமாம்.

என்னுயிர் தந்தளித்தவரைச்சரணம்புக்கி
யானடைவே யவர்க்குருக்கணிரை வணங்கிப்,
பின்னருளாற்பெரும்பூதூர் வந்தவள்ளல்
பெரியகம்பியாளவந்தார் மணக்கானம்பி
நன்னெறியை யவர்க்குடாத்த வுய்யக்கொண்டார்
நாதமுனிசடகோபன் சேனைநாதன்
இன்னமுதத்திருமகளென றிவர்களைமுன்னிட்
டெம்பெருமான் திருவடிகளடைகின் றேனே. (ந)

வனதெரிஹு லெவாஹிந்யஸரொ நூயாயநாயாடிய
ஸ்யுனப திநநீய விவியொ டனாஹிநாஹிஹ |
ஸூகாதவ்யு ஸாஸ்யுஹ்வதீயா ஹிவ்யாவநாவ்யாவகா
ஹிபூலிஸ்வ விவ்யுஹ்வதீயா ஹிவ்யாவநாவ்யாவகா

ஹரிஹர் சதஸி ஹாஸ நரஸி கஹயத்ரீ வஹெஷொத்ரி
 வெஷா கவிவய குறித்தே ஹயத்ரி வஹு மஹா வஹி ரஸ
 ஹ ராணாம் || திஸ்யா வபிஜெத் யுஷ்பா உவநஸா திநிபு
 ததத் திபாந லொர்ததே வவகலி யரீநஸுக்ஸததநீகா ||

ஆரண்ருல்வழிச்செவ்வையழித்திடுமைதுகர்க்கோர்
வாரணமாயவ்வாதக் கதலிகண்மாய்த்தபிரான்
ஏரணிகீர்த்தியிராமானுச முனியின் னுரைசேர்
சீரணிகிந்தையிணைஞ்சிந்தியோமினித்தினையே (சு)

மீளவந்தின்று விதிவகையானினைவொன்றியநாம்
மீளவந்தின்னும்வினையுடம்பொன்றிவிழுகதுழலா
தாளவத்தாரெனவென்றருடந்துவிளங்கியசீர்
ஆளவத்தாரசுயோம்படி யோமினியல்வழக்கே. (௫)

காளம்வலம்புரியன்னநற்காதலடியவர்க்குத்
தாளம்வழங்கித்தமிழ்மறையின்னிசைத்தவள்ளல்
மூனூத்தவனெறிமூட்டியநாதமுனிகழலே
நாளுந்தொழுதெழுவேரமக்காரிகிர்நானிலத்தே. (சு.)

ஐதிகவிதாசிப்கவலிஹ்ஸு)ஸவ-தஞ்ஹீதஞ்ஹு
ஸ்ரீதிதெங்குநாபஸு) வெஜாநாபாய-ஸு) க்ரீதிஷு

முருவரம்புராஸாரஸ்ரம்புண்பு.
 புதிதெ மிமகோது கைநாடுசிகாயநுழி.

நவ்ஸுத் தயஸாநாவ்ஸுத் வஸுத் ஸுஹாஸுத் ஸுஹாஸுத் ||

‘வநெந் து ஷ்வி திரிஸ்ரஸு) வீயீஸாயககிகாநாநு ||

தெமாஸாபரிஷதாவஜோபாபு) மொவாயதிலா ||

ஸ்ரீயம்வதியான ஸவெ-புஸ்பாணுக்குப்ரீசுள ஸூஹஸ்பாநீபனய்க்
கொண்டு ஹுடிபஹிணய் கூரோனென்றும், வுசூனென்றும்
ஸிஷிநென்றும், வெஷிநென்றும், செஷிஹிதெனன்றும்,
உாஸஹிதெனன்றும் அல்வோஸாஸும்களிலேவ் திவஹனாயிரு
க்கும்ஜீவாத்ஹ. இவன் தனக்குவருத்தஸெஷியாய், அயர்வறுமமார்
களதிபதியாய், உயர்வறவுயர்லமுடையவனாய், நமக்கும்பூவின்மி
சைநம்கைக்குமின்பனாய், ஞாலத்தார்தமக்கும் வாணத்தவர்க்கும்
பெருமானான ஸவெ-புஸ்பாணுள் “வெகுகுமெண்து வரொயொகெ
ஸ்ரீயாஸாஹிஹிமதூதிர்சூவெ” என்றும், “ஓண்டொடியாஸ்திரு
முகனும்நீயுமேநிலாநிப்ப” வென்றும் சொல்லுகிறபடியே பெரியபி
சாட்டியாரோடேகூடதெளிவிசம்பிலே “யாயொகெ” து வராஜ

தெதிவிதிதாநாகுவரெணவ்யிதா” என்கிறபடியேசுயொரீர
 ஷிஸாஸவாஸுமானகலங்காப்பெருநகரிலேவாஸுஸுருணாஷிவா
 கூங்களாலேயோதப்படுகிறதிருமாமணிமண்டபத்திலேகூளஷீத்
 கிஷாஹுணாஷிகளிலே யோதப்படுகிற வயடிலுவிஸெஷுத்திலே
 “சென்றற்குடையாமிருந்தாற்சிங்காதனமா” மென்றும்து, “நிவா
 ஸஸய்யோஸந”வென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே வுரூபெஸாஸவட
 கூலுஸவடாவஸுஸாஸித ஸவடவிபகெஹ்யடங்கலையும்ஸவடவி
 யஸாஸீரங்களாலெயநுஹவித்தி செஷகுவமேதனக்கு நிரூபக
 மாகையாலேஸெஷனென்றேதிருநாமமாம்படியானதிருவனந்தா
 முவானுகிற திருப்பள்ளிமெத்தையிலே வானிஸவரசாய்க்கொண்டு
 தான்வாழ்கிறவாழ்வை ஸவடா.தூக்கஞ்சிறுஹ வித்துகூதாஸுட
 ராகவேணுமென்றுஸஹுடியனாபிருக்கிற விருப்படியாக தீதூர
 நுஹவம்பண்ணுகிறவந்தமில்பேரின்பத்தடியரானநிகுஸுருரி
 களோடொக்கத்தானும் ஸூரிசெஹ்யடத்துக்கு ஸுருபுவயொ
 மூதையாலேயிட்டிப்பிறந்துவைத்து,சுநாஷிசாயையாலேஸுஷ
 னாய்,“சுநெகஜத்யூஸாஹஸ்யீஸஸஸாஸாஸவடவீஸுஜநு | ரொஹஸு
 லேயாசொலாஸவாலாஸநாரெணுகுணிகூ” என்கிறபடியேபு
 கூதியாகிறபாழிலே விழுந்துஓடியோடிப்பலபிறப்புட்பிறந்து த
 ட்டித்தாவற்றுஅழுக்கடைந் தொனியழிந்தபடியாலேகஷஹிதவி
 ஷபமாய் யயாவசுபுசுஸாஸாஸிதனாய் நிற்க, ஒருராஜாசுஹவீ
 ரத்துடனே வேட்டைக்குச்சென்று விளையாட்டிலே ஸகூனாஸ
 ளவிலேவாகைடயறிவதற்குமுன்பேவழிதப்பினராஜகூலாரான்
 டுத்தார் கைய்யிற்பிள்ளையாய்ஏதேனுமொருகுருச்சியிலேவளற,அ
 வந்தனக்கில்லாதஸவரகூாஷிஜாதிகளையேறிட்டுக்கொண்டு “ரோ
 தாஸெஷகூவிதாஸெஷகூரிகேதஸுஷவகூஷிணம் | சுஹஸுநிவி
 ராநீத ஸுஸாநீதொமவாஸுஸெநம் || சுஹஸுநீதாவஸுஸு
 ணொரிமவாஸுநாநாஸவஸுஸுணொதிவ் -தூகூரிகேதடிவதா
 விஷுஷுஸஸஸுமூஜாஷொஷமுணாஸவணி” என்கிறபடியேவே
 டுவச்சேரியில் கிளிபோலேயவர்கள் பழக்கிவைத்த பாசாமேதனக்
 குப்பாசாமாய்,அவர்களுக்குப்பிறந்தவர்களைப்போலே யவர்களு
 னும் வுத்தியுமேதனக்கூணும்வுத்தியுமாய், தன்பிறவிக்குரியமொ
 மங்களிலும் சூவாஸஸாஸாராஷிகளிலும் புதியதுண்ணுதே ராஜ

உவ்வாடி தாயிகாரு.

[illegible]

நங்கோயும் ஹிகததங்கையுந்தெளிந்தொருவிரகாலே அந்த
நாஜாவுக்கும் ராஜகூடாரனுக்கும் வரஸுரஸம்ஸொஷாநார்க்கை
யையுத்தாவிக்குமாப்போலே யிவனுக்கும் “நாயாஷெவொ மி
தெயுடாவா நதரியுடகீவாவரொவிவா | தோநாநதயவொதா
ஸொஷொதமிபராத்ம” என்றும், “ஷாஸாஷெவொதவஸெவெ
ஹொதாநதவராத்ம” என்றும் ப்ராணங்கன்செய்வொகிற
படிபெபொங்கோதருகுழந்தபுவகியும்வின்னுலகும்ங்காதுஞ்சொ
ராமேயாஸ்கின்ற செங்கோலுடைய ஸ்ரியெவதி ஈராராயணனுட
னே குடல்துவகைகத்தெளிவித்து, இவனுக்கு தகஸ்பாஷுபா
யங்களிலேமுயன்று, இவன்பெறுகிறபேதேதங்களுக்குப்பொன்
னுலகையும் புவனிமுழுதையுமாராகையாகவுந்த, அதடியாகவ
ன்றின்ற கன்றுக்கிரங்கிச்சுரக்கும் யெநுவைப்போலே யிந்தெ
யுகிரிவ்வாநாவுக்குகீதோநஸாஸயிவய-யங்கன்ஜிரவேதுமெ
ன்முகிததீருதற வறச்சுரக்கும்பாகசங்களைக்கொண்டு “தெ
நயஸித்திவிஜயநதீவ்வொவெ” தோஷிகளிற்படியே ராஸாரனுடை
யங்கிஸிதவய்சஞுடைய வர்ஸாரிவஸு ஹாவஸாஸாங்களும்,
ஹொமாஸ்வத-ய்களும், தோஷொவாஷெயங்களான விவற்றினு
டைய பெபாபங்களும், இவற்றின்மதிவொகாரங்களும், உதூநு
தங்களான தோஷவிவொய்களுமாகிறவிவ்வகூடங்கள் தோஷகூ
வான விவ்வாதாவுக்கு தோதவங்கன். இவ்வகூடங்களுள்ளாம்
கூயொஷிஷெயஸாஸாராயியில் வாராதமான் ரஹஸ்யத்ருயததி
லே ப்ரதிதஹஸாரொபாரொணஸாஸா ஹிக்கப்படுகிறது.

தருவுடன் வந்தசெழுமணிபோற்றிருமாலிதயம்
மருவிடமென்னமலாருகுமீம் வகைபெறுதாம்
தருவுடன்வந்த கடுவிலையாற்றில் விழுந்தொழுதா
தருவுடனந்தறிவாரருள்செய்யவமைந்தனரே. (அ)
கூயொஷிஷொதவெவொ ப்ரதிவாராஷெவிவொநாஷிவித் ப்ரவாவொ
ததகசொஷெவிவதிவ-வதிவரி விவியாஸவ-வலிவொஷெவிவா
தவொஷெவகாஸ ப்ரதிவாராஷெவொ மூஹொரணம் கூவாஷ
தூஷெவொய-பாஷெ வொஷெவிவிரவிவதிவ-கூயொஷிஷெவிவொயி
கூ

உதி கூவிதாவிடகூவிவொஷெ வொஷெதஹஸ்யத்ருய
ஸ்ரீதெஷெ-நாயஸ்யெஷெஷெநாய-ஸ்யெ க்ருதிஷெ
ஸ்ரீரஹஸ்யத்ருயஸாரொ
உயொஷெ தாயொஷெயெஷெ.

ஸ்ரீ 3 தெநி மீநகை ஹாடு ஸ்ரீ காய நகை.

[illegible][illegible]

||*|| சுவாமிநாதர் ஸாரணஸ்வரம் ஸாரம் தாண்டிடுங்க |

ஹஜெஸ்ஸாரு.தஜம்மாஸெ ருதூர் உவாஜு.கு-||*

[illegible]

ஸ்ரீரஹ்மத் துயஸாரொ

[illegible]

நுஷ்டிக்குவேணும். இவற்றில் ஸாரோநுமான ஸெஷஸெஷிமா
வம் ப்ரயோகாரத்தில் உ.கூட்டியாலேபு காஸும். இதின்விஸெ,
ஷமான டாஸஸுஷாரிங்ங்கள் இருவரும் வெதநராய் தோற்று
கையாலே சுஸுடலிபம். இப்படிநாராயணஸஷுத்திலும் ஸாரோ
நுமும் விஸெஷமுங்கண்டுக்கொள்வது. இதில்ஸாரோநுமானஸெ
ஷஸுத்தாலேவெதநனுக்குப்ப்ரபூதமான கிதிதாரும் டாஸஸுமா
கிறவிஸெஷுத்தாலே டெகஜ்யுடரூபமான வாருஷாஸுடமா
யிற்று. இப்படிஸெஷிங்த்தாலேவந்தவிஸுரனுடையவதிஸாயபொ
மமும் ஸுரரிங்மாதிரி விஸெஷுத்தாலே அவனுக்கு வாருஷா
ஸுடமாய்வலிக்கிறது. வெதநருடைய ரகஷணத்தில்ரூபுரன்
ப்ராஷனுமாய் சதனுமாய்தடியீட்பு வுத்தியையொழிய வெத
நர் சுப்ராஷருமாயசுருமாயிருக்கைக்கு நிவஸுநம் ரூபுர
னுடைய நிருவாயிகஸெஷிங்மும்நிருவாயிகநியனூகும்,
இவர்களுடையநிருவாயிகஸெஷிங்மும்நிருவாயிகநியாபிங்
மும், உடையவனுடைமையரகிச்சையும், ஸுஸுடன் சுஸுஸுட
னாரகிச்சையும்ப்ராஷமிறே. ரகிச்சுக்கும்போது சுடுவஸுரையொ
ருவாயத்திலேமூட்டிரகிச்சைகாரூபுரனுக்குஸஸுஷுதியதம்.

நிலைத்ததாரகனுப்சியமிக்குமிறைவனுமாய்
இலதொன்றெனாவகையெல்லாந்தனதெனுமெந்தையுமாய்த்
னலையொன்றிலையெனநின்றதுமாய்முடியானுடம்பாய்
விலைநின்றநாமடியோமென்றுவேதியர்மெய்ப்பொருளே. (௮)
யடெடுதாய்திலாவடலளர்குயிதம் விடிாடிவிடிாடிதஃ
பு. கருபிஷுபு திதனூரேஜியுமெ சுஸிவிபயிதஃ |
தடுதெ சுரு சுபிதருமெவதிவிமயம் ததநதஸூரவநா
மெவரகபுயாரோநடுமெதுககடாகடுகாருகொறாஹு||

உதிசுவிதா கிடுகலிண்டஸு ஸவடதனூஸுதனூஸு
ஸ்ரீரெஷுடநாயஸுரெஷாஹாஹாயுஸுரூபிஷு

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரொ

பு. யாநபு திதனூரூபிகாரஸுதீயம்.

ஸ்ரீரெஷுதநிமாரகாஹாஹாஹாயுஸுரூபிஷு.

ஸ்ரீரெத்திமகாண சிவமாடெஸிகா யநஃ.

குறையூர் அஷ்டாவதாரத்தையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவதார
விடுஷ்வரவாஸ்யநந்தலொருங்கி தாமஸ்-அதும-ஆனாம் ।
சுயோவாதாரத்திற்கு ஆதிதிரிவஞ்சுபகண்டுநான்
தனிவாய்ப்பு உபவிவிடிநல்லுண்டிதல் உடனெனே ||

நாராயணாடி ஸஷங்கனிசெ விவகிதமான லம்ஸஸுவி
 செஷத்ததை லிபிசுதத்தத்தத்தளமாக்கி இத்ததை யநுஸுதித்
 திருக்குமஸுபவணகத்தை சிலர்விவாரித்தார்கள். இஸ்ஸம்ஸுதித்
 த்தோட்டகூட ஷபஸுபங்களைன்று சிலர் சுநுஸுதித்தார்கள்.
 இஸ்ஸம்ஸுதியம்போலே சிசிசுசுவுக்கு விசெஷித்ததயவேண்
 வெதாகச்சேர்த்தவஸுபவணகமெதென்னில், “புரபுஸுபு
 ஹெனொருபுவம்பாஸுபுதாமாதநம் | புரபுஸுபு
 மொடுமெவ கயா புரபுவிவிரொயிய || வடிவிவககா வெடி
 ஸுதிஹாஸுபுராணகா” என்றுசொல்லப்பட்டன. இவற்றி
 ல் புரபுமான ஸுஷத்தினுடைய ஸுநுவம் திருத்தித்
 புரபுசுசுதத்ததும் நாராயணஸுஷத்ததும் தயத்திலுவிசெ
 ஷணங்கனான நாராயணஸுஷங்களிலும்உருசெஸுசுத்தில்லோ”
 ஸுஹ” என்கிற வடிங்களிலுமநுஸுஸுயம். அவ்விடங்களி
 லநுஸுதிக்கும்போதுபுரி யாலாபுடும் ஐமசுபதீ, வஸுநாரா
 யணஸுசீசு, ஹாநாராயணொடுவஸுசீசுபுரொ விஹும்,
 புரிவஸுசுசுநாதிசுபுரி, விவெஸுசுசுநாபுரி, லீதாஸுசுசுசு
 சுஸுசுசுபு வஸுநுஸுசு, லீதாஸுசுசுசுபுரொ ராவஸுசு
 ஹாபுசு, ஸுசெஷாபுரிதாதுராவஸுசுசுசு, ஹ
 வெபுரணஹிவீ, ஹாஸுஸுஸுஸுஸுஸு, தயாஸு
 ஹாலீநிசுதெஹிநி, காஹெஸுபுரொஸுசுசு, ஸுபுரி
 ஹாஸுஸுஸுசுசுபுரி, புரிதெநிசுசுசுசுசு
 தெவிஸுஸுசு, புரிபுசுசுசுசு வஸுஸுஸுஸு
 ஸுசுசு, ஸுஸுஸுசுசுசு, புரிபுசுசுசுசு
 புசுசுசுசுசுசுசுசுசுசு, புரிபுசுசுசுசுசு
 ந்திருமகனும்நின்றுயால், ஸுஸுஸுசுசுசு
 ந்திருமகனும்நின்றுயால், ஸுஸுஸுசுசுசு
 ந்திருமகனும்நின்றுயால், ஸுஸுஸுசுசுசு

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

சுயபுலனாகாயிகாரம்.

ஷெஷோதிபாதிவரதஜ்ஞஞக்கியும், அவ்வயவஸ்யுயிதும் ஸாஷ்வ
 ஸுதைகூடாத தியபுமாதி டுஸைகளிலே நிறுத்தியும், ஸாஷ்வபா
 முங்களைன சீநுஷுராதிஜநங்களில் வோஹுக்ஷுஷிசீதங்களா
 லேகலக்கியும், அவற்றிலிழியாதவர்களைமுன்பட “மமவசஸ்யுரூ
 வகிரொயாநகரீம் விவரீதஜ்ஞநஜநகீம் ஸ்விஷயாயாஸுஷொ
 ம்ஷொஷெஷுநகீம்” என்கிறபடியே இம்சீருஷு க்ருதி முதலான
 ரொஷீநவிஞிகை தன்னுலே தக்ஷாஜ்ஞந விவரீதஜ்ஞநவிஷய
புரவணுங்களைப்பண்ணியும் இவையடியாக “ஆவிதினைக்கவை
 வர்குமைக்குஞ்சிற்றின்பம் பாவியேனைப்பயல நீகாட்டிப்படுப்பா
 யோ” வென்கிறபடியே ஸுவயவாசுபுமான வக்யுக்ருணாதி
 ராபுவமான வாஜ்ஞாதிஷுநத்தைப்பண்ணுவித்தும், “வோவஹு
 ஜ்ஞாநாஸயதி திரயோணம் வுநஃவாநம் | நஷுஷ ஜ்ஞம் வாவ
 டெகி வுநராஸமதெஜபுந” என்கிறபடியேமேலும்ஸவராய
 வராவரைகளிலேமூட்டியதின்மொமாக “ஷிவாஷிஷு” திக்ர
 டிகளிற்படியே மஹபுஷுஜ்ஞாநாநா நரகாடிவக்ரு வரிவருதியிலே
 வரிமுரிப்பித்தும் கூட ஸுவாடிசுருக்கு வாயநமான ராஜ
 வகாஷிஸ ஸாலாஸபுங்களைக்கொண்டு “யக்ஷாநக்ஷாஸி ராஜ
 ஸாம் | ப்ரெகாஸுமருதமணாஸுரோநெய்ஷெநகாஷிஸாஜிதாம்”
 என்கிறபடியே தன்னோடொக்கவொழுக்கு சங்கிலியிலே கட்டுண்டு
 முறுகிடு கெருத ஜ்ஞர் காலிலே விழப்பண்ணியும் அவர்கள்கொடுத்
 தஜாமுஷாஸவஹ கூட வுருஷாஸபுங்களைலே திரிகளைப்
 போலே க்ருதாஸுராக மயக்கியும் யொமபுஷுதூரானவர்களை
 யும் கூட டெஷவதாபொமங்களிலே யாகல் நாராடிவெதநா
 வாலுமங்களிலே யாதல் மூளப்பண்ணி சில்வானங்களான மலங்
 களாலே பொமத்தைத் தலைசாய்ப்பித்தும், குதூபவணரையும்
 ஸ்ருதி ஸம்ஸுஷுடம் ஸ்ருதிவியாதுமென்கிற விவ்விசாண்டுபடி
 யிலும் ஸ்ருஷுஷுஷியாலேயாதல் ஸ்ருதிவிராதுத்தாலேயாதல்
 உவாவலிக்கமூட்டி அவைநாஸுவகைக்கும் மொமாக ஸுலாஸுலாடிங்
 களைக்கொடுத்து வுநராவுதியைப்பண்ணியும், ஸ்ருஷுதூகஸு
 தவினை ஸ்ருஷுதூரானவர்களையும் ஸ்ருதூஸுராக வராரிதூவி
 ஹநவராரையும் ஸ்ருதூராயமான வாதுநாமவத்தாலேயாதல்,

கலெஷஸ்யபுலிவினாரலேயாதல், உஷாடிவடிவ ஈதிஸூக்யப
நிஷெஷணாடிகளாலேயாதல், கலெஷகத்துக்கு நானிட்ட ராஜ
கூராரணுக்குச் சிறையிலேயெடுத்துக் கைநீட்டின வெழிமார்பக்
கலிலேகண்ணோட்டமுண்டாமாப்போலேவ ராஜ்யகூடுமஹமான
பெஷெஷாடி யங்களிலும் தடிநுஸாபிகளான வரிமுஹங்களி
லும் தநூடுமஹாமங்களிலும் கால்தர்மப்பண்ணியாதலநூபரா
ராக்கியும், இப்படிப்பலமுகங்களாலே மஹவஸ்தீரஹிக்கு விலக்கா
யிருக்கும்முப்பத்திரண்டடியான தூவுதத்துவார்முன்னடியிலே
முந்ததோடுமுப்பத்திரண்டடியிலே விழுந்ததோடுவாசியில்லாதாப்
போலே பேதேனுமொருவவடித்திலே யநாராயமுண்டானுமி
வன் ஸாஸாரத்தைக்கடந்தானாகான். கடுயொமாடிகளில்பு வு
துனுக்கு “நெஹாதிருநாஸொவீ” துாடிகளிற்படியே யிட
டபடை கற்படையாயென்றேனுமொருநாள் மஹவியிபுண்டா
மென்கிறவிதவும் கலூரார சிவநார யாமாராஜநாராடிகளி
லெதினெயென்று தெரியாது. சூநாகூலும்மிகவுமுண்டாயிருக்க
வலிஷாடிகளுக்கும்விஷாஸங்காணுகின்றோம், பூரதிகூலும்மி
கவுமுண்டாயிருக்க வுது கூதுவகூலு மூதிகளுக்கும்மிக
டுகூமுண்டாகக்காணுகின்றோம். ஆதலால்விஷாஸகூலு
கூலெஹதூக்களானஸூகூலிஸெஷங்கள் ஆர்பக்கலிலேகிடக்கு
மென்றுந்தெரியாது, விஷாஸகூலுவான நிறு மஹத்துக்குக்க
ரணங்களான ஊஷாடிவிஸெஷங்களும் ஆர்பக்கலிலே கிடக்கு
மென்றுந்தெரியாது. இப்படியிஷுவாராவதெருக்கு சிவகங்க
ளான வாகூரதிகூலு நங்களாலேவந்த மஹவஸ்தீரஹ விஸெஷ
மாகிறபயாநவிரொயிக்குச்செய்யும் பரிஹாரத்தை “தஸூல
வஸீகாரணம் ததுரணாமதிரெவ” என்று கல்வியில் வஸீகாரபு
வாராவராயை வகுத்தவிடத்திலே ஸ்ரீஹாஷுகாராரருளிச்செய்
தார். இவ்விரொயிவமடத்தைபெல்லாம் ரஹஸ்யுத பத்திலிவியி
கிறவஸூடங்களுடைய வுடுவெஷாதிபாஸூநூலுக்களில் கீகா
ரங்களில்ஷஷிகளாலும் ஸவடிவாவஸூத்தாஸூமநுஸாபித்த
ஸாஸாரத்திலடிக்குட்டாலேபேற்றுக்குறுப்பான வழிகளிலேஸூ
ரிக்கவூவும்.

[illegible]

யுங்களும் ஸவடர்க்கும் பியமாய் கெஜபுஷுமான பீதி
யில் வாசியில்லாமையாலும் ஸவடர்க்கும் ஸவடயிகெஜபு-
ஷியுண்டென்கையில் விரோபயில்லை. இவ்வா தூக்கனெல்லா-
ர்க்கும் பிடிபுரூபம்போலே யடிபுஷுதஜோநமும் ஓவ்யுமாயி-
ருக்க இதின் ஸுரபுவத்தைத் தனித்திங்கருளிச்செய்யாதொழிந்த
து நெதநரென்றெடுத்த விஸிஷுத்திலே விஸெஷணமாய்ச்சொ-
ருகி நிற்கையடிபாக. இத்யடிபுஷுதஜோநம் விஷயபு காஸடி-
சையிலே ஸுரபு யத்துக்கு ஸுப ப காஸமாயிருக்கும். இதுரா-
ஸுரபுக்கும் நிகுர்க்கும் நிகுவிமுவாயிருக்கும். மமுள்ளார்க்-
குஸம்ஸாராவஸ்யில் சுடிநாமுரபுவமாக வஹுவியஸுஷோ-
உவிகாவவத்தாய் ஸுதாவடுஷ்யிலே வாகவிகாஸத்தாலே பின்-
புபுஷுதாவும் விமுவாயிருக்கும். இதுக்குபுஷுதியாவது விஷ-
யங்களைப் காஸிப்பிக்கையும். ப்ரயதாவடுஷ்யிலே ஸுரபுரூபிகளை
பெரிக்கையும், வபுடிசையின் ஸுஷோவவிகாஸங்களும், சூநு-
கூடுபு ப்ராதிசூடுபு ப்ராஸுபுவத்தாலே ஹொமமென்கிறவவ-
ஸ்யையபடைகளும். ஹொ மமாவது தனக்கநுகூடுமபாகவாதல்
புதிசூடுமபாகவாதலொன்றைய நுகூடுவிகை. ஸுரபுவிஷுதி-
யானஸவடவஷுஷுக்குமானுகூடுபு ஸுதாவமா யிப்படியுர-
னும் நிகுநும் ஸுதருமநுகூடுவியா நிற்க ஸம்ஸாரிகளுக்கு கால-
னெடுத்தாலும் வுரூஷுநெடுத்தாலும் ஸெஸுநெடுத்தாலுமபு-
நுகூடுமபாயும் ப்ராதிசூடுமபாயுமுடாவீநமாயிருக்கிற விஷ-
வாமங்களெல்லா மிஷவஷுக்களுக்கு ஸுதாவவியில்களன்று.
இதிவர்களுடைய சுடிபுகளுக்குடாக ஸுதாஸுஷுது னானவீஸுரனி-
வர்களுக்கு மஹபுடாமம் பண்ணின ப்ராஸுடி இக்கூடுமம-
நுகூடுவிகைக்கு வபுருக்கு ஸுரபுவபொமுதையும் ஸஹகாரி-
பொமுதையுமுண்டு. ஸுரபுவபொமுதை வரதூது நெதந-
கூம். ஸஹகாரியொமுதை ஸாவராயகூம். நிகுருக்கும் ஸு-
ருக்கும் வரதூது நெதநகையாலே ஸுரபுவபொமுதையுண்-
டேபாகிலும் ஸுரபுரூபநிதி விவரீதாநுஷுநமில்லாமையா-
லே ஸஹகாரியொமுதையில்லை. ஸுரபுரூபன் ஸவடபு ஸாவிகா-
வாய்த் தானொருத்தருக்கு ஸாவநீயனன் லிக்கேயிருக்கையாலே
வரதூது நெதநகையாகுறஸுரபுவபொமுதை, மில்லை. ஸு

தூஜாபிஷேக நமாதிற ஸஹகாரியொழிதையுமின்னை ஸ்வெஸூர
 ரூபவரான வாத்தாக்களெல்லாருடையவும் ஸூரூபம் ஸ்வெஸூ
 ஸ்யம் உ காசம். இத்தயிபுஸூரூபவ காசத்துக்கு வலிருக்கு
 முன்பட வெருகாஸத்திலும் ஸ்வெஸூரவிகாஸங்களில்லை. ஸவடா
 தாக்களுடையவும் யஜுஹுதஜூநம்விஷயபூ காசம். வெவெ
 யிலே ஸூரூ யத்துக்கு ஸ்யம்வ காசமாயிருக்கும். தூ நகூமும்
 ஸ்யம்வ காசகூமும் யஜுயஜுகளுக்கு ஸாயாரணம். யஜு
 ஹுதஜூநத்துக்குவிஷயிகுமேற்றம். யஜுபானவ தூஸூரூபத்
 துக்கு வு துக்ஷமேற்றம். தூநகூமாவது கஸூரூப காசகூம்.
 அதாவது தன்னுடையவாகவுமாம் வேறொன்றினுடையவாகவு
 மாம். ஏதேனுமொன்றினுடைய வுபஹாராநுமாணுத்தைப்
 பன்னுடைவுஸ்யம்வ காசகூமாவது தன்னிலையிகரிப்பதொரு
 தூநகூரத்தாலவெகூயறத்தானே வு காசிக்கை. யஜுஹு
 தஜூநத்துக்கு விஷயிகுமாவது தன்னையொழிந்ததொன்றைக்
 காட்டுகை. குதூக்களுக்குப் பூ துக்ஷமாவது ஸ்வெஸூரவாஸூ
 நகூம். அதாவது தன்வ காசத்துக்குத்தான் வலியாயிருக்கை
 ஏதேனுமொரு வ ஸூரூபின் வு காசத்துக்கு வலி
 பென்கிற ஸூரூபகாரத்தைத்தன்வ காசத்துக்குத்தான் வ
 லிபென்று விஸெஷித்தவாதே. வு துக்ஷமாம். இவ்விஸெஷியில்
 லாத வஸூவுக்கிஸ்ஸூரூபமும் மித்தோடு வுபூமான். வெதந
 கூமும்லை. இத்தயிபுயஜுகளிரண்டுஸ்யம்வ காசமாயிருந்தா
 லும் நிதூகூபிபுயஜுவிஸெஷ விஸிஷூரூபங்களாலே தூநா
 னூரவெடிங்களுமாம். தன்னுடைய யஜுஹுதஜூநம் தனக்
 கு தூநகூரவெடிமாம்போது வுஸூரணவெடிதூத்தாலே
 தூநகூரவூபவெடிமாம். தி விபாவெதநங்களும் வுருக்கே
 தோன்றக்கடவனவாயிருக்கும். கவெதநகூமாவது தூநாஸூ
 யமன்றிக்கேயொழிகை. பிறருக்கே தோன்றுகையாவது தன்வ
 காசத்துக்குத்தான் வலிபன்றிக்கேயொழிகை. இவையிரண்டும்
 யஜுஹுதஜூநாபிகளுக்குமதுவும். தி விபாவெதநங்களென்
 றெடுத்தவற்றில் வு கூதியும் காசமும்ஜபங்கள். ஸூரூபகூமான்
 உ வுத்தையும் ஜபமென்று சிலர்சொல்லுவர்கள். ஜபகூமாவது
 ஸ்யம்வ காசமன்றிக்கே யிருக்கை. ஹவஸூரூபவாரூபமும்

பன்னினைவர்கள் ஜோநாதானும் ஸாவுலயிடமாக்கையாலே ஸாவுலுக்கு வந்ததை ஸ்பாஷ் காசுமென்பார்கள். இப்படி ஸ்பாஷ் காசுமையில் ஸாவுலாஸிகளுக்கு ஸாவுலவென்றுமாகவேண்டாதே தானே தோன்ற வேண்டாச்சா வெண்ணில்; ஸாவுலாதற்கு டையவும் ஸ்பாஷ்வமும் யெசுசுவதிகஜோதமும் ஸ்பாஷ் காசுமாயிருக்க ஸ்பாஷ்வந்தனக்கே ஸ்பாஷ் காசுமாய் வேறெல்லார்க்கும் ஜோநாதான வென்றுமானப்போலவும், யெசுசுவதிகஜோதம் ஸ்பாஷ்வத்தக்கே ஸ்பாஷ் காசுமாயினருக்கு ஸ்பாஷ் காசுமல்லாதாப்போலவும்தவும் நியதவிஷயமாக ஸ்பாஷ் காசுமானால் விரொயமில்லை. “யொலெதீ யாழவசுவலுஷ்வ துக்கெண்ணலகா ஸ்பாஷ்! கன்புண்ணுமினிஸாஸாநாஸயக்கம் ஸ்பாஷ்வ” என்கிறபடியே யெசுசுவதிகஜோதத்தாலே ஸாவுலத்தையும் ஸாவுலாத்நித்தக்கொண்டிருக்கிறஸ்பாஷ்வக்கு ஸாவுலுக்குவும் ஸ்பாஷ் காசுமாயிருக்கிறபடி பெக்கெனெயெண்ணில்; இவனுடைய யெசுசுவதிகஜோதம் லிஷாத்தஸ்பாஷ்வம்முதலாக ஸாவுலத்தையும் விஷயீகரிபாநிற்க இத்திஷாத்தஸ்பாஷ்வம்ஸ்பாஷ் காசுமாகிநுப் போலே யிதவும் ஸ்பாஷ் காசுமாயிருக்கலாம். இப்படி நிகுருக்கும் துயும்விஷய ஸ் காசுமாதத்திலே யெசுசுவதிகஜோதம் ஸ்பாஷ்வதிகஜோதத்தக்கு ஸ்பாஷ் காசுமானப்போலே ஸ்பாஷ்வக்குமவ்வவஸ்யியிலேயிதவும் ஸ்பாஷ் காசுமானால் விரொயமில்லை. யெசுசுவதிகஜோதத்தினுடைய ஸ்பாஷ்வ காசுமாதத்தியானது விஷயஸ்பாஷ்வமில்லாதகாத்தத்தில் கெ-விஸெஷங்காளே ஸ் தவையானாற்றோலே ஸாவுலுத்தினுடைய ஸ்பாஷ்வ காசுமாதத்தியும் வலிசையியில் ஸ் தவையானகையாலே ஸாவுலுக்கும் வலிசுக்கு ஸ் காசுமாதத்தினை ||*||யிஸ்பாஷ் காசுமாதம் ஸ்பாஷ்வலாஸாவிகொடபா |வெல்ககாஸி ஸ் காசுமாதத்தாவிநியதி||*||இவ்வளவவஸ்யானாஸத்திவி காரிஷ்வத்தக்கு கீராஸமன்று. ஆகையாலே ஸ் காசுமாதத்தி வஸாஸத்தக்கு யாஸிவிரொயஞ்சொல்ல வழியில்லை. இவ்வளவத்தையுடைய ஸத்தாலே நியதவிக்கப்பார்க்கினா தஸ்பாஷ்வத்திலும் ஜோநாஸிஸுங்களை யுடையஸத்தாலே யநிவரங்களைக்கலாம். ஸ்பாஷ் காசுமாதத்தக்கு ஸ் காசுமாதத்தினை

[illegible]

இவற்றில் சூ முண்ட வுத்துக்கு வுருடுவெடி ம்முண்ட
சூயா முயகம். வுத தவரினாஸீலுமான வித்தூவுத்துக்கு வு
கூரடி வுட ஸு க்களெடுாடூ வுமோன போது ஹோவ ஸயம்.
விஷமோன போது வுஷிஷிதிசுள். முண்டவெடி யோமுன்னவ
டுமுத்திலே ஹோடிவிசாரங்கன். இதில் விசுட மல்லாத வ
டுமுத்தையும் விசுட மான வ டுமுத்தையங்குட வுசுதிசு
ஹோவ ஹோ சநூசு ஹுடுதெயங்குன்னெற்றபத்தினு ஹுசு
ங்களாக ஸா யுங்கன் வகுத்துச்சொல்லும். சிலவிவகூர்வெடு
ங்களாலேயோ ரொருவிடங்களிலே தகூங்கோ யேறவுஞ்சுருங்க
வுஞ்சொல்லாநிற்கும். இத்தகூங்கனிலஹோவ வகுப்புக்களுமவ
நிலவிராதி டேவதைகளு மவ்வோவுடாஸுமாயிசாரி களுக்கநபு
வேணும். சூசூவுக்கவற்றிற்காட்டில் யுாவுதியநிகை இங்கு ந
மக்கு வுயாடம். இவைபெல்லாம் வுடுவெடுயுணுக்கஸு ஹுடு
ணாடிருடுவங்களாய் நிற்கும் நிலைய

புருடன் மணிவரமாகப் போன்ற முல்பு

பிரகருதமறுவாகமான் றண்டாகத்

தேருண்மருள்வான்மறைவாகவரங்காரங்கள்

சார்ங்கஞ்சங்காகமனந்திகிரியாக

இருடிகங்கள் இரந்துஞ்சரங்களாக

விருத்தமாலையனமாலையாகத்

கருட லுருவமறையின்பொருளாங்கண்ணன்

கரிகிரிமேனின் றனை த்துங்காக்கின்றானே. சுக .

என்கிறகட்டளையிலேபறிகையிலிதம். இருபத்தினுதகல்
ம்கனக்குமெரூரநா) ஸ்ரூபுவெமடிமவ்வோருகூணங்காளாலே

ஷ்டைதபையிட்டு சிலவற்றை யதித்யுங்களென்றிதது. அழிந்த
தோடு ஸஜாதீயங்களானவவஸூரஹங்கள் மேலும் முழுக்க வரு
கையாலேவ வாஹமித்யுங்களென்று சொல்லுகிறது. இப்படி
சுட்கங்களெல்லாவற்றினுடையவும் ஸூரடுவஸூரிவ வுதிமெ
டங்களீஸூரனுக்கு ஸூரயீநங்களா யிருக்கையாவது ஂஸூரஸ
தைதையுமீஸூரெஹையுமொழியவிவற்றுக்கு ஸதூதிகன் கூ
டாதொழிகை. ஆகையால் ஸரீஸூதயுக்களுக்கும் ஸ்வாவஸி
ஸூநாகுதிமீஸூரெஹாயதம். இத்தாலேயீஸூரனுக்கும் நிகுரு
க்கும் சீகருக்கும் ஸவடமுமநாகுதிமாயிருக்கும். ஸகருக்கு
கடீநாநாடுவமாக வுரூஷமெடித்தாலும் காலமெடித்தான
மிவற்றில் பூதிகுதிமுகளும்பூநாகுதிமுகளும் நடவாநிற்
கும். இப்படித்தங்களுக்கும் ஸூதஸூரலிவம் ஸவடீநாநாகுதி
மாக வீஸூரெஹாவலிபம். இப்படியநாகுதிமமான வூதஸூரலிவ
த்தோடே வாகுஹி சித்தாலும் கடீஸவத்தாலுமிதே ஹெயமா
ன் ஸாரீரம் ஜூநஹீநர்க்கநாகுதிமாய்த்தோற்றுக்கிறது. இவற்
றுக்கு கடுபாவாயிகமான பூதிகுதிமலிவத்தாலே சீசீகரு
வைப்பற்ற தூஜிசுமம். ஸூராவிகமானவநாகுதிம ரூடுவத்
தாலே சீகருவைப்பற்றவவைதனக்கே யுவாடுபசுமம். ஸூர
சீகராயுதனய்க்கொண்டு தனக்கென்று வூகரிக்குமவை யெல்
லாம் பூதிகுதிமங்களாம். ஸூரடுவஜூநம்பிறந்துஸூரூடு
ஷமென்று காணப்புக்காலெல்லாமநாகுதிமாம். இவ்வசுடும்
வாரிவதினடீவ ஸூநாஹவஞ்சொல்லுமிடத்திலே பாக்கச்சொ
ல்லக்கடவேரம். * * * * *

இப்படி ஸூரயீந ஸவடீஸதூதிகளையுடையவ னாயிருக்கிற
வீஸூரனுடைய ஸூரடுவ ஸதூகூதிகளாகிற ஸூரடுவநிரூ
வகபடீங்களாலே ஸதூமாய் ஜூநமாய் சுநஹமாய் சூநஹ
ய் சுநஹமாயிருக்கும். இவ்வசுடத்தை “நந்தாவினக்கேயனத்தற்
கரிபா”யென்றும் “உணர்முமுநல”மென்றும் “சூழ்ந்த தனிற்
பெரியசுடர்ஞானவின்”மென்றும் “அமல” னென்று மிதூதி
களாலே யாழ்வார்களநாஸாயித்தார்கள். | மற்றுள்ள மாணங்க
ளும் கிஷுக்கிஷுவிம ஹாதிசுநமெல்லாமீஸூரனுக்கு நிரூடுவீத
ஸூரலிவ விஸொஷணங்களாயிருக்கும். இம்மாணங்களில் ஜூந

[illegible]

ன மூணங்களைவேண்டி னபோதுமறைத்தும் வேண்டி ன போது
 வு காசிப்பித்தும் நடத்தும். இவற்றிலவாநாடுவடிகள் “கூ
 ணாடுவாணாடுவாணா” துறாடிகளிற்படியெயநகங்கள். இப்ப
 டியே விவவாநாடுங்களுங்கண்டு கொள்வது. சிலஜீவர்களை விட ஹ
 விசெஷத்தாலும் ஸத்திவிசெஷத்தாலும்பித்ததிசயித காரு
 ங்களை நடத்துகிறதும் விவவெனும். வரவாடுவாணாடுவா
 ன் தானையாடு தர்க்காக வவர்களவெகித்த படியிலே “ஹி
 வாகூதுதூதூ ஹிவெ வலாமதூவதிஷுதெ” என்கிறபடி
 பே நிற்கிறநிலை ஸவடாவதாரம். ஸவடருடையவும் ஹுடியங்க
 னிலே ஸகூமாயிருப்பதொரு ருடுவவிசெஷத்தைக் கொண்டு
 நிற்கிறநிலைஹுடியாடுவதாரம். இது ஸவடாநாடுபாபானாடுவா
 தூவாடுவதையநுஸுதிக்க விழிவார்க்குத் துறையாக “ஹு
 ஹுபொமலிபாநா ஹுடியாமதிரதாதுதூதூ யொமிநாடுபிகா
 ஹுடியாடுவதிஷு ஹுடியெய” ஹுடியாடுவதிலே சொல்லுகையா
 லே ஹுடியாடுவதென்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி யவத
 ரிக்கிற ருடுவங்களில் வகைகளெல்லாம் ஸாபலகையுடையு
 களாய் சுடுதூதூதூதூதூ துவக்கற வருகையாலே ஸாபலகையு
 ஹுடியென்று பேர்பெற்றிருக்கும். இவ்வவதாரங்களெல்லாம் ஸ
 துங்களென்றும் இவற்றிலுறாநாடுக்கு தூநாடுவாடுவாடுவாடு
 லெயென்றும், இவ்விட ஹங்கள் ஸாபலகையங்களென்றும்,
 இவற்றிற் கிரொஹாடுதே மே காருணமென்றும், யடுதூருகணம்
 பண்ணவேண்டும்காருமே காருமென்றும், ஸாபலகையாடுவாடு
 களே வு யொஜநங்களென்றும், இவ்வவதூதூதூதூதூதூதூ
 பார்க்கேகூதூதூதூதூ ஹுடியாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடு
 வதிடுயாலே ஜநாநாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடு
 “ஹுஹுதி செ வுதிதாதி” என்று துடங்கியஞ்சுடுவாடுவாடு
 தீதூவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடு
 கு ஸாருணமூணவிசெஷ தூநாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடு
 தூருணத்திலே தூவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடு
 இப்படியேயவடாவதாரமும் மறுக்கற தூருணத்தத்தருமென்று
 மிடத்தை “ஸாருடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடு
 னாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடுவாடு

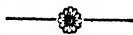
கும், ாஸஸெஸிதவுங்கள் சூதூநாதூக்கன் உவாபொவெய
ங்களென்றற்போலே யிரண்டசூடும் ஜோதவுமீக வகுப்பார்க்
கும், ரக்ஷும் ரக்ஷகன் ஹெயமுபாபெயமென்றிப்புடைகளிலே
யசூடவதுஷ்டயம் ஜோதவுமாக ஸாது ஹிப்பார்க்கும், முன்பு
சொன்னபடியே சுசூடவஹிகம் ஷடசூடங்களென்று விவெகிப்
பார்க்கும், ரஹஸ்யஸாஸூங்களிற் படியே ஸஷ்டஷாசூடவிநாடி
கள் பண்ணுவார்க்குமவ்வோஜோநாநுஷோநவ் திஷ்டாராவங்க
ளானவ் பொஜநவிஸெஷங்கள் கண்டு கொள்வது. “ஸாஸூஜாநம்
ஸஹுக்ஸேஸம் ஸாபெஸுஸுநகாரணம் | உவபெஸாபுரிஸுஸூபூவீ
நடுகி ஸவட்குஷ்டஸு” என்கிறது உவயுதூதமீமான ஸாராஸ
த்தைக் கடுக ஸு வணம்பண்ணி க்ருஷிபண்ணுதேயுண்ண விரகு
டையவன் க்ருஷிவினையை விடுமாப்போலே விரிவுகற்கைக்கீடா
ன ஸாஸூஜாஸூபூவாடிக்கூடங்களி லுபரதனுப்க்கடுக டெரெக்ஷா
வாயத்திலே முள லாவுமென்றபடி. * * *

||*|| உவபுதெஷு ஸெஸாடிஸு திவமட்கிரவெக்ஷதா |

காரணத்ரயஸாரஸுவிதி ஸுளவுரஸாயநம் ||*||

தேற வியம்பினர் சித்துமசித்து மிறையுமென
வேறுபடும் வியன்றத்துமூன்றும் வினையுடம்பில்
கூறுபடுங் கொடுமோகமுந் தானிறையாங் குறிப்பும்
மாற கினைந்தருளான் மறைநூல்தந்த வாதியரே. (கஉ)

சூவாவொலாவதஸூஸு கதிகதி கலியீவித்ரு வதூதடிஸெ
ஷாநஜோடிஸிநாஸெஸா நமவயிகுஹநாயுதிகாஜாஃக்யூதா
ஜாஃ | தகூரெகாஸு லொவூ, லுஹதி ஸஹஸா நிஸூ
தூநுவுஸூநு வுஸெஸு தகூந டிஸெஷு வுநரவி நவயு
வாணிதூ ஸூணுதாடி || * * *

உதி கலிதாதிக்கலிஹஸ்ய ஸவட்குஷ்ட ஸுதூத்ருஸு
ஸ்ரீதெஷுநாயஸுஸெஷாஜாநாயுஸு க்ருக்ஷு
ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரொ
தகூத்ரயவிநாநாயிகாரஸுஹைஃ.

ஸ்ரீதெஷுநிமீகாந ஸூரெஸிகாயநஃ.

ஸ்ரீரெதரிமகாஜாஹாஜெஸிகாயநஃ.

சூடுதெக்கூண்டு வெகெகெக்கூண்டு கவையிமதா துறுதெக
கூண்டு துயரணாமெடுதெய்யுதிதாநிவாண மணசீரா
தியென ந வனன் | துயுடுதென ரெககெனெ ஸுதநுமாணசீ
நு வுராவசுவெராதிவியு முரோனாராயனெனா நம் வதிரவிவ
தநு தீதுதிதெரா தீதுதெமாறு||

[illegible]

പ്രാദേശിക ഭരണങ്ങൾ എപ്പോഴാണ്?

[illegible]

[illegible]

களைப் போலே ஸவீகூதிகளா யநுகூலிப்பிக்க வேண்டுவா
 ரையநுகூலிப்பித்தும் ஸவெட்டாரன் ரகூதிக்கும்| டெவகாநூ
 ந்கள்பக்கல் “காங்கூதும் கடுணாம்பிபியஜுதஹுடெவதாம் |
 கழிவஹி ரோநுஷெடுறாகெ ஸிபிவடவதி கடுஜா” என்கிறப
 டியே விஷயம்துறுங்களான கூட ஹுங்கள் கடுகலிபிக்கு
 ம். அவைதானும் “ஹுதெ வுதகம் காநாநுதியெவ விஹிதாநு
 ஹிதாநு, ஹஷ ரோதா விதா ஹாவி யுஷாஹு விதாஹம் |
 ரோநுஸிஷெஹவிதா ஸவடஹுதவரபுடி, கலுஷெஹவா
 நுஜோருஷெஹ மஹாடாடி ஸுஜூதிதம் | ஹுஷாநுஸிஷெஹ
 ஹிதா ஸவடஹு வரபுடி” ஹுதாஹிகளிற்படியே ஹமவடிய
 நங்கள். “யலாநுரிபிதம்ஹம், ஸாஹுக்கெஷு து கடுஷுஷு
 ரோஹாநுபிபிகாஹரம் | கெஷெஹ யொஹஸம்பிபி மறிஷுஹி
 வராமதி” என்கையாலே அவர்கள்பக்கல் ரோஹம் விஹி
 த்துங்கிடையாது. ஸவெட்டாரன்பக்கல் “யுமகொபிஹுஸு
 ஹி விஷுரோராபி வஹு” ரிதாஹிகளிற்படியே யதிஸயித
 மான ஹெஸுயாஹி களும்வரும்| பின்பு விடாய்தீர ஹுஹாநம்
 பண்ண வாவம் போமாப்போலே விஷயஸுஹாவத்தாலேயாநு
 ஹுஹிஹாக வாவஹும் பிறந்து ரஹுஷுஹுக்கள் தலைசாய்ந்து
 ஸகொடுஷு முண்டாய் ஹகாஹுஷு கெஹாஹி களுக்குப்
 போலே கடுஷுண ரோஹவயடஹுமாய்விதம்| ரொஹவாயி
 ஹுஹும்போது “ஹுஹுநாஹுநாஹுஹு ஹுநவாஹுஹு ஹு
 ஹுதெ, யெஹுஹுஹுஹுஹுஹு ஹுஷுஹுஹுஹுஹு ஹுஹுஹு,
 ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு | ஹுஹுஹு
 ஹுஹு வாவாஹு கடுஷுஹுஹுஹு ஹுஹுஹு” என்கிற படியே
 விஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
 முண்டால் “கெஷுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
 ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
 யெ ரோஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
 தான் கோஹிநதேயஸு - ஹுஹு விஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
 ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
 ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு

த்தா”னென்றும், “மேலித்தொழும் பிரமன் சிவனிர்திரனாதிக்கெ
 ஸ்லாம் நாபிக்கமல முதற்கிழவ்” கென்றும், “திர்த்தனுலகனந்த
 சேவடிமேற் பூந்தாமஞ்சேர்த்தி யவையே சிவன்முடிமேல் தான்
 கண்டு பார்த்தன் தெனிர்தொழிந்த பைந்துழாயான் பெருமை”
 யென்றும், “வானவர்தம்மையாளுமவனும் நான்முகனுஞ் சடை
 முடியண்ணலும் செமமைபாலவன் பாதபங்கயஞ்சிந்தித்தேத்தித்
 திரிவரே” யென்றும், “பேச நின்ற சிவனுக்கும் பிரமன் தனக்
 கும பிறர்க்கும் நாயகனவனே” யென்றும், “ஒற்றை விடைய
 னும் நான்முகனுமுன்னையறிபாப்பெருமையோனே” யென்றும்,
 “எருத்துக்கொடியுடையானும் பிரமனு மிர்திரனும் மற்றுமொரு
 த்தரு மிப்பிறவி பென்னும் நோய்க்கு மருந்தறிவாரும்மில்லை” யெ
 ன்றும் பலமுகங்கனாலேயருளிச்செய்தார்கள் இப்பவரெவ்வா
 வாராபாஷ்யமும் திருநீஞ்சுத்திலவ் பரோக்ஷரத்திலும் நாராயண
 ஸஷுத்திலும் ஆயத்தில் ஸவிஸொஷணங்களான நாராயணஸஷு
 ங்கனிலும் உரபிஸொகத்தில் “ஓம், சுஹம்” என்கிற ஸஷுங்கனி
 லுமநுஸாஸ்யம். இத்தெவதா விஸொஷநிஸூயமுடையவனுக்
 கல்லது “கண்ணன் கண்ணல்லதில்லையோர்க்கண்ணே”யென்றும்,
 “களைவாய்துன்பங்களைபாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலே”னென்
 றும், “ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலா லற்கின்றிலேன்
 பா”னென்றும், “தருதுயார்தடாயே”லென்கிற திருமொழி மு
 தலானவற்றிலுஞ்சொல்லுமநடுபுராணகாவலையு கிடையாது
 இந்த வரெவ்வதா வாராபாஷ்யத்தைத் திருநீஞ்சுத்திலே கண்டு
 கழியவய-ஹமாக தெவதாஹாஜ்யமும் உபீய வய-ஹமாக
 ஹவவெஷுஷகமும் பூதிஷி தமான்படிபை “மற்றுமோர் தெய்
 வமுளதென்றிருப்பாரோடொத்திலேனுற்றதுமுன்னடியார்க்கடி
 மை”யென்கிறபாட்டிலே ஸவெ-ஸூரன்பக்கவிலே ஸவ-ஸூர-
 ஹ ஹணம்பண்ணின வாழ்வாரருளிச்செய்தார். இவர் “பாருரு
 வில்லீரொகா”லென்கிற பாட்டிலே வரிஸொஷகூ ரித்தானேவ்வா
 ரிஷியமான முஷுதா நிறுத்தியவர்கள் முவரினும் பூரணாநு
 ஸாநாநத்தாழில் பிருவூரைக்கழித்துவரிஸொஷித்தவரெவ்வாதி

ஸூனவொருவனை “முகிலுருவமெம்மடிகளுருவ” மென்று நிஷ
 விடுத்தார். இந்த ருவிவலிசெஷத்தையுடைய வரலெவாருஷ
 னே ஸவடுவெடி வுதிவாடிமான வரதகவமென்னுமிடத்தை
 ஸவடுவெடிஸாரலுடிக வுணவ வுதிவாடிதையாலே “மூல
 மாகியவொற்றை யெழுத்தை மூன்றுமாதிரை யுள்ளெழவாங்கி
 வேலைவண்ணைமேவுதிராகி”வென்று பெரியாழ்வாரருளிச்செய்
 தார்; தெத்திரீயத்தில் ஸ்ரியிவதிஸுலிஹத்தாலே லெவாருஷ
 ஷனுக்கு வுலாவுத்தியோதினபடியை நினைந்து “திருக்கண்டேன்
 பொன்மேனிகண்டே”வென்றுவசூலித்த “சார்வு நமக்”கென்
 கிறபாட்டிலே வுதிவாஜரானநமக்குப் பெரிய பிராட்டியாருட
 னேகிருந்தென்றுமொக்கப்பரிமாறுகிறவிவனையொழியவாவுரா
 னாரும் ஸரணாராதரமுமில்லை. இத்தொவதிகளே வுலாவுரும்
 ஸரணாருமென்று நிமிதிக்கப்பட்டது. இவ்வஸுத்தை “தெவ
 தாவாரலாசுட்டிண யாவெடுதுதெ ஹவாநு | வுலுவுஷுந
 யடிசுதெ ஸவடுயெதலிஷுகி” என்று வுலுஷு வலி
 ஷவரவ ஸாடித்தாலே வரலெவதாவாரலாசுட்டி. ஜோநமுடை
 யனாய், பெரியமுதலியார் “தெலுஷு நலொ லுநிவாராய வரா
 ஸாராய” என்றதரிக்கும்படியான ஸ்ரீவாரஸுஷுஷிபு பரக்க
 ப்பேசி “தெவதியுஷுநுஷெஷு வுஹாரி ஹவாநுஹாரி
 ஸ்ரீநாஜீ வசூலெடுதெய நாமயொலிஷுகிதெ வர” என்று
 வரலாஹவையொழிண ஸலிஷுஷுக்குவதெலித்தான்; இத்
 தை மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்று “சூலிஷு நுக்ஷுஷு
 தெ” என்கிறபடியே வுஹஸுதாநகடுஷுரான நம்மாழ்
 வாரும் “ஒண்டொடியாள்திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்பக் கண்ட
 சதிர்கண்”வென்றுருளிச்செய்தார். இவ்விஷயத்தில் வுலுஷுமெ
 ஸ்லாம் வுதொஸூகிஷுராஷுநத்திலே வரவசு வுதிஷுஷு
 வுலவடுகமாகப்பரக்கச்சொன்னேம்-அங்கே கண்டுகொள்வது.

வாதியர் மன்னுந் தருக்கச்செருக்கின் மறைகுலையச்
 சாதுசனங்களடங்க நடுங்கத் தனித்தனியே
 ஆகியெனாவகை யாரணதேசிகர் சாற்றினர் நம்
 போதமருந்திருமாதுடனின்ற புராணனையே.

நின்றபுராணனடியினை யேந்து நெடும்பயனும்

பொன்றுதலை நிலையென்றிடப் பொங்கும் பவக்கடலும்

நன்றிது தீயநிதென்று நவின்றவர் நல்லருளால்

வென்று புலன்களை வீடினை னேண்டும் பெரும்பயனே. (கச)

விஷயபுவஹிஷுவபுநயீரொ வஹிவிஷயாதுகம்

வரிஜிதரவஸூதவாவிஸ்யாவஸூதவா||

நிரவயிஹாநநஸூதவாநவநிதிசுததிஹி

ஜமதி ஹவிதா நெடிவாக் சுரிஜிஹாலி தலாஸுதி||

ஐதி சுவிதாக்கிடுகலிஹஸூதவபுதன ஸுதன ஸுபுரிஜெஹு
நாயஸூதவெடிஹாநாயபுசூதிஷுபுரிஹஸூத யலாரொ

ஜெஹுசூதவாயிகாரஸூதவஜெ.

புரிஜெதநிமஜெஹாநெஸிகாயநஜெ.

ஜெஹுசூதவ துநெடி ஸதி வ ஜெவிஷுராஹிஷு யயா

வெவஸூத ஸவஸிபுதயிகுதிவிஸெநெண விஷுஷா||

விஷுஷுத நுரஸெ ஸிதிரிதரவிஷுராஸு வ தயா

நியதூத வெயாதூத நியயிதாநெவ வுஹவி||

இப்படி வரலெவாஸூதவாயங்காளான நிவபுதிபஜெ-
ங்களினே புவபுதரான வயிகாரிகளிருவர். அவர்களாகிறார்;
சுதாரகபவதிநிஷுனும் ஸதாரகபவதிநிஷுனும். ||*|| ஸுத
நூதபவதிஷுராபவஹாவது தாவாஹிவஸாயநஹி
ஹாஹதாவவி வ. ஸிபுதள ||*|| ஸூதந ஸவஸிபு ஸுத
என்கிறபடியே யயாயிகாரம் ஜெஹுஜெநஸிஷு வாயவூதிகளும்
துநெடிவகாளான ஸூதநெடிங்களானுற்போலே உகி சூதா
யபுநிஷுயென்கிறவிவையும புவதிபிஸ் ஜெவெடிங்கள். இவ
ற்றில் உகிபாவது; சூதநுசூதவஸூதவஜெஷுதங்களில் வெஸுடி
மில்லாதார் அவனையொழியப் போக்கற்று நிற்கிற வயிகாரமும்
சுவெகித்தால் ரகிக்குமென்கிற விஸூதஸூதவாய்க் கொ

ண்டு ஸரணுன்னத்ய வகுண்டவதி மஹிமானவாறாயெபா
 வடிஷ்வாகுத்தாலே தாதிரார் சொன்ன பாகீரத்தைச்சொல்லி
 ஸாவபுஷாரினை ஸரணம்புகும் சூழாரன் ஸாரிணகாராரர்களைப்
 போலே பென்னுடைய ராகுஷ யுனக்கே ஹரமாக வேறிட்டுக்
 கொள்ளவேனுமென்கை; வடிவாகுரடிவூதூதஹதிராதவாருன்
 ஒருக்கால் “ஹதி ஹிகுாநெஹி” என்றால் சூயாரான் வுத்துக்
 களகத்திலே பப்போதே பவெஹிதவிலி யுண்டாமாப் போலே
 “கொள்ளக் குறைவிலன்வேண்டிற்றெல்லாந்தரு”மென்னும்படி
 யிருக்கிற பாரிவகுண்டவாரொரோராவிஷயத்திலிவ்வுகிக்கும் ம
 லாவிநாஹாவமுண்டு. அறிவிலிகளாயிவ்வுகிதோது மே பற்றசான
 வர்கள் திறத்தில் “பெருகெநாவி புகாரொண அபவகூர் கும்”
 என்று சொல்லுகிறபடியே யிவ்வுகிதோதுமுமுண்டதுக்கமாட்டா
 து ஸரணுன் கருவையிவ்வுகிதே “வாலியலொவி ஸ
 ரணாமதிஸுஷாஹி” என்றும், “ஸரணவரணவாயியம் பொடி
 தா ந ஹதி பைத ஸாவி யீபகுவிடகா” என்றும், “பு வதி
 வாரெவ விரீகிதும் வுணெ” என்றமஹியூதர் பேசினார்கள்.
 இவ்வுகிதோது நிஷுனுடையவுமாவாயுநிஷுனுடையவும் நிலைகளி
 ரண்டையும் “தவ ஹரோஹரிகாரிவி யாதிடுகெழுரணபிடு
 வ வாவசுடுகெரிர் | ஐ.தி ஸஸாகிதயநிடிடி சா காரா
 ஹரணவ ரஹ்யாரஹ” என்று சேர்த்தநுஸநித்தார்கள். இதில்
 மிகுதி காட்டுகிறவவிஸஷுத்தாலே யோரொன்றையமையுமென்
 றுஸூதிதமாயிற்று. இவர்களிலாவாயுநிஷுன் “ஹுத்ஹெ
 ஷுதூர ஸிஷு ஐகெவனு நிவெடியெசு” என்று ஸாணிஷு
 ஷுதூரிகளிறசொல்லுகிறபடியே சூவாயுனுடைய வாதாதி
 யஹாஸிவபுணத்திலே தானுமஹிதன். “விலிஹிவதி வா
 நெதி ஸாஸபொஹுத லெவிநா | ந ஸாஸபொஹு தஹி
 பரிவயபாநதாநா” என்கிற கணக்கிலே சூவாயுநிஷுனுக்
 கு கெகூதிக்கநாயத்தாலேஹவிலியில் ஸநெஹிமில்லை. ஒரு
 மலையினின்றமொருமலையிலே தாவும் ஹிஹாஸாரீரத்தில் ஐஹ
 க்களைப்போலே ஹாஷுகாரர் ஸாஸாரஹுநம் பண்ணவவரோ

யிகாரந்தோறு மாவதிட்கையாலும், இவனவெகித்த மெமெ
ல்லாமியன் கோலின காயத்திலே யயாநெநாரயம் விலிக்கும்.
இப்படிப்பட்டவேற்றத்தை நினைத்து “வெதூகிரதாஸுஜாஸா
ஜ்யொமவிடிஸ்யா | நாஹுதி ஸரணஸ்யஸு கலாங்கொழிதரீ
ரவி” என்று சொல்லுகிறது. இவனுக்கிங்கிருந்த காயத்தில்கெ
ஜயத்தில்கெவெஷ்டித் தன்கோலுதலில் கெவெஷ்டித்தாலே வந்
தது. அதுதனக்கடி பாரஸ்யஸுக்ருதவிஸெஷம். சுதிஸரீ
நாநனாநம் பெரும்பேற்றிலொருகெவெஷ்டிமில்லை. வாரதனூமு
மேகரூபம். “வாரதனூம் வரெ வுமலி வாவு நிறு
தஸ்யம் | ஸாதூதிதூமம் வாவு தெநெவ ஸஹ ரெ
ஷ்டெ” என்று வெஷ்டியைப்பெரிக்கொல்லுகிற ஸாதூதிமும் கெஷ்ட
ஸுனன்றிக்கே ஸவஷ்டியகெஜ்யயொமனாகையென்று மெ
வாஷ்டிதிலே நினைத்தும். * * * *

வேண்டும் பெரும்பயன் வீடென்றறிந்து விதிவகையால்
நீண்டுங் குறுகிய நிற்கு நிலைகளுக்கேற்குமன்பர்
முண்டொன்றின்முலவினைமாற்றுதலின்முக்குத்தனடி
புண்டன்றி மற்றோர்புகலொன்றிலே யென கின்றனரே. (கரு
வ பனாஷ்டெஷாந் ந லிஸதி ஸுக்ஷுநா நிஷவடி
வ பனாஷ்டெஷா ஸுலரிதவரீவாகவிடியா |
விஷ்வெந ப்ராஷ்டி ஸுஷ்டஸுஷ்டெஷா விஷ்வம்
வரஸ்யாஸு ப்ராஷ்டி வரிதிதரஸா ஜீவிதடிஸா |

உதிகவிதா கிஷ்வெஷ்டெஷா ஸவஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா
நாஸ்யு வெஷாநாஸ்யாஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா
சுயிகாரிவிவாறாயிகாரம்.

ஸ்ரீதெ நிறான ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா.

உவாயஸ்யுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா
வ ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா
தடிபொஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா
விஷாநம் துதாவி ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா ஸுஷ்டெஷா

இவர்களுக்குக் கதவுமாண் வபாயமாவது ஒரு ஜோநவிகாஸவிசெஷம். இத்தாலே ஸாக்ஷிமாய் ப்ராஹ்மிரூபமான வபெயமாவது ஒரு ஜோநவிகாஸவிசெஷம். இவற்றிலுவாயமாகிற ஜோநவிகாஸவிசெஷம் கரண ஸாவெக்ஷமுமாய் ஸாஸ்த்விவிதிமுமாய் ஸதுக்ஷாடிகளான ஸுராவநிரூபகபரிபுஷ்களஞ்சோடே கூடின வவ்வோ விஜ்ஞாவிசெஷவதிநியத முணாடிகளினாலே நியதஸூஹி விஷயமுமாயிருக்கும். உபெயமாகிற ஜோநவிகாஸவிசெஷம் கரணநிரூபெக்ஷமுமாய் ஸவாவப்ராஹ்மமாய் முணவிஹிதநிரூபிகளெல்லாத் தாலும் வரிவருண்புஷ்டிவிஷயமுமாயிருக்கும். ||*|| உவாஸிதமுணாபெயப்ராஹ்மாவபுஸஹிவிஜ்ஞாபாஸாதகதவநயமுஹாநாகாராநாரவஜபுநம் ||*|| ப்ராஹ்மிரூபமான வவ்வநுஹவத்தினுடைய வரீவாஹமாய்க்கொண்டு கெகஜபுமுபெயம். இவ்வபாயரூபமாயும் ப்ராஹ்மிரூபமாயுமிருக்கிற ஜோநத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு மஹபுஷ்டிமொழிநிரூபிவெஷத்தாலேயீஸூரனுக்குவாயகமு முபெயகமும். இவ்வீஸூரனுடைய வபாயகம் சுபாரகபுஷ்டிநிஷன் பக்கலுவாயாநூஸூநநிபெஸத்தாலே விரிஷ்டமாயிருக்கும். மற்றவயிகாரிக்கும் கரிபொமாரணம் முதலாக வபாஸநவதிபுஷ்டிபுஷ்டிமாத நடுவுள்ள கதவுவற்ற களிலகிஜோஸக்யமான நெர்களிலே யிப்புவதிவரீகூதனுணவீஸூரன் புகுந்து நின்று அந்த ஹிஷ்ட கதவுவற்றகளாலே வரும் வாவதிவூதியையும் ஸகோபெஷ்டிவிகளையுமுண்டாக்கிக்கொடுத்து அவ்வபாஸநமாகிற வபாயத்தை மஹபுஷ்டிமாக்கிக்கொடுக்கும். அங்கு கரிபொமமாவது; ஸாஸுத்தாலே ஜீவவாரித்யபாபாஹ்மிஜோநம் பிறந்தால் தனக்கு ஸக்யங்களாய் மஹபுஷ்டிவிகளான காரிகரிபுஷ்டிகளோடும் நிதிரெநிதிக்களோடுகூட ஸதிபூமிமாக வரிமுஹிதமாயிருக்கும் கரிபெஷ்டிவெஷம். அதிலவாநூபெஷ்டிகள் “பெஷ்டிவெஷ

வரையஜோ” என்று துடங்கிச் சொல்லப்பட்டவெவா உருதவ
 ஸீஸுடாந யஜோதிகள். சுயிகாரிமெதத்தாலே புவதிதானே
 ஹதியை யிடையிட்டு மிடையிடாதேயும் ரொகூமெது வாநாற்
 போலே இக்கூயொமம் ஜோநயொமத்தையிடைபிட்டுமிடையி
 டாதேயும் ஸவரிகாரமான யொமத்தைக்கொண்டா தூவவொக
 நலாயந்நாம். ஜோநயொமமாவது; கருயொமத்தாலுக்கூர
 ணஜயம் பிறந்தவனுக்கு புகுதூபிவிருக்கணமாய் ஸரீரதயா
 ப்பற்ற வாயெயக வியெயக ஸெஷகங்களாலே ஸரீரதயா
 புகாரமான தன் ஸுரூபத்தை நிரணரவினும் பண்ணுகை.
 இக்கருயொமஜோநயொமங்களாலே யொமமுவத்தாலேயாதூ
 வவொகநம் பிறந்தால் வெவையிகஸுவ வெவதுஷூவஹமா
 னவாதூநுஹவஸுவமாகிற வாகஷுக்கத்திலகப்பட்டிலனாகிள்
 ஸரூபுரூபாஷுடமான ஹவடிநுஹவத்துக் குவாயமான
 ஹதியொமத்திலேயிழியும்போது உள்ளிருக்கிற ருதங்கான்கைக்
 குக்கிழிச்சீரைக்கண்டாற்போலேயையுடாநியைப் பார்க்கும்போ
 தைக்கவனுடைய ஸரீரஹிதனான ஜீவாதூவினுடைய கரு
 நமுபயுகூமாய்க்கொண்டுஹதியொமத்துக்கயிகாரகொழியிலே
 யேறிட்டுக்கிடக்கும். ஹதியொமமாவது; சுநநுநிஷுனாய் சுந
 நுராய்நனாய் சுநநுஸெஷஹிதனான ஹவானுடைய ஸுரூ
 பாதிகளை விஷயமாக வுடைத்தாய் நிரகிரய ஸீதிரூபமான
 யுரூநவிஸெஷம். அதுதான் தெயுயாரையைப்போலே நிரணர
 மான ஸுதிரூபமாய் ஸாக்ஷாகாரதூயுமான வெவாடித்
 தை யுடைத்தாய் வரூபவடித்துக்குப்ப் யானம் பண்ணும் ஹவஸ
 மறுதியாக நாள்தோறுமநுஷிக்க வளர்ந்துவருவதாய் சுநிஷு
 தூயாவியான ஜோநஸுனகிவிஸெஷம். இதக்கு வண்டாஸூரி
 யுடிகள் ஜோநவிகாஸமெதுவான ஸகவியுடிக்ருக்ககையா
 ன ரஜஸூஸூக்களுக்கு ரிலுமான வரவங்களைக் கழித்துக்கொ
 ண்டிதிகைகூவுதையாயிருக்கும். இப்பஹதியொமத்தானே “பு
 தூயாஷுடன ரொகூஸூ வியியஸூவ கீதிடகர்” என்கிறபடி
 யே யிளநெஞ்சரைத் தேற்றுகைக்கிட்ட விரகானவழியில் காரிநா

ஹேதத்தாலே ஹெஸ்யூரூபிகளுக்கும் ஸாயநமென்னுமிவ்வகூட
 ம் “ஹேதுவிட்யா ஹஜனெ ராம்” என்று சொல்லப்பட்டது. அ
 வ்விடத்தில் “தெஷாம் ஜோநீ நித்யுகூ வன்கஹகி விட்யரிஷு
 தெ” என்று துடங்கிச்சொன்ன ஜோமியினுடைய வேற்றத்தை
 “ஹேதுவிட்யா ரி ஜநா ஹகூ வனவ ஹி தெ ஸ்யூதரம் | தெஷா
 ரெகாநித்யெஷா ஸெ தெ ஹெவாநநுஷெவதாம் || சுஹ்ரெவமதி
 ஸெஷாம் திராஸீகூடகாரிணாம் | யெது ஸரிஷாஸ்யொஹகூம்
 ஹகூரீ ஹி தெ ரிதாம் || ஸவெ- உவநயரிடாணம் ப்ரதிஸு
 ஹஸு ரோக்ஷஹக்” என்று தானே வெளியிட்டான். இப்படி
 ரோக்ஷாவாயமாக வியித்த ஹகிபொமம் வரஹகியென்று பேச
 ப்பட்டது. இதினுடைய ஹேதுவாய் ஸாக்ஷி பரிஸீகநாநி
 களாலேவந்த ஹவவரிஷயத்தில் ஸீதிவிஸெஷம் ஸவெட்யூர
 னீத்தெளிய, வறியவேணுமென்னும ஹிநிவெஸத்துக்குக் கார
 ணமாய் ஹகியென்று பேர் பெற்றிருக்கும். இத்தாலே “ஸூ
 ஹவம் மதொஹகூர ஸாஸூரெஷி ஜநாடிநம்” என்கிறபடியே
 ஸாஸூஜநுதகஹஜோந கூடியொயாடி வரவ்வரையாலே பிறந்த
 வரஹகியானது ஸாக்ஷாஸ்கரிக்கவேணுமென்னு மஹிநிவெஸத்
 தையுண்டாக்கி “யொமெஸூர ததொ ரெகூம் டிஸட்யாதூநரி
 வ்யம்” “காணுமாறருளாய், ஒருநாள் காணவாரா” யென்று வி
 றவிக்கும்படி பண்ணி யிவ்வெவகூரோது மடியாக வந்த ஹவக
 ப்ரஸாடிவிஸெஷத்தாலே ததூரநியதமான வரிவ்ருணட்யூ
 கூராதூரத்தையுண்டாக்கும். இஸ்ஸாக்ஷாதூரம் வரஜோநமெ
 ன்று பேசப்பட்டது. இப்படி திராதிஸயஹொமமான ஹவக
 ஸூரூபத்தை ஸாக்ஷாதூரித்தவாரே பெருவிடாய் ப்பட்டவன்
 தடாகத்தைக்கண்டாற்போலேபிறந்தவீதூ திஸயம் வரஜஹகி.
 இது முனியே நான் முகனிற்படியே ஸஜோஹமற வநுஹவிந்த
 ல்லது யரிக்கவொண்ணாத வஹிநிவெஸத்தையுண்டாக்கி மறுக்க
 வொண்ணாத திருவாணையிட்டு வளைத்துக்கூப்பிடுகையாலே யிவ
 னுக்குக்கடுக லாவிஷயக் கொடுக்கும்படி ஸவெட்யூரனுக்கு
 காராதிஸயத்தையுண்டாக்கி யிவனை யவாவற்று வீடு பெறப்ப

ண்ணும். இப்ஹத்தியொமம் தெவணிடுகரை யொழிந்தார்க்கும் தெவணிடுகர் தங்களில் ஜோநத்திலேயாதல் ஸத்தியிலேயாத லிரண்டிலுமாதல் குறையுடையார்க்கும் மஹவிஷ்ணும் பொறுக் கவிசையாத தீவ்ருஸாவெம முடையார்க்கும் யொழும்ல்லாமை யாலே தங்களளவுகளைத்தெளிந்து ஸுபாரகமாக ப்ருவத்தியை றோகெஹீவாயமாகப் பற்றுமவர்களுக்கு ஸவ்-மஹஸாயநமான ப்ருவத்திதானே வரஹத்தியூநத்திலே ஹொழிதையாகையாலே உ ப்ராவகனுக்கு வரஹத்திக்கு மேல் வரும்வஹஸுகள் போலே இஸ் ஸுதஜ்-வ்ருவத்திநிலுடைய கோலுதலுக்கிடாக இப்ப்ருவத்தி க்கு மேல் வரும்நுகூலாவஹஸுகளினிதன்மஹமாயிருக்கும். இப் படி ப்ருவத்திக்கும் ஹத்திக்குமாயிகாரிவிஸெஷத்தைப்பற்றி துஷு மஹஸமுண்டாகையாலே விக்ஷுமாகக்கடவது. இவற்றுக்கு “நா நூ ஸஷாஹிஹேஹாஃ” என்கிறவயிகுரணத்திலே ஹேஹம் விலிபம். “விக்ஷுபூ-விஸிஷ-மஹஸாஃ” என்கிற வயிகுரணத்திலே விக்ஷு மும் விலிபம். உவாஸநத்தில் விஸெஷங்கள்போலே ஸாஷாஹே ஹங்களிலும் ஹவஹாஸு ஸாஹிதா ஹேஹங்களிலுஞ் சொல்லும் நூஸவிலிஷ்டியில் ஜோஹிவிஸெஷங்கள் கண்டுகொள்வது. நூ ஸாரம் ஷாலிகம் ஜாநஸம் காயிகமென்று பிரிந்தாற்போலே ப்ரு வத்தியிலுமோரொன்றை முன்னிட்டிவ்விஹாமங்கள் சொல்லப்ப ட்டது. இவை மூன்றும் பொருந்தினபோது வுண-நூஸார மாறற்போலே வுண-ப்ருவத்தியாகக்கடவதென்றவர்கள் பாச ரங்களுக்கும் வாலிக காயிகங்களான யூரவாரவிஸெஷங்கள் வ ரீவாஹமார்படியான ஜாநஸப்ருவத்தியினுடைய வுத்தியிலே தாஹ்யுமாகக்கடவது. யயாயிகாரமிவை யெல்லாம் ஹவ்ரு ஹங்களெண்ணுமிடம் முஷ்பே சொன்னோம். * *

நின்ற நிலைக்குற நிற்குங் கருமமு நேரம்தியால்

. நன்றென நாடிய ஞானமு கல்சுமுட்கண்ணுடையார்

ஒன்றிய பத்தியு மொன்றுமிலா விரைவார்க் கருளால்

அன்று புயன்றரு மாறுமறிந்தவ ரந்தனரே.

(௧௬)

கஜே ஜோந ஸ்வாஸநஹி ஸ்ரணவ்ஜெதி வாவஸ்திதாநு
 ஸநாநாநவவமஸாயநவியள ஸதாரகாநாரகாநு
 வாகுரகாநுதிபொமஸம்ஹதவ்யபூவாநாநாவாநிரோ
 வஜிஜெக்ஷி ஸ்ரணலாரயிமிராதெநாதெ வுயாஃ ||
 உதிசவிதாதிக்கலிஹஸ்யஸவததநு வுதநு ஸு ஸ்ரீஜெஜெ
 நாயஸ்யெவொநாநாயஸ்யகாநுஸ்ரீரஹஸ்யத் தயலாரொ
 உவாயவிஹமாயிகாரொ நவஜி.

ஸ்ரீஜெ திமஜான ஜெஹாஜெஸிகாய நஜி.

கஜேஜெந ஸஜஸ்தா திகதநு ஸ்விணிதாயிகியா
 ஸா வாவாஜெஜெயொமநியகாவஸ்தா வுவஸ்தாவிதா
 ஸுளதீ ஸவபுஸாநுதா மமவகஸ்துதாவி ஸக்யாவிதா
 ஸதாஜிவிவ நெமஜெஸ்யிகுதி ஸவபுஸாஜெ ஸதயெ ||
 இப்படி யஜிதமதநு க்ருவாயாநாநுஸ்துஜெநாய நஜா
 ஸவிஜெயிலே யிழியுமவனுக்கிவ்விஜெக்கயிகார விஸெஷம்மு
 தலானவையிருக்கும்படி யத்யவேனும். சுயிகாரமாவது; அவ்
 வோ மவொவாயங்களிலே வுபுதநும் வுருஷனுக்கு மவ
 த்திலதிசுமு முவாயத்தில ஸாஜெஸ்துமும். இவற்றில் ஸாஜெ
 ஸ்துமாவது; ஸாஸ்தாஸ்தத யதிகையும் அறிந்தபடி யநுஷி
 க்வல்லனாகையும் ஸாஸ்தாநுஜி ஜாதிமாணாஜியொம்தையும்.
 இவ்வயிகாரம் முன்பே ஸிஹமாயிருக்கும். இதுதையவனுக்கு
 வுயொஜநமாய்க் கொண்டு ஸாஸ்துமாக வநுவதிக்கப்படுமது
 மவம். தஜெஸ்துமாக ஸாஸ்துமாக வியிக்கப்படுமது உவாயம். இ
 ன்கு ஜெஜெஸ்துமுண்டாய் வுதநு வுபுதநுவொஜெகாவா
 யவிஸெஷ நிஷ்னுக்கு ஸாஸ்துஜநு ஸாஸ்துஜநாநாநாநாவாஸ
 கஜெ ஸாயாரணமாயிருக்க விஸெஷித்தயிகாரம்; தன்னு
 தையவாகினநுமுமநுமதிசுமும். ஸுஜிநுநுமாவது; உவா
 யாநாஸாஜெஸ்துஜாவம். சுநநுமதிசுமாவது; வுயொஜநா
 நாவெஜெவும், ஸ்ரணாநாநாவெஜெவுமாகவுமாம். இது
 வுயொஜநாநாநாவெஜெவுத்தாநு மஸ்துஸிஹம். இவ்வஸ்து
 “ஸ்ரீ ஹாணம் ஸிதிகுணஹிபாஸாநாநா நெவதா ஸ்துதா” வுதி
 வுஸா நஸெவஜெ யஸ்தாஸ்வாநிதம் மத” திதாநிகளிலே

கண்டுகொள்வது. தீவதரிமான் சிஞ்சுநாயகன் நித்தே டெஹா
நுலுத்தாடி புவியொழிநானா ஸதுனனவன் டோகாபுடமாக
புவதியைப்பற்றினால் அவ்வோ புவியொழிநானாந் கனிலளவு
க்கீடாக டோகும் வினெஸிக்கும், இவ்வாகிணநுத்துக்குமநு
மதிசுத்துக்கும் நிஸநாமம், உவாயாநாந்கனிலிவ் வயிகாரி
யினுடையவஜாநாஸகிகளும் மலவினெவாஸஹகமும். இதில்
ஸாணாநா டெவோவாந்துக்கு நிவநாமம், யேயாவாயொ
ஸுணாமா ரணி வஸம் யாதி வலியஸம் | யாநுரொவாவஸம் யாதி
ஸவபுஹுதாநி ஹாநத” என்கிறபடியே தனக்கும் பிறருக்கு
மொத்திருக்கிற மமவடெகவாரதனாஜாஜுவலாயமும்ப் புவ
ஜநாநாநெவோவாநுமும், இப்புவதூயிகாரவி டெஸஷம் “ஸ
விதூய வரிதூ ஸுரெஸு ஸகிஹஷிபுனி | தீநுநொகாநு
ஸவபரிதூ தடுவ ஸாணம் மதீ, சுஹிஸுபாநாநா நோ
யொகிணநொம தீ, சுகிணநொநுமதிஸாண, சுநாமதா
நன்காஸுஸிஷ்யாபுஷுஷு ஸநாநொவாயஸுஷு புவதூயெய
தசுவாநாஸுஜயிப புவதூநுநு நெ கலுக்கொடி ஸஹ
ஸுணாவிலாபநிஸிதி நொந” “புகலொன்றில்லா வடியே”
னென்றிவை முதலான புவாண ஸாப டாயங்கனாலே வலிபம்.
இவ்வளவயிகாரம்பெற்றால் புவதூக்கு ஜாதூடி நியமில்லா
மையாலே ஸவபாபிகாரஸம் வலிபம். * * *

அந்தன ரந்திய ரெல்லையினிற் வனைத்துலகும்

நொந்தவரே முதலாக நுடங்கிய நன்னியராய்

வந்தடையும் வகை வண்டகவேந்திவருந்திய நம்

அந்தமில்லாதியை யன்ப ரறிந்தறிவித்தனரே. (கன)

ஹதூடாஸ ஸதூஹாவ்ப் பிதிரஹிததாஸாஸுதவாஸுடாஸ
காஹுக்கெவாஹுதேஹ் சுவிதி நியதிவஸாடாவதஜி ஸுதாஹிபு
வனகலிதூடாபியொமவூதிஹிபுநாநிஜாயிதி யா ஸுஸ்யுத
ஸநுஸுஸம் ஸதூஹு ஸீவதநவியிநா ஸுதூய நியிபுஸாஹி
ஹிகலிதாஹிபுஸலிஹுஸுஸவபு தன ஸதூஹு ஸு ஸீபெஹு
நாஸுஸுஹொஹாஹாபுஸுதூதிஹுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

புவதியொழியிகாரொ டுஸஹி.

வது; முன்பு சொன்னவாகிணந்நாடிகளுடைய வநுஸந்நாநமா
தல், அதடியாக வந்த மவ-ஹாநிபாதல் கூபாஜநக கூபண
வநுதிபாதலாய் நின்று ஸரணனுடைய காருணெந்நாஜ்ஜநா
சு-முமாய், “காவ-ஹெந்நாவு-வாயாநா விகிவநுதிநி
ஹெநிதா” என்கிறபடியே பின்புமநெந்நாபாதைக்கு முவ
யு-தூமாயிருக்கும்; ஹெநிஸாஸம்; “ராக்ஷிஷு-தீதி விஸாஸாடி
ஹெஷா-வாயகூபுநம்” என்கிறபடியே யணியிடாத வநுஷாந
விஷிஷு-முமாய் பின்பு நிறு-பாதைக்கு முறுப்பா யிருக்கும்.
ஸுரூபீரநுமித வு-ருஷாசு-புந்கள் பேசலே ஸுரூபவா
வமானவவம-புமம் வு-ருஷாசு-புமம்போது வு-ருஷன
தி-புக்கக்கொடுக்கவேண்டுகையாலே யிங்கு மொவூ-கூபரணமு
மவெகிதம். நன்றாயிருப்பதொன்றையு மிப்பு-ருஷனதி-புக்
கக்கொடாதபோது வு-ருஷாசு-புக்கொடுத்தானாகானிறே. ஆ
கையாலேயிறே “சு-பு-ரூ-தி-பு-தொ-ந-மொவாயெசு” என்றும்,
“மொவூ-கூபரணநா-ஹெ-ஸா-வி-ப-ர-ய-நி-வெ-நம்” என்றுஞ்சொ
ல்லுகிறது; இப்படி யிவ்வைந்தும் இவ்விஷாநுஷாந காலத்தி
லுபயபுந்களாகையால் இவைபிவ்வாத்நிக்ஷெவத்தூக்கவிநா
ஹி-த-ஸு-ஹாவந்கள்; இவ்வசு-பு-பிரா-ட்டி-யை ஸரணமாகப்ப
ற்ற வாருங்கோளென்று ஸாக்ஷிகூப கூ-தி-பா-ன-தி-ஜ-பை-ராக்ஷ
ஸிகளுக்குச்சொல்லுகிற வாகுத்திலும் காணலாம்- “தடி-யம்
சூ-ர-வா-நெ-கூ-வ-ஹி” என்று பூ-தி-கூ-வ-ஜ-ப-ந்நெ-சொ-ல்-பை-
பட்டது. “ஸா-கூ-நெ-வா-ஹி-ய-தா-ம்” என்கையாலே ஹெ-ப-டு
வ-கூ-மா-க-வ-ல்-லது வா-ஹி-பு-தி-யில்-லா-மையாலே சூ-ந-கூ-வ-லு-
ஹி-மா-கூ-பு-மாயிற்று. “ராவ-வா-ஹி-ஹ-ய-மொ-ர-ஸ-ராக்ஷ-ஸா
நா-ஹெ-வ-லி-தம்” என்று போக்கற்று நிற்கிற நிலையைச்சொல்லு
கையாலே கயிகாரமான வாகிணந்நாமும் அநினுடைய வநுஸ
ந்நா-ஹெ-வ-த்தாலே வந்த மவ-ஹாந்நாடி ரூபமாயஹமான கா
வ-பு-ண-மு-ஞ்சொல்லிற்றுயிற்று. “சு-வ-நெ-ஷா-வ-ரி-தா-த-ஹா-
கூ-ப-ஸூ-ர-ஹெ-தா-ஹ-ய-சு” என்கையாலும் இத்தை விவரித்து
க்கொண்டு “சு-வ-நெ-ஷா-வ-ரி-தா-த-ஹா-வ-வா-டி-ராக்ஷ-ஸி-மணம்”

என்று திருவடி யநுவுழிக்கையாலும் பெருமானொருத்தனை நிமி
 ஹிக்கப்பார்க்கிலுமவர்சிறந்ததை யாற்றி யிவள் ரக்ஷிக்க வல்லவ
 ளாகையாலே ரக்ஷிஷுத்தி விஸூஸஞ்சொல்லப்பட்டது. “ச
 னியாபுரி வெவெடிஹீரெததி ௨௨ ரொவதெ | ஹ்னிதாஜிவி யா
 வுபு ராக்ஷஸுஹீ கிம் விவக்ஷயா” என்கையாலே மொவதுகவர
 ணஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இவ்வைந்துக்கு மழியானவாஜ்ஜ நிக்ஷ
 வம் “புணிவாதபுஸநாஹி ரெதியிலீ ஜநகாஜ்ஜா”. என்று
 வ ஸாடகாரண விஸெஷத்தைச்சொல்லுகிற வு ணிவாதபுஸ
 த்தாலே விவக்ஷிதமாயிற்று. ஆகையால் “நுபாஸம் வஜ்ஜாஜ்ஜஸ
 யாஹி” என்கிற ஸாஜ்ஜாஜ்ஜமிங்கே வடுணும். | இப்படியு
 டெயிர்க்க ராக்ஷஸிகள் விலக்காதமட்டே பற்றுகாகப் பிதாட்டி
 தன் வாஜ்ஜுராதிரயத்தாலே “ஹவெயம் ஸாரணஹிவம்” என்ற
 ருளிச்செய்தாள். | இப்பாகசம் ஸஹபுடியமாய் ஹவெயம்ஹம
 னபடியை “ரொதெதியிலி ராக்ஷஸீஸுமி தடுவெவாடிபாவ
 ராயாஸயாராக்ஷுரா வவநாஜ்ஜாஜ்ஜயுதரா ராஜிஸு மொவ்
 டுதா” என்றலியுதர் வெளியிட்டார்கள். இவ்விடத்தில்தி ஜ
 டையுடைய வாஜ்ஜாஜ்ஜயஹஸிவபுணத்திலேயவருக்குப்பிறவித்
 துவக்காலே நம்மவர்களென்று கண்ணோட்டம் பிறக்கும் ராக்ஷ
 ஸிகளுமஹ்நிகைகள். அப்படியே ஸ்ரீவிஷ்ணுநாழ்வானோடு
 கூட வந்த நாலு ராக்ஷஸருமவருடையவுபாயத்திலே யஹ்நிகை
 தர். | அங்குற்ற வஹபவ டாஹவ காரணத்திலுமீவ்ஹாஜ்ஜிவஹ்ம
 டைக்கலாம். எவ்ஹேயென்னில்; ப்ராஜிகுறுத்திலே வு வஸு
 தனு ராவணனுக்குங்கூட “புஜீயதாம் டாஸாஸயா ரெதியி
 லீ, லீதாஹ ராஜிய திவெடி டெவீம் வஸெரி ராஜ்ஜிஹ லீத
 டொகாஹ” என்று ஹிதஞ்சொல்லுகையாலே யாநுகடுவ
 டுபுத்தோற்றிற்று. இந்த ஹிதவஹநம் விடுதாவஹதனுக்குப்
 பால்கைக்குமாப்பொலேயவனுக்குமெஹதாவாயிற்று. “கா
 ஹ யிதூஹபாஸநம்” என்று யிதூரம் பண்ணினபின்பு இனி
 விவனுக்குவடுயிக்கவுமாகாது, இவனோடநுஸநித்த விஹடு
 திகளுமாகாது, இவனிருந்த விடத்திலிருக்கவுமாகாதென்றதுதி

யிட்டு “தஞ்சாவூர் அருள்மீது, வளிகுருகு வளம் அருள்
 தாணி உயர்நாதி” என்கிற வடிவாகுத்தின்படியே வந்து
 வக்கம்மப் போருகையகலே பூசிகுறியுறவடிநாதிவழி இது
 த்றிற்று. “ராவணன் நாடி உயர்நாதி” என்று துடங்கி வடி
 த்தான ராவணனோட்டி விரோயத்தாலே தாம் போக்கற்று
 நிற்கிற நிலையைச்சொல்லுகையாலும், பின்பும் சீகதாமே ராவ
 ணனுடைய கெத வடிவிலே திட்டு வடிவிலேயுள்ள தாது
 ஸ்ரணம் ஸ்ரணம்” என்கையாலும் காவுடனானுஞ்சொல்ல
 ப்பட்டது அஞ்சாதே வந்துகிட்டி “வடிவொரு ஸ்ரணம்
 ராவவாய் உறாது” என்று சொல்லும்படி பன்னின் உறா
 விழாவும் “விவ்வுணர் உறாவு” என்று காண்போவத்
 தாலே சொல்லப்பட்டது. பூசிகுறியை விடெவிகிற உற
 வுறத்தாலே விழாவாதிசயந்தானே விவகிதமாகவுமாம், “ராவ
 வயாஸ்ரணம்” என்கையாலே உவாயவரணாத் தான
 மொவ்வுவரணஞ்சொல்லிற்று. உவாயவரணஸ்ரணத்தா
 லே வுறிகமாகிற வளவன்றிக்கே “நிவெடியத உற வுற
 வுறவ்வு” என்கையாலே வுறவ்வுவரணமான வாத்நி
 ணுவுஞ்சொல்லிற்று. இப்புகரணத்திலே நிவெடியவ்வு வ
 னுறவந்தாத் வரமானல் நிவ்வுயாஜமம். இப்படி மற்றுமுள்ள
 வுறவ்வு வுரணங்களிலும் அளகிகடி வுற நிவெடுவங்களிலும்
 வுறவ்வுவ்வு வுறவ்வுபையாலே யிவ்வுவ்வுங்கள் காணலாம்.
 தான் ருக்கிக்கமாட்டாத தொருவஸுவை ருக்கிக்கவல்லதொருவ
 ன்பக்கலே வுறவ்வுக்கும்போது தானவன்றித்திலை உருவா
 லிவ்வுயை யுடையாய் வுறிகுறியுறவ்வுகையத்தவிர்து இவன்
 ருக்கிக்கவல்லன் அவெகித்தால் ருக்கிப்பதுஞ்செய்யுமென்று தே
 றிதான் ருக்கித்துகொள்ளமாட்டாமையை யறிவித்து நீ ருக்கிக்க
 வேணுமென்றவெகித்து ருக்கிவஸுவை யவன்பக்கலிலே வுற
 வ்வுத்து தான் நிவ்வுயுறவ்வுங்கெட்டுமார்பிலே கைவைத்துக்
 கொண்டு கிடந்துறங்கக் காணுநின்றோமிதே. இக்கட்டளை பெல்
 லாம் சூயரோணவ்வுவ காண்கமான உயர்வுறத் த்திலே யற

சக்கிரவர்த்தி. (வா. புதிதாவாசாரியர்

[illegible]

காய-ஞன ஸுஜநஸாவ-ஹனனைப்போலே தன்நிருவாயிக
 காருணாடிகளாலே யிவன்செய்கிற சில்வான வுராவாரத்தை
 தனக்கு வரடுவகாரமாகவாடித்துக்கொண்டு கூடதஜ்ஜனாய்
 காய-ஞ்செய்யும், கூட-டெவதைகளைப்போலே கழிவு காரியன்
 ருகிலும் மற்றுள்ள ஸாஸூத-ஹங்களுக்கு விஷ்ணுவித்து மலங்
 கொடுத்தனே யாகிலும் சநக்யஸரணனுடைய புவதிக்கு
 ஸுஜாய-பாடிமுணலுவிதமாய் ஸுஹகாய-ஹார நிரவெகமா
 ன தன் ஸுஜுதோத் ததாலே காகவிஷ்ணாடிகளுக்குப்போலே
 யிவன்தோலின காலத்திலே யவெகிதங்கொடுக்கும், ஸராயிக
 டிரிடினே யாகிலும் ஸூதஜ்ஜாடி முணலிவிஷ்ணுய் தன் ப
 யோஜநமாகவாஸி தர்க்கவெகி தஞ்செய்கிருகைபால் கொ
 ஸுஜநவடித்தில் ஜனுக்களுக்குப்போலே கூடாரனுடொக்க
 திய-ஹ்கான கிளிக்குப்பா ஸூட்டுங்கணக்கிலே தரம்பாராதேகொ
 டுக்கும், இப்படி யயாஹாகம் பிறந்த ஸுஜகளுக்கு யயாஹா
 கம் வரிகுறமுண்டாகையாலே யயாஸூத் புவதியவெ
 கிதஸூதநமாகக் குறையில்லை. இவ்விவிஷ்ணுமான வுர-ஹ
 காராடிகளைந்தையும் ஸுஜாய-ஹாஹவிஷ்ணுத்தாலே தெளி
 ந்தவனுக்கல்லது ஹோவிஸூதாவம் பிறவாது, எங் றனையென்னில்;
 ஸுஜாரணவிஷ்ணுவனல்லாமையாலே கூடியொடாடிகளுக்கநஹ-
 னும்படியான ஹோவராயங்களை யுடையனாய் “யிமுலிவிஷ்
 த” என்கிற ஸூகத்தின்படியே யெட்டவரிய மலத்தைக்கனி
 சிக்கும்படியான வாவலத்தையுமுடையனாய் இப்பலத்துக்கநு
 விக்கப்புகுகிறவுவாய்க்காயடுஸூதாஹ-ஹுய காயடுவெய-ஹாடி
 களொன்றும் வேண்டாததொரு ஸகூடிநுஸூதாநமாதல் ஸுஜ
 டாயஜ்ஜநவஹ-ஹ ஸகூடிஹிதோத் மாதலாய் இந்த மஹாசுர
 மானவுவாயத்தைக்கொண்டு அந்த மஹாசுரமான மலத்தைத்
 தான் கோலின காலத்திலே பெறவாசைப்பட்டு இப்பலத்துக்கு
 “ஸுநாதிவ வுரொஹ” என்கிறபடியே ஜநவூதாடிகளா
 லே தானநஹ-ஹுய வைத்துத் தன்னநுஸூதிகளையுங்கொண்டி
 ப்பேறு பெறுவதாக வொருத்தனுக்கு ஹோவிஸூதாவம் பிறக்கை
 யிலருமையினைத்து, “கலவெள்கட்டுப்போய்க்கலவெண்ணையா

யிற்” நென் நெம்பாரருனிச்செய்தாரிறே. இவ்விடத்தில் ஸவெபுஸூ
 ரனுடைய வரங்கூறாத் தையிறந்தகலுகையாலே நராயணெ
 ன்று பேர்பெற்ற பிறந்து கெட்டானிற்காட்டில் இடைச்சிகளை
 ப்போலே விவெகமில்லையெயாகிலும் ஸளவஹுத்தையறிந்து அந்
 நலனுடையொருவனை நனுகுமவனே வருவோவிகனென்றப்புள்
 ளாரருனிச்செய்யும்பாகசரம்; இப்படி வுரூஷகாராடி ஜோநத்
 தாலே பிறந்த விஸ்வாஸஜிஹதும் விஸ்வாஸஸூரவமும் காவ
 ணுமும் “வ்ருவெடி” என்கிற சூயாவத்திலுவஸமத்திலும்
 ஸரணஸுஷோபஸிஷுமான யாதாவிலும் உத்தினிலுமநுஸ்
 ஸெயங்கன். இதிலுத்தினில் விவகித்ததை “சுநநுஸரண”
 என்று மடித்திலே வுராவொடும் பண்ணினார். இவ்விடத்திலு
 வாயாகு)வஸாயவாகு ஸஸுத்திலே மொவூசு வரணஜைத்
 தம். “சுஹஸூ)வராயாநாராவொகிஹநொமதிஃ, கடுவொ
 வாயஹுதொ கெ ஹவெதி வ்ராவூநாஜிதி ஸரணாமதிநி
 கருகூ ஸா கெவெவூநு வ்யாஜிதாம்” என்றும், “உவாபெ
 மூஹரகிதொ ஸுஸூ ஸுரணஜித்யம் | வததெ ஸாஹ், கம்
 கெவஷ உவாயாஸெகுவாக” என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே
 உவாயாஹாரஸகூனுக்கு ஸவெபுஸூரன் ஸவபுஸாஸூராவூ
 யாரணமான ரகுகூசூறாத் ததிலே நிற்கையன்றிக்ே ஸூகூத
 ஹனாய்க்கொண்டுவாயாஹாரவூரநத்திலே நிவெஸிக்கையாலும்
 நுஸூஹானுவவ்யிகாரிக்குப்பின்பநநொவாயகும் நீல
 நிற்கைக்காகவும் உவாயகூ)வஸாயமிவ்விடத்திலே விவகித்த
 மாயிற்று; உவாயமென்று லொருவிரகென்றஜாதமாகையாலே
 யிவ்வுவாயகும் வெதநாவெதந ஸாயாரணமாயிருக்கையா
 லும், “ரகூஷிஷுஜீசி விஸ்வாஸொ மொவூசுவரணம் தயா” எ
 ன்றும், “ஸவபுஜெகூவி ஹி விஸுஸூ ஸூஷா காரூணிகொடவி
 ஸநு| ஸாஸாரததூவாஹிசூரகூஷாவெசூர்வ தீகூதெ” என்
 றுஞ்சொல்லுகிறபடியே வெதநெகாஹமான மொவூசுவர
 ணமநுஸுஸயமாகையாலும் மொவூசுவரணமிங்கே விவகி
 தம். அதில் ஸரணஸுஷுமொரு வ்யொமத்திலே யிரண்டாவூ
 த்தையறியாநம்பண்ணமாட்டாமையாலே யிவ்வுயிகாரிக்கலா

விழிவுச் சொஷகா நுஸஸாநவிஸெஷம். “ஸூத்ராநம்யிநிக்ஷி
 வெசு” என்று ஹொழிதமான விவ்வநுஸஸாநவிஸெஷத்தைய
 நுஷிக்கும்படி; சொஷிபாய் ஸூதத்ருனாவீஸூரான் தன்வ யொ
 ஜநமாகவே தானே ரக்ஷிக்கும்படிக்கீடாக சுநந்ரஹடாநந்ரொ
 யீந சொஷஹுதனய் சுதத்ருதவாநத்ருன நான் “சூத்ரா
 விவாயம் ந ஶி” என்கிறபடியே எனக்குரியேனல்லேன், ஒன்
 றைமிருவாயிகமாக பென்னதென்றவுமுரியேனல்லேன், “ஸூ
 யஜேதிணஹுதஸு) வராதத்ருஸு) டெஹிமிஸூரக்ஷணெவ)
 ரக்ஷஸு) கொ ஹெதும் வரரக்ஷணெ” என்கிறபடியே, என்ன
 யுமென்னதென்று பேர்பெற்றவற்றையும் நானே ஸூதத்ருனயும்
 வ்யாநஹவியாயும் ரக்ஷித்துக்கொள்ள யொமூனுமல்லேன்,
 “சூத்ரா ராஜ்யம்யநெனெவ கஹத்ரும் வாஹநாநி வ | வநதஜ்ஹ
 வதெ ஸவடூதி தசுலெ க்ஷிதஸடா” என்று விவெகிகளநு
 ஸூதித்த சூதித்திலே பென்னுடைய வாந்ராதீயங்களு மவனதே,
 “சூத்ராஜீயஹந்ரொஸொ ஹ்ராதீநிக்ஷெவ உவ்ருதெ” என்கை
 யால் இவற்றினுடையரக்ஷணஹமும், “நஹிவாநநஸாஜீயடூ
 ஜெதெ ஸவெடூரம் ஹநி” என்கிறபடியே ஸவடூரக்ஷணெ
 வவனதே, “தெந ஸாரக்ஷஜோணஸு) ஹெவ ஸூஜீவியூத்ரதா
 கெஸவாபடூணவயடூதா ஹ்ராதீநிக்ஷெவ உவ்ருதெ” என்கி
 படியே ரக்ஷணஹமும் வ்யாநஹவியான வவனதே பென்று
 ஹவிகை. ||*|| ஜேஜேக்ஷஜாத்ருஸாரோந்ரும் ஸூரவாஹிஸஜெப
 ண: | சுகிஹெநெ ஹந்ரொஸஸய்கொடூதிதயாஸூதித் || சுத்ருக்ஷ
 ஹந்ரொஸஸஜீயவடூஹாதிடநாம் ! ஸூரவஹ மிக்ஷெவஹ
 யிகொரோக்ஷகாங்கிணாம் ||*|| ஹொதிட்யாயுவாயாநுஸூநப்
 பண்ணுகிற ஜீவன் ஹவியாயிருக்க வீஸூரனிங்கு வ்யாநஹவ
 யானபடியெந்நனெயென்னில், சுவித்தின் வரிணாஜிங்கள பே
 லே ஶித்துக்குத்தான் கொடுத்த வுரூஷாஷடூங்களும் ஸவ
 சொஷியான தனக்குகப்பா யிருக்கையாலே வீஸூரன் வ்யாந
 ஹவியாகிருன். சுஹெதம்மான குழமணையழித்துப்பண்ணியு
 குஹரணம்பூட்டியு மழுகண் கெக்கிறதோடு ஹெதநமான கி
 யைவ்ஹரத்தில் வைத்துப்பாஸ்கொடுத்தும் வேண்டினபடி பற

கவிட்டும் அதினுகப்பு கண்டுக்கற்றதோடு வாசியில்லையிறே நிர
 வெகூரான ரவிகாக்கு. ஆனபின்பு இங்கு, ||*|| ஸூநிவ-ரகூ
 வய-ஞ்ஞரகூடுககாஸூ-ஞ்ஞாவநம் | துதூரகூரவஹூரீம் | ர
 கூ-ஸூராத் ஸபிவ-டுணம் ||*|| ஸூராத் த்தில் “வபுராத்விஷ-
 யோவி கொவி வா முணதொஸாநி யயாதயாவியம் | தடியம்
 தவ பாகிவடிபொரஹேடுடுவ யோ ஸபிவி-டுதம்” என்கிறது
 க்குத்தாத்யபுமென்னென்னில், ஸூரையிட்டிருக்கிற ராஜாவின்
 கிழிச்சீரை யொரு ஹேதுவாலே தன்னையிலையிருந்தால் ராஜா
 கைக்கொன்னுமென்று உள்ளிருக்கிற மாணிக்கத்தின் ஸூராவ
 ஸூராவங்களை விசுடிமாக வறியாதே கிழிச்சீரையோடே மீளக்
 கொடுக்குமாப்போலே டெஹாடி-திரிகூ-தூவின் ஸூராவஸூர
 வஸூ-திகளை விசுடிமாக விவெகிக்க வறியாதாருமுள்ள வறவைக்
 கொண்டாதுஸபிவ-டுணம் பண்ணினால் அவ்வளவாலு மநாடிகா
 யும் பண்ணினவாதாவஹாரவளபுத்தாலுண்டான ஹவநிமு
 ஹம் ஸூரிக்குமென்கிற ஸாஸூரகூ-டுத்திலே திருவுள்ளம். இதுக்கு
 மேல் “ஸூ நாய யடிவதி” என்கிற ஸூரகூத்தில் இஸ்ஸபிவ-டுண
 த்தைப்பற்ற வநுஸயம் பண்ணிற்றும் ஸூராவாடி விவெகமன்
 றிக்கே ஸபிவி-டுக்கப்புக்காலும் தன்னுடைய டி வுத்தை ராஜா
 வுக்குவஹாரமாகக்கொடுப்பாரைப்போலே யென்னதென்கிறவ
 லிராநத்தோடே ஸபிவி-டுக்கில் சூதூவஹாரவளபு மடியற்ற
 தாகாதென்கைக்காகவத்தனை. அல்லது ஸாஸூரவாடிதமாய்த்தா
 மநுஷித்த ஸபிவ-டுணத்தை சுஜீகூ-டுமாக்கிப்படியன்று. ஆக
 இரண்டு ஸூரகூத்தாலும் யயாவஸூ-த ஸூராவாடிவிவெகமில்லை
 யாகிலும் “நஸூ” என்று ஸூஸம்வஸூமறுக்கையே “சுஹபிவ-த
 வெவாவஸூ ஹி ஹா” என்னும்படி ஹாஸபிவ-டுணவ யாநமான
 ஸாஸூரகூ-டுத்தில் ஸாரமென்றதாயிற்று, இப்படி ஸெஷகூரநு-
 ஸூரநவிரிஷ்டமான ஸூரகூரஹாஸபிவ-டுணம் டியத்தி லுவாய
 வரமான வடுவ-டுணத்தில் ஸூராவஸூரவடுவ-டுக மொஷு
 க்வரணமஹமான ஸாரணஸூரவஸூ-ஷு கியாவடித்திலே
 சேர்த்தநுஸூ-டுக்கப்பூவதும், இப்படி யிவையாறும் இம்ஸூ-த
 திலே விஸூ-டுகஸூயில் தனித்தனியேயநுஸூ-டுத்தாலும் வாகூர

[illegible]

நுஷாந்தத்துக்கு நடாதூரம்மாளுள்ளிச்செய்யுஞ்சுருக்கு, கோபுர
கிகாலும் தேவரீருக்கநிஷாபுரணம் பண்ணுகையாலே ஸாஸாநி
த்துப்போந்தேன், இன்றுமுதலநுகாடுவனாய் வதிடக்கக்கடவே
ன், பூதிகலையாபுரணம் பண்ணக்கடவேனல்லேன், தேவரீரைப்
பெருகைக் கென்கையெல்லாநு கைம்முதலில்லை, தேவரீரையே
வாயமாகவறுதியிட்டேன், தேவரீரே யுவாயமாகவேணும், சுநி
ஷாநிவறுதியிலாதல் உஷாபூத்யி லாதசெனக்கினி ஸாருண்
டோ”வென்று இவ்விடத்திலா நுகாடுவாஷாபுரணம் உவாய
வரிகாருமாய் வகூத்தாயிருக்கும். மேலவன் கோலினவநகலு
வறுதியாபுகளோடே போருகிறவிடமும் உவாயவமாமாய் யாவ
பாதுஷாலியாயிருக்கும். இவற்றில் பூதிகலையுஷாபுரணம் அ
ம்மாளுள்ளிச்செய்தபடியே யாநுகாடுவாஷாபுரணம் போலே வகூ
பூராவமானும் வகூசுக்கடவுறென்னுமிடம் ஸாஸாஷாபுரணம்.
“சுவாயெல்லா நிவறுதியோ” என்கிறபடியே சுவிஸாநிவிரா
பிமாதல் பூதிகலையுஷாபுரணம் நிவறுதியாதலானும் அதில் பூ
பூசுக்கணமாமாய் மேலுள்ளது வகூசுக்கடவது. இப்படி விஸா
ஸத்திலும்பார்ப்பது. ||*|| பூதிராநுகாலெஷாநிவறுதியாநு
தில்லா||பூரஸுஸாபூசுதாது ஸாஸாஷாபுரணம் உவாயவதிதில்||*||
கூகையாலிருந்தநாளில் நிரவாபகென்கையுத்தையும் பூரஸு
பூரநாநாரு ரோசுத்தையுஞ்சேர வகூசுக்கோலி பூவதி
பண்ணுவார்கள் நிவாணர். * * * *

அறவே பரமென் றடைக்கலம் வைத்தன ரன்று நம்மைப்
பெறவே கருதிப் பெருந்தகவுற்ற பிரானடிக்கீழ்
உறவே யிவனுயிர் காக்கின்ற னோருயிருண்மையை நீ
மறவே லென நம்மறைமுடிசூழிய மன்னவ ரே. (ககூ)
யுமுவுறுநலாராழிசூ லிவதி துயுநலாநுயிடுகெ
தகூநாநா திதயெ யபாஹ- விவிய வுராவாஸலனாநிதி|
ஹெதுகூந்திஷுசூதாபுலாவஉயொஹீயநகெகூது தகூ
லாநிஷீகூத யஹொயபிஹலவூது வயம் நிஹபுரம்||
ஹகிவதிதாதிசூலிஹலாஸலபுதந்தவூதத் வுபுநீகெஹீ
நாபலாஸலெஹாநாபலாபுததிஷு பூரஹலாது யலாநொ
லாஹு வஹநாபிகாரொ ஹாஹம்.

ஸ்ரீதெநிமகானே ஹோதேஸிகாயநரீ.

ஸரெயே ஸவடெஜே ஸஹஜஸுஹரூபி ஸ்ரீகூதஹரொ
யடிஸூ-ம் சுத-வ்யம் ந வுநரிஹ யசுகிஞ்சிவி நரி
நியஹஹஸவநிநிஸுபயிரிஹாநநஜயபள
கூதாஹ்நீகூபி ஸ்ரீ கூபணநிவி கெஹ்ய-ய-நிநி||

இவ்வபாயவீஸெஷ நினுன் வ வதிக்கநனாரகாருந்துடங்கு
தானிதக்குக் கோலின மயத்தைப்பீற்ற தனக்கு சுத-வ்யம்
த்திலங்யமில்லாமையாலும் சுத-வ்யம் ஸகூடிநுஷ்டாந்த
தாலே கூதமாகையாலும் ஸுதஹ்நாய் ஸுதஹ்நாயுன மய
புடன் “ஹோஸூ” என்றருளிச்செய்கையாலும் தனக்குப்பிற
ந்த ஹந்ராவஸூபைபயைப் பார்த்து நிய-வ்யம், “ஹோ
கூஸாணவ்ய” என்கிறபடியே விநிவாவாயகெந ஸ்ரீகூத
ன ஸவெ-ஸூரன், “கஹம் காவ ஸவ-வாவெஷொ நோக
யிஷ்ரூ” என்று மயபூடிந ஸுதஹ்நாயைப் பண்ணுகையாலே
இப்படி விஸுஸநீயனுமாய் ஸுத-வ்யம் யுவாயமதிதனுமான
வீஸூரனைப்பார்த்து மயவிவியில் நிஸூஸாயனுமாய், நிய-வ்யம்
மாய், கடையறவிட்ட வந்ராவஸூபைபயையும் காமபறவி
ட்டவாவாயகாருங்கையும் சுகிநுந யததமாக ஹோநியைப்
பெறுமாப்போலே தான் பெறப்புகுகிற வந்ராவஸூபைப
தையும்பார்த்து ஹுஷ்டிநாவாய், “ஹேவஷி-ஹுதா-தூநுணா
விதூணா ந கிஹொ நாயபீணீ ஹ ராஜநு | ஸவ-வாதூநாய
ஸூரணம் ஸாணம் நாராயணம் நொகமாஸூம் வு-வஹ்” என்
கிற ஸ்ரோகத்தின்படியே வு-வாவி வஸூவதி யென்றாற்போ
லே பேரிட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஸுதா-யரான கெஹ்நு ஜூரைப்ப
ற்ற வோரோரவஸூரங்களிலே கைக்கவிபோலே சிலவாவிகள
டியாக வெருதாமறையிலே யேறிட்டுக்கிடக்கிற வடிமை தீட்டும்
முதல்மானாதேபொலிசையிட்டுப்போருகிறதனிசுதிட்டுங்கிழித்த
வனாகையாலே வஹ்நிஹாயஜூடிகளான நிக்நெநிதிக்கங்களி
லவர்கள் பேர் சொல்லும் போது “யெ யஜணி விதூநுஹேவாநு
வாஹுணாநுஸஹு-தாஸநாநு | ஸவ-வாதூநாநு-தாந்விஷு-
ண

வெவ் பஜநித" உத்யோகிகளில் உவாவிட்களறுதியிட்டபடியேரா
 ஜெவ்வகர் ராஜாவுக்குச் சட்டைமேலே மாலையைப் மாற்றணத்
 தையுமிட்டாதுஞ்சட்டையில் துவக்கற்று ராஜாவின் பூதியே
 பு பொஜநமாகத்தெளிந்திருக்குமாப் போலவும், பஜாமு. உரா
 ஐயாபாடிகளிலும்பூஹவியிரிசாஹாதுத்திலும் "லாக்ஷாடிபு"
 விருமாமினெனெயிளி" என்கிற ஸூத்ருத்திலுஞ் சொல்லுகிற
 படியே டெவர்கள் விதூக்களென்கிறசட்டைகளோடு துவக்கற
 ஆவ்வோ ஸஷ்வகளவயவஸகிவளவுகூறும்களாலே யீஸ்ரூன் பக்க
 லிலே நாராயணாடிஸஷ்வகள்போலே நிற்கிற நீலையடிங்கண்டு
 அவற்றினுடைய வுஜாரணாடிகளில் ஸ்ரேஷ்டீய வாஸி களான
 ஸுஹ்யாஜிகளுக்குப்போலே தன் வரனென்கூறிக் கூலையாதே
 நிற்கிறபடியை கிரஹிவித்து தன் வண்டாஸூகிரிவித்து மாணாடி
 யிகாரத்துக்கநுரஹிவமாக வடிமைகொள்ள ஸகூலித்திருக்கிற
 'ஸாவிதாவான ஸெஷியினுடைய ஸாஸூ வெடிஜாநாஜாவ
 ரிவாதுநரஹிவ கெஷ்யபூவததாலே பூதூக்ஷவிதி வரஜ
 வுரஹிவாபரான ஸூகூரைப்போலே கிஞ்சுகரனாய்க்கொ
 ண்டு ஸூகூதுயுனாய் உவாயவதிட்யாலே கூதகூதூனெ
 ன்றும் வுரஹிவாபு வஹிதிட்யாலே கூதகூதூனென்றும்
 ஸாஸூங்களாலும் தநிஷ்ராலும் கொண்டாடப் பட்டிருக்கும்.)
 இவனுடைய விந்த கூதகூதூகூதாநுஸநாநத்தை "கூதகூ
 தவ தகூதொ ஸூகூதாநடிஸூதாநடிஸூதாநடிஸூதாநடிஸூதா
 ஸாஸூ" என்று ஸரணாமதி மடித்திலே நிமித்தநுனினார். இது
 க்குக்கருத்து; சுநாடிகாவுமாஜாதிஷ்ட நமடியாகவுண்டான ஹ
 வநிமுஹத்தாலே ஸஸ்வரித்துப்போந்த நமக்கு சுவஸரபூதி
 கைப்பான ஹவசகூபையடியாகவுண்டான ஸடிவாஸூதகூ
 க்ஷவிஷயிகாரததாலே வந்த அயொஜாரணாநடுஜாரணததாலே
 பூவதூநுஷாநம் பிறந்தபின்பு ஸரணுப வாகநங்களிலிது
 க்குமேஸொன்றில்லாமையாலே நிமுஹதூதூக்ககோ யெல்லாம்
 க்ஷிபித்துத்திரந்த வடியவர்தம்மைத திருத்திப் பணிகொள்ளவல்ல
 ஸவஸெஷியான ஸிரியிவதி தன்பேறாகத்தானே ரகூலிக்குமெ
 ன்று தேறி கிஷ்டரனாயிரு வென்கை. இது "ஸாஸூ" என்கி

ற ஸாரணுவாகுத்திலுந்தீர்த பொருள். இவனுக்கு வ.வ.திக்கு முன்புற்ற சொகமயிகாரத்திலே சொருகையாலே முன்பு சொகித்திலனாகி லயிகாரியல்லாமையாலே “காரணாஹாவாசு காயபூஹாவம்” என்கிற ந்யாயத்தாலே உவாயந்ஷத்யுண்டாகாது. உவாயவ்ஸிகாரம் பண்ணினானுகத்தன்னை நீனைத்திருந்த பின்பு ஸாரணொகியிலே நெகிழ்ச்சியுடையனாய் சொகித்தானாகில் “காயபூஹாவாஸஸாஜிமுஜஹாவம்” என்கிற ந்யாயத்தாலே வடுனொபாவாயனல்லாமையாலே உவாமுபாயவடுதிபுஸா வெகாமாய்க்கொண்டு விஹ்விக்ருமென்றறியலாம். முன்பு வ்ஸகூஸொகனாய் பின்பு “பொஸுஹம்” என்று வ.திஷெயிக்கிறபடியே வீதஸொகனாவன் கூதகூதகுனென்றறியலாம். *

மன்னவர்விண்ணாவர்வானோரிறையொன்றும்வான்கருத்தோர் அன்னவர் வேள்வி யனைத்து முடித்தன ரன்புடையார்க்கென்ன வரந்தா வென்று நம்மத்திகிரித்திருமால்

முன்னம் வருந்தி யடைக்கலங்கொண்ட நம்முக்கியரே. (உய)
ஹவதி ஹரள வாரம் மஹம் ஹநஸநம் கூதூ
வாரிதி தஸவபுரொஷெ கூதூ வ்ஸஹினகூதூவசு
ஹவதி உவவபுஷுதி வடுவடம் கூநெதநிபுதகூரே
வாரிஹ விஹொ ராஜிதாவெது வபுரெய ரநுவாறுதெ ||
உதி கவிதாசிகுக்ஷிஹஸ்யஸவடகன வ்ஸதன ஸுஸ்ரீதெஜட
நாயஸுரெவொனாநாயபுஸுரூதிஷுஸ்ரீரஹஸ்யுத் தயஸாரொ
கூதகூதகுயிகாரஸ்யொரொஃ.

ஸ்ரீதெ திமொஹ கஹொஷெயிகார நஜி.

ஸுரடுவொஹாயாசெஷுஷுவிதயநிவிஷு ஸுரடுதெ
ஸுதிஷொஹிஜாநம் ஸுஹமபவமபூஷுபநதாசு
புயிதீ யஸுரூள வ ஹதி விநீதஸுமயிதம்
மஹ்ரநுஷுஷுரநு மநநஹதஸிஷு நிவஹநு ||

இப்படி தனக்கு நினைவுண்டுன்று தானறியும்படியெங்ஙனெயென்னில்; வாராலே வாரிஹவாழி கருண்டாம்பொது தன் ஷெஹாழிகளைப்பற்ற வாரிஹவகர் சொல்லுகிற சூற்றங்கள்

கிரிதாஸகியாலே வீதனாயிருக்கையும், “மஜ்வலீகாபிஷேகம்
 வாப்ராஹ்வம்வாடவி வராநநா | நாமாஸயதிஸந்திராஸம் வா
 ஹு ராஜஸ்ய ஸம்ஸிதா” என்றும் “ஸவநெஸாதூ நாரிஸ்ய
 தவஸஸூநாவாநாசி ந க்ஷா காரிடி டபதீவ ஹஸ ஹஸ
 ஹந்தெஜஸா” என்றும் “ஸநெஸூ வஜ்ஜுமாம் க்ஷகா மஜ்ஜாம்
 வரவதாடிமம் | ரிஹ்யெடிஹி காகுஸஸ்யஸூதஸ்ய வடிபஸம்
 ஹவச” என்றும் பிராட்டி நடத்திக்காட்டின ரக்ஷாவஷ்டம்ஹத்
 தாலுள்ள தேற்றமும், தான் ஹநூஸம்பண்ணினவிஷயத்தில்
 ஸ்யதம்ந்நிருக்கையும், அதிலநிஷ்டமிவூதிய மிஷ்டபூஷ்யம்
 வன்கையதே பென்றிருக்கையு முண்டாயிற்றுகில் தன்கோலின
 ஸகலஹத்துக்கும் ஸாயநமாகவற்றும் ஹநெஸூகத்தில் வலி
 வடாபுத்திலே விஹிதபாய் தியத்தில் வலிவடவணத்திலமீஸ
 நெயமாய் திருநெத்தில் லிஜிவடித்திலும்விவகிதமானவுவா
 யத்திலே தனக்கு நிறையுண்டென்றறியலாம். [உதத்திலிதிநா.
 ஸாநா ஸிதள விஹா காதஸவ | யபொத்திபயா நாஸ
 ஸித்ஸுதலிஷிதி, சுதெஷ்டாநலீமம் ஸ்ரீ சுஜிபுவகிஷ
 தி | கலீ கலீநாஸூதாநெநா ந ப்ராஸூயிமஹதி” என்
 கிறபடியே ப்ராஸூகலீவெஸஷாய்நமாக வீஸூரன் செய்யும்
 டெஹயாத்ராடிகளில் கரைதலற்று தான் கரைந்தாலும் “உதத
 ஹவி வாகாஸம் விஸஹவி ரஸாதம | சுடஹவி லீமீ க்ஷுராம்
 நாததூபதிஷ்டெத, யசுகிதிதததெ நொகெ ஸவடணநூதி
 வெஷித | சுநெநாஹுநூலிஜயதி ஸஹநம் விடியாஜிஹம்” என்
 கிறபடியே ஸாஸூரன்நினைவின் படியல்லதொன்றும் நடவாதென்
 று ப்ரதிஸநூநம் பண்ணி “சுப்யதாமதாஸெவா மஹ
 நெஸூவிஷயாஸாடி | ப்ரயதெநாவி சுதவ்ஷிபிடி உதிநெ
 தி, நாமாஸம் விஹ்யெசுப்ராஜெஸா யஜிஜெவாநாவிஹ்யெசு |
 ஸுஹாரொஹி லீமவ்ஷாணாம் ஜநநா ஸஹ ஜாயதெ” என்று
 வராஸாஸிதாடிகளிலும், “ந ஸநி வதிதம் யஜிஜெவஹ
 மம் யஜிஜயா | ப்ரகூதகெந வாவெந லீமநாஸூ ஸா
 டுமடஹம்” என்றஜமரொவாஸூநத்திலுஞ்சொல்லுகிறபடியே
 ஸாஸூ விராஜமல்லாத விஷயங்கள் தானொருவிரகு செய்யாதிரு

யென்றும், “உனக்கே நாமாட் செய்வோ” மென்றும், “பள்ளி கொள்ளுமிடத்தடி கொட்டிடக்கொள்ளுமாகி” லென்றும், “எண்ணக்கண்டவிரல்கி” ளென்றும், “உண்ணாநாள்படியாவ தொன்றில் லையோவாதே நமோ நாரண வென்றெண்ணாநாள் மிருக்கெகச் சாமவேதநாண்மலர்கொண்டுன்பாதம்நண்ணாநாளவைத்துறுமாகி லென்றெனக்கவைபட்டினிநா” ளென்றும், “நாக்குநிண்ணையல்லா லறியாது நானதஞ்சுவனென்வசமன்” றென்றும், “வாயவணையல் லது வாழ்த்தா,” தென்றும், “தோளவணையல்லால் தொழா” வென்றும், “நயவேன் பிறர்பொருளை” யென்றும், “நிரந்தரம் நினைப்ப தாக நீ நினைக்கவேண்டு” மென்றும், “இருளிரிய, ஊனேறு செல் வத்து, நீணுகஞ்சுற்றி” யென்கிற திருமொழிகளிலும், “வதகு” ஃ வஜ்நாமெடுப்பயு வஸூநாங்கா நகாரியெ| ஸஹஸ்குண்டொ ஹயாஸம் கூடுநா வா யஜுதாதபு” என்றும், “கூருஷ் ஹோநுஹம் வெவயஜு நெஹ விஷுதெ | கருதாஸ்யுடாஹா ஹவிஷுராஜி தவ வாகுஸு வ கஸுதெ || ஸஹஸவயு கரிஷுரா ஜி ஜாமுதஸ்யபதஸு தெ | வரவாநஸி காகுஸு கையி வஷுடஸ கம் ஸுதெ | ஸ்யபதாஸுமிரெ ஷெஸெ கியதாஜிதி ரோ வஷு” என்றும், “காரியெ வெவஸவஸுதா ஸவஜ்நஸு கெவய” என்றும், “வதஜ்நஸுடா வெவா வாஹகாலிகவதுடநா | ஸாஜிதெதமஸுவாஷுதெஸுமெஸுதூநாஸுதெ || சூராபயநுஹரிஹதுா மயிஷுராஜி வாலஸாநா” என்றுஞ்சொ ல்லுகிறபடியே ஸுராவாநாஸுதெ காலகௌவாஸுடமானவுது ரகூதரமிருக்கும்படி; | உணிகைக்கநாஸுதெமமாகத் தெளியவே ண்டெமஸுடங்களில் தனக்குத்தெளியாத நிலங்களை நாம் கூதகூத குனென்றநாடிசித்திராதே சுநாஹவவகுதிடயுண்டாம்போது தெளிவும் பெருமும் வேண்டுகையாலும், “ததூஹகிஜோநா ஹா மஹநாஸு கஜாஹ | நயாவெசு வுருஷா விஷு யாஹநாஸுதி யு வ” என்கிறபடியே ஜோஹகிகளை யவெ கூறித்தால் குற்றமில்லாமையாலும் தனக்கு சொஷி விஷயத்திலே விதூரனும் பிறக்கைக்காக “பிதகவாடைப்பிராணர் பிரமகுரு வாகிவந்” தென்னும்படி நிற்கிற தெளிவுடைய வாரெகாநிகள்

பக்கவிலே “ததிலி வு ணிவாதெந வரிவ ஸ்ரோத ஸெவயா | உவபெக்யுணிகெ ஜோநா ஜோநிநஸூகபரிடம்” என்கிறகட் டையிலேதெளியக்கேட்டு, “உநொவ்யுஜநாநெதிஸம்ஸமெயு ண விவயிதிலிவகூலிதிலி வமஸெயு வ நிவஸெயுணாவியம்” என்கிறபடியே வரிஸாபிஜோநனய், “யஸாரொநாஹவயபயுஜா வுபிவகூலி வு திவ்விதாதிவ்விதமொஹாஸூகெயு உவ்யுநெ ஸவகூலிவெயு” என்கிறபடியே யிவ்வகூலிகளில் நினைவையு டையவர்களுடனே நெருங்கி வதிபுத்து அவர்களாநுஷ்டாநங் களில் “யாவாநஸூ உபாவாநெஸவகூலிவஸூகெயுதொகெ” என் கிற வுசாரத்திலே தன் வணடாஸூ உபாவி மூணாடிகளுக்கநு ராபிவமான கூடவ்யுராஸூத்தை நிவ்விதபுத்தநுவித்து இவ்வ நுஷ்டாநாடிகளை யுடைபோமென்னும் ஹவநையடிபாக வரும் ஸ்ரோககூலி வுநிவகூலிவ நுஸூகாநங்களாகிற படுகுழிகளை த்தப்பும்படி தான்முன்னடிபார்த்து நடக்கவும் தனக்குஸாரணு வுலாடிவெஸூகெயுமமாக நம்மாழ்வார் நாயகாநிகளுள்ளிட டார்க்குப்போலேஸூகாசூகாராடிகளாகிறவெஸூகெயுவகூலி வந்தாலும் “நன்மைநீமைகளொன்றுமறியே” எனென்றும் “அறி வனேலுமிவையெல்லாமென்னுடைப்பு நீக்கொணு” வென்றும் நிபுயித்து வராயநுஸூகவெயுதி வு வுதிபான தன்னயிகாரு த்திலே சொருகின வாகிஹிநுத்தையழியமாருத “சுஹஸூகெயு வராயநாநாபொருகினைநாருதி” ரிகூலிகளையடியொத்திநட க்கிற “நோற்றநோன்பில்லன் நுண்ணறிவிலேன், என்னுன்செய் கேன், களைவாய் துன்பங்களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலே ன், புகலொன்றில்லாவடியேன், ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின் னலாலநிகின்றிலேன், கறவைகளபின்சென்று, குளித்து மூன்ற னலையோம்பும், குலங்களாயவீரண்டில், ஏழையெய்திலன், பற் றேலொன்றுமிலேன், தருதுயாந்தடாயே” லென்கிற பாட்டுகளி லும் “நயபுகிவெஸூகெயு” என்கிற ஸ்ரோகத்திலும் இவர்களாருளி ஸ்செய்தகூலிவெயுத்தின் கவடுகளைபெல்லாமவொலித்துக்கொ ண்டு போவாயும்; இப்படி தனக்கநாடிகளாயும் பிறந்த வநுஷ்டாந யுமதடியாகவிழந்த கெஹ்யுத்தையும் பார்த்து “பொய்நின்ற

ஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பு” மென்றலற்றப்ப
 ண் னும் நிவெட்டிவா யாயுத்தாலேயவவனாகாதே, “உயிர
 ணிப்பானென்னின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாயிமையோர் தலைவா”
 வென்கிறபடியே பெதிர்குழல்புக்கு நிற்கிற ஸரணுனுடைய தா
 யீமுலைப்பால்போலே வசூலுதரீமுமாய் வியதரீமுமான விவடெ
 ஸத்தாலே தெளிந்த வவதார ரஹஸ்யுடிகளாகிற தீசுடங்களை
 யவமாணித்துத்தேர், “உதரே வெய்யலி ஸாயுவுதரீ” என்
 றும், “ஊராவாரொவி ஸவடாஸீ கூதலெஹா நா லிகுஃ ஸு
 ரா ஸுஜாஸு பெஹாடிஹெவ ஸுஜயா ஸரணயடி நிஹெடாஷுவி
 லி தாஜனும்பு ஹாவாஸுபரஜாதூநம்” என்றும், “யடி ஸஹுசு
 நியுதாநுஹவெஹுநாஸு தகூவிஷம் ஸுஜதி ஜனாஸிஹ
 சுணாஸெட | ஸவம் ஸஹ ஸகலஜநுஸு ஸாவராபம் சுஹஜி
 ஸுஹொ தஹிஸுநீவிராஜிதாசு” என்றும், “ஹ வஹதெஹ
 ஹி ஜஹெ ஸெதும் காயெடாவிஜாநதா” என்றும், “மாஸுமோ
 ரிடத்திலும் வணக்கொடு மாள்வது வலமே”யென்றுஞ்சொல்லுகி
 ற நுராயத்தாலே மதத்துக்கு ஸொகியாதே மதமானவயொமு
 தையைக்கண்டகலவும்பாராதே சுவயடநுயொஜுமாயநவயி
 சுமான ஸரணுபுஹாவத்தாலேயிப்போது பிறந்த யொமுதை
 யைக்கண்டு வருகிற நீருக்கணைகோலுங்கணக்கினேயிவ்வவவையுக்
 கநுரடுவமான வாஜிராநுஜிராநுவதடநமாகிற கெஹயடா
 நுஹவத்தை யிழவாதே முடியானில்படியே விடாய்த்த கரணங்
 களை ஸாஸ்காஹாரஸெவாஹிகளாலே யொமுங்களாக்கி பூரவ
 ன்களான வநுஹவங்களிலே மூட்டி சுயொமுவிஷயாஹுங்களி
 ல் பட்டிபுக்க வாஸநைகளை மாற்றுவிக்கவும், அக்கரையிலிந்த
 டெஸத்துக்குப்போக வேடம் பார்த்திருப்பார் நினைத்தபோது
 விடவொண்ணாத வணவாஸுடிதத்திலிழியாதே வேண்டினம
 ட்டிலே தலைக்கட்டுகைக்கீடான விஹாராடிதத்திலே யிழிந்தா
 லும் டிதஸாஸுத்தின்படியேயடிதப்பாதே கருவி வைக்குமாப்
 போலே சூஜிராநுஜைகளாலேயடிமைகொள்ளுகிற ஸாஸிதா
 வினுடைய ஸாஸ நத்துக்குப்பொருந்தின காலவிஸெஷாடி நிய
 தமானகெஹயடத்தை விதவரிஹாராஸுடமாக கநீரஸெவை

பண்ணுவாரைப்போலன்றிக்கே சுயத்துஷ்டமான லௌஷயத்தா
 லேயவினெவிதமாக வாரொழும்பெற்றவர்கள் பால்வார்த்துண்
 னுமாப்போலே யுகந்தபண்ணவும், அப்போது “நித்யுலிஞெ
 ததிகாரொ தத்புருசெ வ வளவூர | யஸுராவி ஸதா ஹுடி
 யெ தஸுராவள ஸநிபி ப்ருஜெக” என்றும், “யயோ ஸாரேஜ
 ினெஹா லெஸெஹி ஷுஜெக” உவெஹா மூதா | தமெயவ் ஹி ிந
 ஷுரணா ஹெஜெஸா ஹாவெஜா ஹரி” என்றுஞ்சொல்லுகிற
 படியே ஷுரபிகாரிவிஸெஷத்துக்காக ஸாநிஜா ஷிகனைப்பண்ணிவ
 ருஜெகாநியான தன்னையுகந்து வந்தவடாவதாரம் பண்ணியிரு
 க்கிற வெம்பெருமான் பக்கலிலே “வெவடா திஸாயி ஷாஹுணொ
 ஸம்ஸிதா ிருத்ர விஸயெ” என்கிற வடுகிடுயையும், “சூ
 வீரானுளவெயடனெ பஸுதெ வுரூஜெகாதே | வாதகா
 ஷுராமு தஸுநி கிம் வுடஸுருவவாதக” என்கிற வாவந
 கிசைத்தையும், “ஸநுஸுடநாடகஸுரூ வுடஸா ஸஜஜெ
 தவரா | குவாஸநா குவாஸிஸு குவாஸுநிவயஸு யி்குஹெ
 துஸு குவாஸு நாவஸிசு குவாஸு வுடருஜெ” என்கிற படியே
 ப்ருகிஷாடிப்ரேணத்ரயத்திலும் ஹெதுமெஹாவத்தாலே வ
 ரும் மதிமயக்குகளெல்லாத்துக்கும் மருந்தாயிருக்கிற படியையும்,
 “யெ யயோ ிர வு வடிஜெ தாஸுமெயவ ஹஜாஜெஹம்” எ
 ன்றும், “தமருகந்த தெவ்வுருவ”மென்கிற பாட்டிலுஞ்சொல்லு
 கிற படியேயவாடி நவபரிஜெகமான வாஸித் வாரதத்ருத்
 தையும், “கண்டகண்கள் மற்றெனறினைக்காண”கென்கிற வாக
 ஷுடகசைத்தையும் நுஸநித்து | “ஸநிவ வி யஹதாரம் ஜநநீவ
 ஸநநயம் | சூவாயடம் ஸிஷுவநித்ரும் லித்ருவூரெயெகரி,
 ஸாரிஜெக ஸஹுஜெக மருசெகந வ ஸவடா | வித்ரு
 ஜெகந ஷயா ஹாவெஜா ஶாத்ருஜெகந ஷு ஶாயவ், யயோ யுவா
 நம் ராஜாநம் யயோ வ ஶெஹஸிநம் | யயோ வி யாகியிம் யொம
 ஹவஹம் ஷயாநவடெயெக || யயோ வ வுத்ரும் ஷயித்ரு தமெய
 வெவவெருகரி” என்கிற படியே அவ்வோஸம்வாஸ வமட்வர
 ஸவளவூரிகளுக்கருருவமான வுதியைப் பண்ணவும்,
 அப்போது, “தூரஹி யஸகாய ஶுஜெகி கிவிஷுவாயநம்

ந்தவ்விஷயத்திலும் கூடதஜிஞயிருக்கவும் பூராவும். *

இவ்வுத்தரகூடதத்தில் ஶ்ரீநொவாகூயங்கனொன்று சொல்லு
கிற காரணங்கள் மூன்றாலும் வரிஹரணீயங்களிலும் வரிமுர
ஹிங்களிலும் ஸாரயிருக்கும்படி சொல்லுகிறோம். “விஷஸ்ய
விஷயாணாண ஁ரூபிதஜிஞ ஶ்ரீஹரம் | உவஹுத்ஹ விஷம் ஹநி வி
ஷயாஸீரணா஁வி” என்றும், “ஆவிதிதைக்க வைவர் துமைக்கு
ஞ்சிற்றின்பம் பாவியேணைப் பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ”வென்
றுஞ்சொல்லுகையாலே வரஶ்வரூபாஷாஸ்ய-ரூபி ரூபையாணம
க்காக மறக்கவேண்டுமவற்றில் ப்ரயாநம் விஷயாஸ்யா஁ம். கூட
தஜிஞதை வாராமைக்காக நினைக்கவேண்டுமவற்றில் ப்ரயாநம்
சூராய-ன்செய்த ப்ரயஜிகடா஁ம்முதலானவுபகாரம். காவ-
ணயிங்குலையாமைக்காக஁சொல்லாதொழியவேண்டுமவற்றில் ப்ர
யாநம் சூரெதா஁ஷ-஁ம். உவாயநிஷ்டையை மறவாமைக்காக
“ஸொடுஷெவம் வகூ” என்கிறபடியே சொல்லவேண்டுமவற்றில்ப்ர
யாநம் ஁யம். உகந்து பணிகொள்ள வுரியனான வெம்பெருமா
ன் திருவுள்ளமழலாமைக்காக காரணத் தத்தாலும் “செய்யாதன
செய்யோ”மென்னுமவற்றில்ப்ரயாநம் ஶ்ரஹவி஁பவாரம். வு
ரூபாஷாஸ்ய-ஸாமரம் வற்றுதல்வரையிடுதல் செய்யாமைக்காக க
ரணத்ரபத்தாலும் கூட-஁வ்ருங்களில் ப்ரயாநம் ஹவக஁கெ஁
ய-஁த்திலெல்லேநிலமாய் ஶாஸூந-஁ஜாதமானவா஁ய-஁஁ ஹ
மவத கெ஁஁ய-஁ம். ஸ்யா ப்ரயொஜநமான விவ்வுத்தரகூடத)
மும் ரஹஸ்யத் தயத்தில் மஹப ஁வா஁கங்களான ஶ்ர ஁ஷங்க
ளிலேயந-஁ஸொடுபம். * * * *

விண்ணவர் வேண்டி விலக்கின்றி மேவு மடிமையெல்லாம்
மண்ணுலகத்தின் மகிழ்ந் தடைகின்றனர் வண்டுவரைக்
கண்ணனடைக்கலங் கொள்ளக் கடன்கள் கழற்றிய நம்
பண்ணமருந்தமிழ்வேதமறிந்த பகவர்களே- (உஉ)

பணயிநழிவ பூராவும் வஸூர஁ ஁யா ஶ்ரீஸநி஁தம்
ஶ்ர஁ ரூஹாரூபெஷ ஁ரூபி ஶ்ர஁ ஶ்ர஁ ஶ்ர஁ ஶ்ர஁
ப்ரவ஁நயநாஸூந ஶ்ர஁஁஁஁ ப்ரஹம் வரிஹ஁஁
ப்ரஶ்ர஁ ஶ்ர஁஁஁஁ ஶ்ர஁ ஶ்ர஁ ஶ்ர஁ ஶ்ர஁ ஶ்ர஁

ஐதிகவிதா கிடுகலிம்ஹஸ்யஸவட. தனூ ஸூதனூ ஸுஸ்ரீதேஷ்டுட
நாபஸ்யுவெஷாநாபாபடஸ்யுகுதிஷுஸ்ரீரஹஸ்யுத்யஸாரெ
உதூரகூத்யுராயிகாரம் வஹிதம்.

ஸ்ரீதே நமசிதா ஜஹாடெஸிகாய நகீ.

ஸூதனூ ஸூரிகாசு ஸூஸஹுதிவாடுதே ஷு நியதம்
ஸ்ரீயம் காடுதா டெவ ஸூ வஹு விநியாடுதே விஷிதள
யபாடுகாசூராயம் யதிவதிசுடுவெ ராஹிதயிபாம்
தடுதா நம் கெஹ்யடா தஹிதேவயடுதே ஜஹவக்

இங்கு ஹவக் கெஹ்யடத்தை ஹவதகெஹ்யட வயடுதே
மாகச் சொல்லுகைக்கடியென்னென்னில்; “வரமதாதிஸயாயா
நெஹ்யொவாடுதயகடுவெ யஸ்ய ஸூரடுவம் ஸ டெஷம் வர
ஸ்ரேஷீ” என்று வெஷாஸுடஸம் ஹத்திலே யருளிச்செய்தபடி
யே ஸவெட்யூரணைப்பற்ற டெஷஹிதனூ விவனதிஸயாயா
நம் பண்ணப்பாவுன். அவ்வதிஸயந்தான் வஸூஸக்தியையநு
ரொயித்து வரவேணும். ஆனால்ஜீவனுக்கு வரணைப்பற்ற ஸகூ
மான வதிஸயமெதென்று பார்த்தவிடத்தில் ஸரீரகூரடிடுவந்
தாலே யதிஸயாயாநம்பண்ணுகையிவனுக்குமவிற்துக்கும்பொ
துவாயிருந்தது. இவன் டெஷிக்கு விஸெஷித்துப் பண்ணுமதி
ஸபம் வெதநூடுவத்தாலேயாயிருக்கும். அதிலிவன் ஸாஸூ
விரூகமாகவதிடுக்கும்போது ஸாலிதாவாய் டிணயானானவீ
ஸ்ரானுக்கு மீராரஸரிகுத்தையுண்டாக்கியம்சுடுவத்தாலே யதி
ஸயாயாயகனும். ஸாஸூரநுமணமாக வதிடுக்கும் போது
“ஸுஹே க்ஷஸள துஷ்டுதி டுஷ்டுடுதே து ந துஷ்டுடுதே
ஸள வரஸ்ரீரீ” என்கிறபடியேயீஸ்ரானுக்கு ஸடுஷாஷத்தை
யுண்டாக்கி யவனுடையவளடாயடாடிமுணங்கன் குமரிராதபடி
யம் சூடுவத்தாலே “உடாராஸூவட வனடுவெடுதே” என்றவன்தா
னே கிராண்டாடிம்படி யதிஸயாயாயகனும். அப்படியே நிகூ
ரும் சூகூநுமீஸ்ராஹிபாயத்தை ஸாகூராகுகரித்துப்பண்ணுகிற
கெஹ்யடங்களாலே “வூஹஷட்யிஷ்டாரி ஸநாடீவிதம்” என்

கிறபடியே மொழிபெயர்த்தையுத்தாழித்தம் உவத்தாலேயதிர
யாபாயகராவர்கள். இப்புகாரம் ஸாஸ்திரவத்தாலே யீஸ்வரா
விபராயத்தையறிந்து கெளரவம் பண்ணுகிற சுதந்திரனுக்
கும் ஸரீரம். இவற்றில் ஸாஸ்திரவிருத்தங்களாலே யீஸ்வரனுக்கு
வாரஸ்திர தந்தையுண்டாக்கும்போது தனக்கநகரவயவவ
தமாயிருக்கும். வலிபுரையில் ஸாஸ்திரத்தாலும் உத்தியுரையில்
புத்திரத்தாலும் யீஸ்வராவிபராயத்தைக்கண்டு தடிநுரடுவமா
கவதிக்கும்போது ஸாஸ்திரனுடைய மீதாதி வுருஷாசுத்த
துடனேபாநுஷிதமாகத்தனக்கும் ஸாஸ்திர வுருஷாசுத்த
முண்டாம். ஆனபின்பு யெதனானவிவன் வுலிவலிவகமாக
வொரு புவதி பண்ணும்போது தன் வுருஷாசுத்தமநு
ஷிதமாகவாகிலும் புகிரவேண்டியதாலவரும்போது ஸாஸ்திர
ராவிபராயவிபராயமாக வரவேண்டுகையால் அதுக்காகவீ
ஸ்வராவிபராயத்தையாராய்ந்த விடத்தில் ஹாமவத கெளரவம்
வனுக்கு ஸவத்திலுமவிதமாயிருந்தது. இவ்வசுத்தில் “சு
ராயநாநா ஸவெஷா விரோராநாயந வரம் தஸாதர
கரம் வெஷா ததீயாராயந வரம், உப உபகூலகேஷு லீதி
ராயிகா ஹவெஷி தஸாதரகூலகாஸ வஜீயாவிரெஷதம்,
உபகூலநவாத்மம் வஜீயாவிராநுபொஷநம் | உபகூல வண
ககிரெஷதாஜவிகிரா || ஸயாராயநெ யதோ உபகூல
உபகூலம் | உபகூலஸரணம் நித்யம் யது உபகூலவஜீவதி || வதி
ரஷதவியா வெஷா யவிரெஷதெஷு வததெ | ஸவிரெ
ஷதா உபகூலஸரண ஸயதிர வ வணிகம் || தவெஷு ஷெயா த
தொழாஹம் ஸவ விரெஷதா யயா ஹம், சுநநுஷெவ
தாஹம் யெ உபகூலநவியாம் | உபகூல ஸரணவிராஷதெ உப
கூலம் புகிர்த்தம், தஸு யஜிவராஹஸு விரெஷததெஷு
ஸரீரணம் யெதவி காவதி தெஷாவீ நவிராநம், ததா
ஸ்ரயஸ்ராயணாத்மஸு தஸுத தஸுத | ஸவெஷநாநு
வொகெ வயெஷ ஸவதவாதெ” ரிதாதி விராணங்களை
யாராய்ந்தால் ராஜாவுக்கு ராஜகூலாரொவ்வாஹம் போலே

ஹமவதகெஹ்ய-ம்ஹமவானுக்கலிதமாயிருக்கையால் செஷ
ஹிதனா வவன் செய்யும் கிஞ்சிகாரங்களில் ஹமவத கெ
ஹ்ய-ம் உபாநமாயிற்று. இவ்விடத்தில் தகுவத்துக்கு ப்ரா
ணவரணியைப்பார்த்தால் “யெயஜ்ஜி வித்யுந் ஷெவா” நிக்ர
ஹிகளிற்படியே யீஸ்ரான் ஹமவதஸரீரனாய்க்கொண்டுமாராஜ
னாம். “ஸவஜி ப்ரியம்” என்கிறபடியே வரடுகோநி விஷயத்
தில் ப்ரிதிவரதஞ்ஞான வகாரியினுடைய கிணைவைப் பார்த்
தால் “ஜோநீ க்ஷாடுகெவ ரெஜிதம்” என்கிறபடியே ஹமவத
கெஹ்ய-த்தை ஹமவான் தன்னதய-பிரிபக்கலிலே பண்ணின
தாகவுக்கும்; இப்படி செஷிக்கலிதமென்கிறவளவே யன்று,
செஷகூமாதிர ஸ்வாஸந்தான் ஸகாரகமாகவு முண்டாக
யால் கெஹ்ய-மும் ஸகாரகமாகவும் ப்ராஹ்ம். அதெங்ஙனே
யென்னிஸ்; ||*|| நிக்ரம் ஸிரா ஸடுதஸு ஹகெகூராஜ்வதஸு
ஹஸஹ ஸகாரகஹ ஸுரஜெஷிங்ம் வரபோஜ்நம் ||*|| ஸுதஞ்
னாய் ஸுஹஜ்யினான ராஜா தான் பூண்டவாஹரணத்தையுமிட்ட
மாலையுமடியார்களுடையவு மாணகுதிரைகளுடையவுங் கழு
த்திலேயிடுமாப்போலே “அடியார்க்கென்னையாட்படுத்த விமல”
னென்றும், “நாரஜொஹ்மநுபாவத ஸகஸ-ந காதாஹ
வாகிவ ஹவா ஹமவஜ்ஜா ரிஷ்யஸாம் ஸதகம் ஜிஜ்” என்றும்,
“மற்றுமோர்தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோடொத்திலே னுற்றது
முன்னடியார்க்கடிமை” யென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே சுதஞ்
வாரதஞ்ஞாஹிகளடியாக ஹமவஜிஷ விகியொமாஹ-தையா
லே ஹமவஜெஷகம் தான் யாவஜாஜ்ஜாவிபான கட்டளையிலே
ஹமவதசெஷகூவய-ஹமாயிற்று. இங்கு ஹமவதகூமடியா
க வரடுவப்ய-மகூமாகவும். “முகெனெ ட்ராஸுஜுவாமகம்”
என்கிற ந்ராயத்தாலே முணஜோநடியாக ஸ்வேஜ்யாலும் வ
ந்த ஹமவதசெஷகம் “ஹமவஜ்ஜா, ரிஷ்யஸாம்” என்கிற வி
ரண்டு வடித்தாலும் ஸுவிதிம். இஹமவதசெஷகம் சூயஞ்
செஸ்ஸும்படியை “பேசுவாரடியார்களுந்தம்மைவிற்கவும் பெரு
வார்களே” யென்று கஸுஸுடுத வ்ராஹுதாக்களான பெரியா
ழ்வாரருளிச்செய்தார். இது ஜிஜ்ஜிஷதத்துக்குத்தாஹ்ய-ம்.

இவ்வசுத்தைய நுஸ்தீர்த்தால் இச்செஷகும் ஸாபாருகமாசகவும
 ஆரகமாசகவும் நின் நலிலையிலே செஷவதுதியான கெஷயுமும்
 நிற்கும். ஆகையால் தன் ஸகிசுக்கநுரவமரக ஹவசுகெஷ
 யுத்தினுடைய ஸாபாரகாரவிவதுதியான வுரூஷாசுத்தி
 லெல்லெநிலத்தைத்தரிசுதுறு விடாதொழியப்பவாம். இது “ஹ
 துஹ ஹதுமணஸு ஹ, ஸுஷா விஷா ரநாவஸு தியா
 வாரிகா ஸுதுஹ | நிகெரா வநெரா ந வாரிதுஹ கெஷவஸெரா
 ஹுஹுஹி” என்று ஸ்ரீவனஸுராகிகளின்சொன்ன ஸுராயத்தா
 லே வதிவதுதாயுடும்போலே யிருக்கிற வரநெகா திகுத்துக்கு
 மிகவுமுறிதமான வதிவிதாநுவதுடும். ஆகையால் ஹெசு
 ஹுரத்தாலன்றிக்கே ஸநஸுரஹு-செஷகஹுர நமடியாக வருகை
 யாலே யிவ்வநுசெஷகும் விருஹமன்று. இப்பஹவதுசெஷ
 கும் ஸாஹாலிகமோ ஓளவாயிகமோவென்னில், கெஷாஹு-வா
 யிகளற “நிகுரஹிவாஹித வஸுரஹிவாஹெ” என்கிறபடி
 யே யாவதுஹாவிபாய்க்கொண்டு ஹுதுசையிலுமநுவதிடப்
 பதொன்றுகையாலே ஸாஹாலிகமென்னவுமாம், ஹவதுஸு
 ஹுரநவிலெஷ. மிஷா நமரகையாலே யெளவாயிக மென்னவு
 மாம். இப்படியாகில் இருவருக்கும் ஹவதுசுமுண்டானு லொ
 ருவரைப்பற்ற வொருவர்க்கு செஷகும் செஷிசும் வரு
 கை விருஹமன்றோவென்னில்; வரஸுரொ வகா யெ-வகா வகா
 ஹவாஹி களிற்போலே யிங்கும் விரொயமில்லை. சுயிகாயுவ
 ஹையிலே கியைக்கு செஷிபானவந்தானே சுது-வஸையிலே
 யிதுக்கு செஷமாய் நில்லாநின்றான். அப்படியே வநெராஹும்
 பண்ணுமதிசயங்கையுவுவீவியாதே யொருத்தருக்கொருத்தாதி
 ஸயாயாநம் மண்ணினால் சுதிசயாயாயகக வவஷத்தாலேயிரு
 வருக்கும் செஷகமுண்டாய் சுதிசயத்துக்காஸுயமான வெஷ
 த்தாலே யிருவருக்கும் செஷிசுமுண்டாகக்குறையில்லை. இப்ப
 ஹிஸுரெஹுயாலே யிருவரும் வரஸுரஹிசயாயாயகராக வி
 தியுஹாசையாலே யிருவருக்கும் ஹவதுசெஷகஹுஸுஸம்
 ஹாஹானிகம். மஹவஸீசுதுதன தன் நினைவாலே, ஹவதி
 ஹயத்திலும் ஹவதுவிஷயத்திலும் வரும் ஹாஸகும் ஹாஹ

வங்குமாய்க்கொண்டு தன்னேற்றமாயிருக்கும். இவ்விடத்தி லீஸு
ரன் ஸூத்ரே ஸஹக்யதையான தன்னினையாலே ஹமவசுர்க்
கெல்லாம் செஷிகுத்தையுண்டாக்கும். இவர்களினையுங்குட்
டிக்கொண்டிவர்களுக்கு ஹமவதசெஷிகுத்தையுண்டாக்கும்.
இப்படிஸூதிக்கிஷ்விநியொமாஹஸூராய்க்கொண்டு செஷிகளாய்
நிற்கைதன்னாலேயிருவரும் ஸூரபுவம் பெற்றார்கள். ஸூலீஷு
மான ஹமவதசெஷிகுமதினமொமான ஹமவதசெஷிகு
மும் விலிக்கையாருவரும் புரணுஷாஸ்டகாஷ்ட பெற்றார்
கள். இருவரையுமிப்படி பரஸுரஸெஷசெஷிகளாக நியமித்தா
ரவிலிக்கையாலே யீஸுரன் தன்னீஸுரமும்மொக்யுக்மும்பெற்
றான். இப்படி காரத்தாலே தங்களுக்கு வந்த செஷிகு செஷி
கூடிகளெல்லாமீஸுரனுடைய மொக்யுக்மத்தக்குசெஷிகென்று
தெளிகையாலே யிருவர்க்குங்கோதற்ற புரணுஷாஸ்டகாஷ்ட
யுண்டாகிறது. இப்படி நியூதாஸூடராய் ஸூரவித்துக்களான
கூதக்யுதுருக்கு சுவராய ருமியும் சுதிசனையும் சுருஷெவ
காஸூடமும் சூதூய்நமொமமும் சூதூஸூடமொமமுமாகிற
பழுதில்லாத பரஸெஷிகுத்களுடைய ஸூடமே பெப்போதும்
ஸூயப்பயொஜநமாக வவெக்ஷணீயம். * * *

வேதமறிந்தபகவர் வியக்க வினங்கிய சீர்

நாதன் வகுத்த வகை பெருநாமவனல்லடியார்க்

காதரமிக்க வடிமை யிசைந்தழியாமறைநால்

நீதிநிறுத்த நிலைகுலையாவகை நின்றனமே. (உச)

நாமெந்நூணநிநுடிநுடிவி வா தநூலிநாணிகிநீ

நாணிகுலுஹணீயஸுளாஹுலா வாலா ந யாலாஹே |

ஸூகாநாணு மெஷிணி ஸூரயிபாஸூகாணலிபாநிநாஸூ

ஹெஷுஸூபிநவ ஹதஸையாஸூதி வ ஸூதிஹேஹு||

ஊதிசுவிதாசிகிசுவிஹஸூ ஸவததூஷுதனூ ஸூ

ஸ்ரீஹேஷுநாஸூ ஹேஷாநாலாயஸூ க்யுதிஷு

ஸ்ரீஹஸூத யஸாரெ

புரணுஷாஸ்டகாஷ்டாயிகாரமேஷாஸூ.

ஸ்ரீரஹஸ்யத் தயஸாரொ

ஸ்ரீமதே நியோஜைஹாஜெஸிகாய நமஃ.

பேசுநெ நிக்ஷிபு வஹுநவொ பீதுவடிஸள
ஸதனூஜொவிலிம் ஸுபலிவிதஸூரிஹுடிபம் |
பவரிதொமெ ஸடிஸுபரவிவியாநகூஜநநா
ஹடிஸூரொகொகூரடிநகூஸரதி ஸாஸீயஸரணி||

இச்செஷ்வஸாவஸாமடிபாக ஹவடிஹவதவிஷயங்களிலி
வன் பண்ணும் கெஜபடும் ஸாஸுஸாவெகூரூலியாலேயோ
ஸாஸுஸாவெகூரூலியாலேயோ வென்னில்; இருள்தருமாஞால்
த்துளிநுக்கிறவிவனுக்கு ஸாஸுங்கைவிளக்காக வேண்டுகையாலே
யயாஸாஸுமாய் ஸாஸும் விக்ஷித்தவற்றில்பயாஸூலியாகக்கடவ
து. அதெங்கனெயென்னில்; எம்பெருமானார் திருநாட்டுக்கெழு
ந்தருளுகிறபோது ஸ்ரீபாடித்திலே வெவித்திருந்த முதலிகளு
டைய வாதிட்பைக்கண்டருளி யீவர்களைபழத்தருளி என்னு
டைய வியொமத்தில் டெஹதொம பண்ணினாருண்டாகில் ஆள
வந்தார் ஸ்ரீபாடிமே; என்னோடவர்களுக்கு ஸவஸுமில்லையெ
ன்றருளிச்செய்ய இவர்களுமித்தைக்கேட்டு மிகவும் ஸொகாதடி
ராய் இனி பெங்களுக்குச்செய்யவடுப்பதெதென்று விண்ணப்ப
ஞ்செய்ய இவரருளிச்செய்தருளின வார்த்தை; “ஒருவன் புவ
ண்ணாலவனுடைய வாதுயானது ஹவடியினை யாகையாலே ய
திலவனுக்கவயமில்லை, உண்டென்றிருந்தானாகில் சூதுஸடுபுண
ம்பொய்யாமித்தனை, டெஹயானது கடிபாயிநையாருகையாலே ய
துக்குக்கரையவேண்டா, கரைந்தானாகில் நாவிகுளமித்தனை, ஆ
கையாலுஹயானது யையுங்கொண்டிவனுக்குக்காயடமில்லை. ஆ
னால் உறொவாகூபய்கனாகிற தியியகூரணங்கையுங் கொண்டு
வேண்டிற்றுச்செய்து திரியவமையுமோவென்னில்; அது இவனு
க்கு ஸுரூபமென்று, உவாயாஸத்திலவயமில்லாவிட்டாலும்புர
புமான கெஜபடத்திலே யிவற்றையநயிப்பிக்குமத்தனை, அதி
லிவனுக்கிங்கிருந்த நாள் பண்ணலாம் கெஜபட மஞ்சண்டு, அ
வையாவன; ஹாடித்தை வாசித்துப் புவதிடப்பித்தல்; அதுக்
கு யொமுதையிலையாகிலருளிச் செயலைக்கேட்டுப் புவதிடப்

பித்தல், அதுக்கு யொமுதையில்லையாகிலுக்கந்தருளின லிவரு
 டெஸங்களுக்கமுதுபடி சாத்துப்படி திருவிளக்குத்திருமாலையு
 யுண்டாக்குதல், அதுக்கு யொமுதையில்லையாகில் உயத்தினு
 டையவசுடாநுஸாநம்பண்ணுதல், அதுக்கு யொமுதையி
 ல்லையாகிலென் னுடையவனென் றனிராநிப்பானெரு ஸ்ரீவெண்க
 னுடையவனிராநத்திலே யொதுங்கி வதிடத்தல்செய்யலாம், இப்
 படி வதிடக்குமயிகாரிக்கு முன்னடிபார்த்து வதிடக்கவேண்டு
 வன மூன்று விஷயமுண்டு, அவையாவன; சுநுகூடுவரென்றும்
 ப்ரதிகூடுவரென்றும், சுநுகூடுவரென்றும், சுநுகூடுவராவார்
 ஸ்ரீவெண்கவர்கள், ப்ரதிகூடுவராவார் மமவதிட்டுக்கள், சுநு
 லயராவாரிவ்விரண்டுமில்லாத ஸஸாரிகள், இதில் சுநுகூடு
 வரைக்கண்டால் உநுகூடுவராவோலிகள்போலவும் நிலவுதென்றல்
 போலவும் சுவிதிவலியங்கன்போலவுமுதலு வதிடப்பான், ப்ர
 திகூடுவரைக்கண்டால் ஸஸாரிகளைக் கண்டாற்போலவெருவி
 வதிடப்பான், சுநுகூடுவரைக்கண்டால் காவலுதொஷாடி காவல
 ன்டாற்போலே குணவதுரித்து வதிடப்பான், இவர்களநு
 கூடுமிப்பார்களாகிலிவர்களுக்கு ஜோநத்தையுண்டாக்கவும் இவர்
 களநுகூடுவரர்களாகில் அய்யோவென்றிவர்களுக்கலிலே கு
 வை பண்ணியிருக்கவுமுக்கும், இப்படிச்செய்யவொட்டாதொ
 ழிகிறது சுஸுடகாரிங்களில் ப்ரவணும், சுஸுடகாரிங்களடியாக
 ஸ்ரீவெண்கவர்களை நாலுரித்திருக்குமாகில் ஸாவடஹிநையிரு
 ப்பானெரு ராஜாவினுடைய வுதுனை ராஜஸஹியியிலே வரி
 லவித்தால் ராஜா வெறுக்குமாப்போலே யெம்பெருமான் திருவு
 ள்ளஞ்சிறும், சுஸுடகாரிங்களடியாக ப்ரதிகூடுவரை யாடிரித்திரு
 க்குமாகில் ராஜா ஸாவடஹிநையிருக்க ராஜஸஹிஷி கூடாடி ஜ
 னுக்கள் பக்கலிலே மடிப்பிச்சைபுக்கால் ராஜாவுக்கவடிமாய்
 அத்தாலே யவனையவன் வெறுக்குமாப்போலே யெம்பெருமான்
 திருவுள்ளம் வெறுத்திருக்கும். சுஸுடகாரிங்களடியாக வநுகூடு
 வரையாடிரிக்குமாகில் ருத்தித்துக்கும் வாஷாணத்துக்கும் வாசியரி
 யாதாப்போலே யிவனுக்குப்பிறந்த ஜோநம் காயடகரமாயிற்றில்
 லையாகாதேயென்று அவனளவிலே யெம்பெருமா னநாலுரித்தி

ருக்கும்.” இப்படி ஹாஷுகார ருளிச்செய்த வுதுரகூதுத்
தில், “கூவுடாஷணுவதித வெவரிஹுஃ காணீரவி உஷுதா
ரவி மூஹீயாநூவடிவி சுஷாஹ, வாராடுஷுஜாதூஸாஃ
வாராரெஷுபாஃஸகாஃ வரிவாடுஷு யெ ரிகா வெதகீவ
டியிதா ரெ” தூஷிகனிற்படியேயடுவிருகாஸுடகாரிங்கள் உ
ராதொ நிரஹுங்களானபடியாலே யடுவிராபுங்களான வஸுட
காரிங்களுவாயியாகவும் சுதுகூதுவூதிகூவொடாவீந விஷய
ங்களில் தான் நின்றநிலை குலையலாகாதென்று திருவுள்ளம். அநி
ல் சுதுகூதுரையநாடிர்க்கலாகாதென்னுமிடம்; ஸ்ரீஸாணிஹு
ஸூபுதியிலே “சுநாடிதஸுதஜெஹீ வாராஷுநாஹிபநிதி
தூநாநிதிதஸுடகா ஹவாநாஹிநநிதி” என்று சொல்லப்ப
ட்டது. வூதிகூதுஸம்ஸமடமாகாதென்னுமிடம்; ஜஹாராத
த்திலே “யெ ஹிஷி ரஹாதூந ந ஸூரணி வ கெஸவா | ந
தெஷா வாராஷுஷுடஷு மதி ஸாஸமிடணாவி” என்று
சொல்லப்பட்டது. அப்படியே “ரெடுஷு வாவரடுதூது
ரெடுஷுமஹாஷு ரெடுஷுகெஃ ஸவஸுநாஹரெஷுதி நடுஸு
தெடுதெஸு ஸஜெ” என்று வூதிகூதுஸம்ஸமடம் ஹவசு
வெ ரித்தையழிக்குமென்று சொல்லப்பட்டது. உடாவீநரை
தூணவூரித்திருக்க வேணு மென்னுமிடம்; “சுஷு ஹுதி
ஹெஹொகா யய்யயயய வயவயா சுஸுடகாரிவார யயய நா
நாயணவார வய || நாஹி ஸூதி ரஸாகம் யுஷாகஹ வர
ஸார வயஸு கிஷார விஷா யடுபபிஷிபகிஷார உதூரி
களிலே வ ஸிபம். இப்படி முன்னடி பார்த்து வதிடக்கவேணு
மென்றருளிச்செய்தவஸுடம் ஸாடுஷு கவெஷுமாகையாலேஸா
ஸூபுங்களுக்குவகூணமாக ஸாரொகாரம் பண்ணி யிவாருளி
ச்செய்த கெஷுடங்களும் தான் வேண்டினபடி செய்யவொண்
ணமையாலே ஸாடுஷுமாத நியரத்தோடே செய்தால் கெ
ஷுடமாமென்று ஸூலிதம். “வேண்டிற்றுச்செய்து திரிபவமை
யுமோ வென்னில் அதிவனுக்கு ஸாரூபமன்” மென்றருளிச்செ
ய்தபடியாலே “சுஸாஷு ரோஸாராகூஷு” என்று ஆளவந்தார
ருளிச்செய்தபடியே ஸாஷுவிருபங்கள் ரெடுஷுகூதியான

[illegible]

ஸூரியும் ஸஹித்கவடுக்கும். இவ்வாஜோதிஹ்நம் ஸ்ரீரஹஸ்யுதிய ஷ்யாதி” என்று உத்தேஸையான மமவஸீதிக்கு விநொயி யானபடியாலே இச்சாஸ்யநியதிம் ரஹஸ்யுத்யத்தில் விநொயி நியதிபை யநாஸ்யிக்குமிடங்களிலே யநாஸ்யித்கப் பூர லும். இந்த நியதிநாவதநம் வடுணெடாவாயஸ்தவயி. காரிகளுக்குவாயவதிது விநொயியை ஸதிப்பித்துக்கொண்டு மமவஸீப ஸாஹ்மாயிருக்கும். வடுணெடாவாயருக்கதிஹ்ந ஹெதுகாஸீதி பிறவாதபடி பண்ணிக்கொண்டு மமவஸீபீண நமாயிருக்கும். ||*|| சூஜாநாஜாவிஹ்மெந திபா ஸாஸ்யபவீதி தி||திம ஹாநாஹ்யாஹ்வராததசமவாஹ்யெ ||அநாஜ்யா லவடுதெவி சூஜகொவாஹிஸம்ஹவெ||சூஜாதிசூஜெஹ்ஷாஸ்ய நியதொகொஹ்நத்யம் || வடுவாயவரீஹ்மொ மவாஹ்ந ஸதிநிதெ | தத ஸம்வதிதம் ப்ரஹ்மாயிகாரம் விஹ்நணாம் || நிகுகாஜிஹ்நதெவெகெ விநிபொமவ்யுத்யதெ||மவாஸ்யம் சி யதொணெவி நிகுஹ்வதி தஹ்நதெ||அநாஜ்யாநத லிநெஷு நெஷ்யெபடுஷு விஹ்நெணம் | அக்யதள தஹ்நதொஹ்ந ந து ஹ்ஷாஹ்நதெ ||*|| * * *

நின்றன மன்புடைவாணோர்நிலையி னிலமளந்தான்
நன்றினு நியதிதென்று நடத்திப் நான்மறையால்
இன்று நமக்கொவாதலி லிம்மதியிந்நிலவே
அன்றி யடிக்கடி யாரிருமிர்க்க வடியுளதே. (௨௪)

ஸ்ரூதிஸ்யுத்யாவாரொ ஸ்ரீதிமதிஹி ஸ்ரூதிநஸ்யம்
ஸாஸ்யெஹ்நதெபடுஷு கௌவரணஹ்நதெபடுஷு
நிபொஹ்நெ பெடாமொநாம் நியதியிதம் ராஹ்நதெ
நிதிதவஹ்நதெபடுஷுநிபொணநிதிதெ வ்யம் ||

ஹ்நதெவி தாகிடுகவிலிஹ்நதெவ்யத ஹ்நதெஹ்நதெ ஸ்ரீதிஹ்நதெ
நாஸ்யெஹ்நதெஹ்நதெஹ்நதெ க்யதிஹ்நதெ ஸ்ரீரஹஸ்யுத்யஸாரொ
ஸாஸ்யநியதிநாஸ்யிகாரஸ்யதெ.
ஸ்ரீதிஹ்நதெஹ்நதெஹ்நதெஹ்நதெஹ்நதெ.

ஸ்ரீரஹஸ்யத் தயஸாரொ

வநமுண்டாம். லாரஸ்யகரே-விஸெஷவஸத்தாலே கரிநவ க்ய
 தியாய் கூணிகொள்ளுகையுங் கைதப்பினபோது “ஸவ-ஸுஷ-
 ஜலீக்ஷ்ய பாஸஹஸ்யம் வடிதி யஜீ கிது தஸ்ய கண-ஜீக்தெ| வ
 ரிஹர பிஸவ-திநவ பஹாநு வ-ஸுஸ-ஹ-ந-நுணாம் ந
 வெஷவாநாம், கஜேநயந் வாஸு-ஷெவ விஷே-யரணியரீ-
 லு-த ஸஜ-ஹ-வாண-ஹவ ஸரண-ஜீ-திரய-தி-யெ வெ-த-ஜீ-
 ஹ-தி-திர-தரண-தாநவா-வாநு, ஷெவ-ஸ-ஜ-ய-ஸ-விஷ-
 யெ வ-வஹ-பர-ய-ண-ந-தெஷாம் யஜீலா-தொக்ய-ந-வ
 தெ-நர-க-க-ஸ-” என்று வெஷவ-வ-ஜீ-ந-ஜி-ஸ-ர-ண-ங்-க-ளில்
 பாசுரங்களுக்கு ஜீ-தி-மான-ஸு-தி-யிற் சொல்லுகிறபடியே யஜீ
 விஷய-மஜீ-ந-ம-ந்-தி-க்கே வேலிட்டுப்பாயவேண்டுமது முன்-ளி-ட்டு
 ப்பாய்ந்துதழியுமென்கிறகணக்கிலே காணன் வஜன் என்றுமுத
 லாகவோதுகிறவிங்குந்தையுவஞ்சு-ஸ-ஜீ-த-தாலேசிகையறுக்கும்
 விரகுகளைமுன்னிட்டு ஸவெ-ஷ-ஸ-ர-ன் கூஜா-ஷெ-ஜீ-ய-வா-த-யு-ங்
 களாலே தணிந்த வ-தா-வ-த்தை யுடையனாய் மிகவும் ஜீ-நீ-க்க
 வேண்டுமவராயத்துக்கு-ஸெ-வ-ஜ-ன ஸா-வ-ஜ-ன-ஜீ-ன், அ-டை-
 யா-ள-க்காரர் ஹ-ஜீ-ஸ-வ-ர-ஜீ-ந-ம் க-ன-ர்-கு-ற-ள-ர் கூஜா-ர-ர்க-ள்
 விஷயத்தில்வராயங்களுக்கீடாகவும், ஹ-ஜீ-ஸ-வ-ர-ஜீ-ந-ம் தா-ர-த-ஜீ-ந்
 துக்கீடாகவும், ஸ-ஸ-ஸ-ந-ஸ-ஸ-ஸ-ஜி-களாலே லீ-தி-ந-ட-க்க
 ச்செய்தே யவர்கள் தப்பினதுக்குகூணிகொள்ளுகைக்காகவும்,
 மேலேக்கும் ஸி-க-ஸ-ய-க-க-க்காகவும் முகங்கொடாதே யிருத்தல்,
 சம்மட்டியிட்டடித்தல், தள்ளுவித்தல், வாசலிலே-த-கை-வித்தல்,
 சிறிதுநாள் ஸெவையை விலக்கிவிடுதல் செய்யுமாப்போலே கா-
 ந-ஜ-ய-த்தாலே பெருகண்ணழிவாலே யில்வா-ஸி-த-ரை-ர-க-ஜி-த்து
 விடும். இப்படி ஜீ-ஜ-ஸ-க்ய-தி-க-ளை கூணிகொள்ளப் பண்ணு
 வித்தல் கரிநவ-க்ய-தி-க-ளுக்கு ஸி-க-ஸ-ர-ஜீ-த-மான ஜீ-ந-வி-ஸ-ஷ-ம்
 பண்ணுதல் செய்கிறவிடமும் வ-தி-வ-ஜ-வ-தி-ய-மான கூணிக
 யின் வ-க-ஸ-ஜ-ஜ-மென்று ஸி-க-ஸ-ன ஸெ-ஷி-ப-க்கலிலே க்ய-த-
 ஜீ-ந-ந-ட-க்கைக்காக வ-ஜி-வ-தி-வெ-த-த-ர-வ-த்தையும், க்ஷி-ந்
 குமென்று சிலர் சொன்னார்கள். லாரஸ்யகரே-ஜீ-த்தில் வ-வா-
 ஸ-ஜீ-போலே வ-ஜி-வ-தி-வெ-த-த-ர-வ-ம் வ-ய-ஸி-த-ம் பண்ணுத

போது ஸஹஸ்ரானாலும் பண்ணினபு வ.தி லோகநங்கொடாதொழியுமோவென்று ஸஜிக்கவொண்ணாது; பெருங்காயம் வைத்த மரங்களுக்கு ஸுலாஹிவிஸெஷங்களாலே வாட்டத்துக்குகாதுதா ருஷிமுள்ளராதும் இங்குமிவர்கள் ஸம்ஸாரத்தினுடைய நி ஸ்ரேஷ்டநிபுத்திரிக்கைக்கு விஷ்வாவிஷ்வாவெஷிமே யுள் ளது. இத்தொடராமதாரம் லோகநம்பெறவேணுமென்றபெகித் தாலுமநியதாயுஸ்ஸுக்களாய் விஷ்வாகுஷிராயிருப்பார்க்கா யுய்யுதிபாலே விஷ்வம் வரும், நியதாயுஸ்ஸுக்களுக்கு உள்ளவாயுஸ்ஸுக்குள்ளே வலித்துவிடும், “ஹவயம் ஸரணம் ஹி வம்” என்றபின்புமுண்டான ராகுஷலிகளுடைய வுதிவதி வுதிவதிவாரங்கள் “உஷ்யாதிஹ உய்யுதிவா, வாபாநாநா வா ஸுஹாநாநா வயாஹாநாநா வ்யுதி” என்கிறபடியே பிராட் டிக்கு க்ஷாவிஷ்யமாயிற்றில்லையோவென்னில்; அவ்விடத்திலு மவர்களுக்கு திருவடி நலியப்புகுகிறானென்ற ஹயம் விளைந்து ந லிவுக்கு விலக்குண்டானபடியாலே வாளாலேயோங்கி விடுமாப் போலே உணுமெனமும் க்ஷையும் வலிபும், ஆகையால் ப்ரவஹ னுக்கு வுதிவதிவெய்யாதாராயம் வெவியாதென்று விஸெஷி த்துச்சொல்லுவதொரு ப்ரணமன்றிக்கேயிருக்க இவனுக்குப் பின்பு வுதிவதிவயாவராயம் பிறந்தாலும் க்ஷை கொள்ளவே ண்டாவென்றும், க்ஷை கொள்ளாவிட்டாலும் ஸிக்ஷாருதிவ உ ணுவிஸெஷமில்லையென்றும், விஷ்வாகுஷிருக்கும் வரலுதத் துக்கு விஷ்வம் வாராதென்றும், ப்ராரஸுஸுக்ஷயிஸெஷா லிகளாலே வீருமிங்குற்றென்கூய்த்துக்குவிஷ்வஸுஷ்வங்கள் வாராதென்றுஞ்சொல்லுகிற வக்ஷங்கள் ஸரணினுடைய மூ ணங்கனையும் ஸரணாமதியினுடைய ப்ரவஹவத்தையுஞ்சொல்லு கைக்காகவத்தனை. இப்படியல்லாதபோது ப்ரவஹானவதிவதி களுடையவநுஷாநவரபீரையும் ப்ரவஹாரப்பற்றவேபுர யஸிதும் வியிக்கிற ஸாதித்தாக்கும் லோகநம்பெறுகைக்குக்காது ந்குறித்த ப்ரவதி பண்ணுதேயநுய்யுதிவதிவதிவயாவராய ருமாய் விஷ்வாகுஷிருமாயிருப்பார்க்கு விஷ்வஞ்சொல்லுகிற ப்ரணங்களுக்குஞ்சேரது. “ஸவயாவெஷி லோகநி

ஷ்ரீரீ” என்று ஸாஜாநெயுத சொல்லச்செய்தேயும்—“வாயஸி
 திரிபம் ஸாநு யதுந ஸுரணம் வஜேக்” என்று விஸெஷிக்
 கையாலே வுஃசிவஞ்ஞெ-டாதுராவத்துக்கு வவதுநாரம் ப்ரா
 யஸிதமாக ப்ராஹ்மாயிந்து. வுஃஸுரணாமதியை வியிக்குற
 வவநத்தை அடியிலே வுஃசிவஞ்ஞெ-டாதுராவத்துக்கும் வரி
 ஹாரமாகப் ப்ரவது பண்ணுதார் விஷயத்திலே நிவரித்தாலோ
 வென்னவொண்ணுது; வுஃசிவஞ்ஞெ-டாதுராவத்தையும்பற்றப்
 பது பண்ணலாமென்று விஸெஷித்து கண்ணாதி பண்ணுவதொ
 ரு வவநமுண்டாகிநேயிப்படி நியதிக்கலாவது. இப்பவது
 வுஃசிவஞ்ஞெ-டாதுராவத்துக்கும் வரிஹார மென்றறிந்தால்
 இச்செட்டைவிவாராயுங்கிடையாமையாலே வுஃஸு வதுவ
 உநம் நிவிஷ்டயமாம். ஸாஜாநெயுவவநத்தளவைப்பற்றி விஸெஷ
 வவநத்தை வாயிக்கவொண்ணுது. இப்படி விஸெஷவவநத்தை
 வாயிக்கிலுவாஸநநிஷ்டனுக்கும் வுஃசிவஞ்ஞெ-டாதுராவத்து
 க்கும் ஷ்ரீஷமில்லையாம். வுஃசிவஞ்ஞெ-டாதுராவத்திலும் வ
 ருநெகாநிதனான விவர்களிருவர்க்கும் யவெஸு-தாழிகளில்லையெ
 ன்னுமிடம் “யஸிநுஷ்ணிகுஷுநெ ஜாதா யது கூது நிவாஸி
 ந்ரீவாஸுஷெவரதா நிதா யக்ஷொகா நயாநித” உதாழிவ
 உஃஸுத்தாலேஸிஃம், ஒருவாவந்தானேஜா துமணாஜியிகார
 ஹெத்தாலே மூரூவாஸுஹவெஷவத்தாயிருக்கு மென் னுமிட
 ம் ஸவ-ஸுஹ திவஹம். இவ்வஸுடம் ராஜவாதுவராபாடி
 களிந்போலே நொகூப-டாஷையாலு முவவஹம் || * || ந-பூ-ஹ
 ஸுஃசிவஞ்ஞெ-டாதுராவ நயாநிதநு ம ஹி வஸுஷ-டாணுபூவ
 ஹஸு ராஜவாதுவராபவக் || * || ஆகையாலிகாரா.ந-ரூ
 வமாக வஸுஹமும் வாராமைக்காக வுஃஸு வவநம் வியிக்
 கப்படுகிறது. ஸிஷ்டயா வுஃவஷெஸுரான ஸிஷ்டருக்கு நொ
 கஸாஹ ஹத்துக்காகவும் வு ஸிஷ்டநிதித்துங்களில் யயாஸதி ப்ரவ
 ஷ்ரீராயஸிதமேவம். அது தவிருகையும் முன்னொன்னவாஜோ
 திஷ்ட நமாம். நெஸுராயி கைக்குவெவைப்பினபோதுதாடி
 கிகமான வரிஷாடிசையுமிழந்து ஹயாநுஹவமுண்டமா
 ப்போலே யாஜோதிஷ்ட நமிரண்டுபடியாஸுடம். வெஹாஜோத்

தாலே ஸுபிவாஹெ-டூத்ராவத்தையும் பற்றவடியிலே வுபடி
நம்பண்ணினாலோ வென்னில்; இது உவாஸுநத்தையும் வுபி
வஹெ-டூத்ராவத்துக்கும் வரிஹாரமாகப்பண்ணினாலோ சு
ஜ்வவதியும்துக்குச் சோப்பண்ணினாலோ வென்கிற புதிவநி
யாலே நிரஸம். இருவருக்குமிப்படியாகிடுவென்கை ஹாவுராடி
விருஹமாசக்யாலே பவஸிபாதும், உஷ்விப ஹதி களான
ஹுதிஷ்டர்களுடையவநுஷ்டாநத்துக்கும்விருஹம். ஆகையாலே
விஸௌஷ்வயநமில்லாமையாலே “கூடுதெ வொவெநு-தாவொ
வெ” ஐத்யாடிகள்கணக்கிலே நிதிதமுடித்தாலல்லது மெதிதி
கம் பூர்வமன்றென்கிற நூராயன் வுபிவஹெ-டூத்ராவத்தில்
வாயிதமாகாது. ஆனபின்பு ரூமாஜிவஹிவஹெ-டூத்ராவத்துக்
கஞ்சினானுகில் அதுக்குக்காரணமான பூர்வஸுவாவத்துக்கு
பூர்வநூர்வஹெ-டூத்ராவதின் பண்ணப்பூர்வம். “ஸாஹிணகி
ஸு ஸா ஹி” பூர்வஸுவாவி ஹிவஹி” என்றார்கள்றே “ஐ
நூநூரக துவாவம் வுராயிடுவென வாயடுகு குபாதிருள
ஷெயெ-டூத்ராவெநஜ-டூவெஹாராவ-டூநாஹி” ரித்யாடிகளில் டூ
நஜவாடிகளிலும்கப்பட பூர்வஸுவாவநாஸஞ்சொல்லப்பட்ட
திறே. ஆகையால் வாவாஸ்ஹக வாவத்துக்குறி வவதி ப
ண்ணினானுகில் அப்போது ஸுபிவஹெ-டூத்ராவம்முடியாது.
“ஹாஸுவாவாஹமீரஸந்யுஜ” ஐத்யாடிகளிற்படியேய துண
ஹவடிநூரஜிற்கும் ஸாகிகாவராயமெஸமும் பூத்யாயகஸ
மென்னுமிடம் ராணிவீயுதானாடிகளிலே வஸிஹம். வஸெ-
ஸுரனைப்போலே ஸஹிதகருமவதரித்தால் கட்டவரடுகாவிநய
ம்பண்ணி மொகஹிதவ வதூநாகூ-டூமாக வவஹாரவரிஹா
ராடிகளை நடத்திப்போருவர்கள். ஆகையால் ஹவகட்டு தியிழவா
மைக்காகவும், அதுக்காக வுநீஷ் வதிபாதல் மஹாணுமாத
ல் வஸிபாமைக்காகவும் மேல்வருமவராயங்கல்வோறுக்கும்
விராகுபார்க்கவேணும். / அவராயன் களெல்லாத்துக்குபடி மவி
வெகும். அதில் பயாநமான வவிவெகம் சுலிசுஸஹாவமான
ஹக விகாராடிகளைச் சுமக்கையும், ஓஸுர ஸுவாவமான
ஸ்ததீக வுததூநாநூரகூ-டூகாடி களைச் சுமக்கையும்.

இவ்வவ்வெகத்தையறுக்கைக்குத் தெளிவாளாயிருப்பது ஏற்றச்
 சுருக்கமறத் தன்னளவிலுண்டான தெளிவு. || * || கூவ்வெக
 பூ ஸுக்ஷாபெநி-பூந்ஸு நிவத-பூநாசு | சுஸு-கூராவவா
 ராணாயபெநூந்ஸுநம் ஹவெசு || * || இவையெல்லாத்துக்குமடி
 மவபூ லாபெநூந்ஸுமாயிருப்பதொரு வலுவூவாமாகையூலே.
 யதினுடைய நிவபூந்ஸுக்குமாகவடியிலே பூ வதிபண்னுதல் இது
 க்கென்று பின்பொரு பூ வதி பண்னுதல் செய்தார்க்கிவை யெ
 ல்லாம் வரிஹு தங்களாம். இப்படியிவனுக்கு வரிஹுணியங்
 களானவற்றில் ராஜாராவராபம்போலே ஹமவதாபவாரும்
 பூ யாநமென்னுமிடத்தை “ஹவம் ஸுதிஹுநா நியஸிஷுடிவஸூவ
 யுதெஷுடிவஸூவயுதெ” என்கிற ஸுதித் த்திலே ஹாஷு
 கூராராணிச்செய்தார். ஆனபின்பு ஜாதிமுண வுதூதிகளாலே
 யுதூஷாரான வராஸுர வுலாஸு ஸுக ஸளநக நாயஸுதிபூ
 ஹுதிகளுக்குந்தனக்கும் ஹமவதகூாடிகளும் வராஸுஸூ
 ஸூபூஸூமும் துஷுமா யிருந்தாலும் ஹவசுவரிஹு ஹமான
 மொமொவஜா திகளுடையவும் துஹலீஹ்வகூாடிகளுடையவும்
 மொயிபூ மூடிடிகளுடையவும் வெஷுடிம்போலே- ஹவதூஷு
 லூவிஸெஷுபூ யுதூமான ததூபூவாயி ஸூஹாவத்தூலே வரிங்
 களானவதூஷுபூவகூடிங்கூை சுஸூயா பூாடிஹூவபூ சுர
 ணத்திலாநூதமானபடியே திரஸூரிக்க நினைபாதொழியவும், ஜா
 தூாடிபூவாயிகளாலே ஹமவதர்கிறத்தில் “ஹஸூஜூவரிஹா
 ராந பெஹஸூஸூபூஜூதிராடிவசு” என்கிற ஸூயத்தாலே
 பூ வுதிநிவபூதிவிஸெஷுங்களுக்கு யயாஸூதி ஸூதி முண்டா
 னாலும் “ஸூபூஸூவ ஸூஜூபூ” என்றும், “ஸூபூஸூவ ஹாஷி
 தெவாவ” என்றும், “யஸூபூ ஹவசூகூ நூஷாடிஸூவவம்
 தயா லீகூதெ ஜாதிலூகூநூஸூயாதி ஸூகூஸூ” என்றும்,
 “தஸூலிஷூபூஸூாடி வெஷுவாநூ வரிதெஷுயெசு | பூ
 ஸாடிஸூபூவூவூஸூபூஸூபூ ஸூாந ஸூஸூ” என்றும்,
 பூலுஞ்சுடரொளி, நெடுமாற் கடிமைகளிலும் விஸெஷித்தபடி
 யே பூ கிவதியில் குறையற்றிருக்கவும், இப்பூதிவதிதூத் த்
 தாலும் “தெஸூடிதி பூஹூதூவூவகூாடி” என்கிறபடி
 யே வரிவூண-விஷயத்தில் ஸெஷுதூவிதூதிதூரமான

கெஹூரூம்விலிபமென்றிருக்கவும், இந்திலைகளிலொன்றுகோணின
போது “ஸவடும் ஜிஹாஜித்யுடாஜித்யு வஹுணம் வஹு”
என்கிறபடியே ஜித்யுவின்கடைவாரிலேயகப்பட்டாற்போலே
நடுங்கி, “கூதாவராயஸு ஹி தெ நாநித்யுஜித்யுஹுணம் |
கனொணாஹி வஹி அகணஸு வ லாடிநாடி” என்றும்,
“யஜி கிஜித்யுத்யு வஸாஸாஸுணயெநவா | வெஹுஸு
கூதித்யுஜித்யு நகஸுஹாவராஜிதி” என்றும், “யெஹு சொகாஹி
ஹித்யுஸு ஸுஹா ராஜிஸுஹாவித்யு | யாஹுஹுஹுஹு
கூஹு கஹு கஹுஹுஹு” என்றும் ஹி ராஜருடையவுமிஹி
ய பெருமானுடையவுமெநாநி வ லாடிநவ காரஞ்சொல்லு
கிற ஸோகங்களைவராஜரித்யு அப்படியே யிர்த்தவாய் தெரி
யாமல் வஜிவெவவடித மாநாற் போலே பொருந்திப் போரவும்
வாஹும். | ஜித்யுநவாஹுவன் ஸுஹித்யுஜித்யு வஹிவஹி
வஹுமக வஹுஜித்யுஹும் வஹுஹுஹுஹு வஹுஹு
ரன் கூஜிக்குமென்னுமிடம் ஸுஹித்யுஜித்யு கெஹுயாஹு
ஹு யஜித்யுஹு ஹவாஹுடே யெதிர்பு கோத்த ருஹி
ஹி ஹி தெளிவித்து விண்க, அவஹும் “வஹுஹுயாஜிஹு
வொ ஹொ நாநாஹுஹு ஹு | ஸுஹுஹு ஜித்யுஹு வஹு
ஹு வஹு ஹு” என்கிறபடியே வ லாடிநவாஹு ஸுஹு
மதியைப்பண்ண, “கெதொய வஹொ ஹொ ஜித்யுஹொ
ஜித்யுஹு யஜித்யுஹுஹு ஹுஹு ஹு ஹு” எ
ன்கிறபடியே ஹுஹுஹுஹு ஹுஹுஹு ஹுஹு யஜித்யு
ஹுஹுஹுஹு ஹுஹு. தான் குற்றவாஹு கஹுமாம் தானிப்
போதுகுற்றஞ்செய்யாதேயிருக்க ஜித்யுஹு ஹுஹுஹு
கஹுமாம் சில ஹுஹு தன்ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
ஹு யவர்களை கூஹுஹுஹுஹுஹு ஹுஹுஹு ஹுஹு
ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு “ஹுஹுஹுஹுஹு ஹுஹுஹு
ஹு ஹுஹுஹுஹுஹு | ஹுஹுஹுஹுஹுஹு ஹுஹு
ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு” என்று ஹுஹுஹுஹுஹுஹு
கிறஹுஹுஹுஹுஹு ஹுஹு. இங்ஹுஹுஹுஹுஹுஹு, “யெ
ஹு ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு

ஃஹம்யதாவஸி | தெவெஷ்வ துஷெஷ்வஹஸெவ துஷெஷ்வாவெஸம்
 வ தெதய-ஸு ஜோஷி வெஸம், ஹ்ணம் ஸவஹம் வரூஷம்வஷ
 ணம் யொ ஷ்ராஹ்ணம் ந ப்ர ணஜேஷுபாஹா | ஸ வாவக்ஷி
 ஹ்வாவாஹிஷ்ரோ வக்ஷிஸா ஹ்ணுஸா ந ஷாஷ்ரிபி” என்ஹிதபடியே
 ஹவஷ்விஜோம். ஷ்ராஹ்ணுமாய் வெவெஷ்வஷ்ரோக்ஷியா யிருக்கிற
 தனக்கு ஸ்ரோத்ருமென்னவாய்ப்படி யஹ்ணுமான் ஹவஷ்ரோ
 ஷ்ருதத்தையும் ஸ்வாவமாய்நிற்கிற ஸஜேஷ்ரோக்ஷியா நிழந்தானும்.
 இவற்றையிழக்கைதானே நிவஹுக்கு வபமும் ஹ்ணமும். ஹவஷ்
 ஷ்ரிஜோம்ஷ்ராஹ்ணுதையின் கொடுமையை “அநியநம்பையலென்னா
 ரம்மவோ கொடியவாதே” யென்று ஹமவ தஸெஷ்ருதமே தமக்
 கு திரஸவக்ஷிஸா ருலித்ததொன்டாடிப்பொடியாழ்வா ரருளிச்
 செய்தார். இச்சுலோகங்களில் ஷ்ராஹ்ணுஸாஷ்ரிபி “விஷ்ணுக்ர
 ணா வாவஸுஷ்வாவிஜோம்நு விஷ்ரோவிஷ்ரோக்ஷியா துஷ்ருத
 என்ஹித ப்ர சி பையாஸே விஸெஷ்விஷ்யம். ஸாவாஹ்ரிஷ்யமா
 னுலும் ஹமவதவிஷ்யத்திலவராயம்கெடு திக்ஷ்யாயத்தாலே
 விஜம். ||*|| சும தாவாஷ்வரோக்ஷிபாயஸிதோத்ருவக்ஷிஸா |
 துஷ்வரணாஹ்வராயாஸிவெ-த நுஷ்ரோக்ஷி வாக்ஷிஸா || வக்ஷி-
 ஷ்ரிஷ்வர வரவிஷ்வர க்ஷேத்ரிஷ்ரோக்ஷிஸா || நிவக்ஷிதர்
 ரதஜேஷி வ்ரவக்ஷிஸாவிஷ்ரோக்ஷி || வவெஷ்வ வ்ரவக்ஷிஸா
 ம்ராவணாஷ்ரிவாஃதஸஸா||வக்ஷிஸா வ்ரவக்ஷிஸா ஸ்ரோஷ்
 ஸஜகாரணம் || * * * * *

ஃஹ தான. வல்விணைத் குள்ளம் வெருவி யுலகனந்த
 வளர்தாமரைவிணை வன்சரணாக வரித்தவர்க்காம்
 களைதானென வெழுங் கன்மம் துறப்பர் துறந்திடு-லும்
 இளைதாநிலை செக வெங்கன்பிரானருட்டே னெழுமே. (உச)

ப்ராஸுஷ்ரோத்ரு வக்ஷிஸா-வக்ஷிஸா வ்ராவக்ஷிஸா வ்ராவக்ஷிஸா
 நுஷ்ரோஸெவக்ஷிஸாயந்நுஷ்ரோவக்ஷிஸா வ்ராவக்ஷிஸா
 ய்வக்ஷிஸா-தூரவாஷ்ரோக்ஷிஸாந்நுஷ்ரோக்ஷிஸா துஷ்ருத
 களபிடுவோ ஸதி ஸிக்ஷயாவ்ரோக்ஷிஸாந்நுஷ்ரோக்ஷிஸா வ்ராவக்ஷிஸா ||

ஃஹிகவிதாவி-கவிதாஹஸ்யஸவ-த ஹ்ணுதஹ்ணு ஸ்ரீஜேஷ்ரோ
 நாயஸ்யவெஷ்ரோக்ஷியாய-ஸுஷ்ரோக்ஷிஸாஸ்ரீரஹஸ்யத் த்ருபஸாரோ
 சவராயவரிஷ்ராயிகாரோஷ்ரோக்ஷிஸா.

ஸாரபுயதாஸுதாரிதாஃ | வஸுவம் தது யுஷ்மணியத் தய
 டெபா ந ஹியகெ | யது வெபாஸு யஜுஸு தவஸதா டிஷ
 யா | ஹிஸா உ யதிஸம்புதா வு வரெயுஸு ரொதாஃ || ஸ
 வெ டெபொஹி வஸுவெபா ராவொயதி டெபா ஸுபொ
 சு” என்று மமவானருளிச்செய்தான். அவ்விடங்கள் தன்னில்
 உகத்தருளின ஷிவபெரங்கனிலே தனக்கு கெகஜயத்திக்கு
 வளகய-முள்ளவிடத்திலே நிரனாவாலம் பண்ணவந்தம். இ
 த்தை “யாவஹீரவாதிகெதுவ ஸ்ரீரஜே ஸுஷோஸு” என்று
 ஸகெபாதுரங்களான மமவசகெது ந்களுக்கு வ டிஸ-நாசு-
 மாகவருளிச்செய்தார். | மமவசகெது ந்களே விவெகிக்கு வாவ
 ஸாநமென்னுமிடத்தை “யது நாராயணொ டெவ்வரோதா
 ஸநாதந் | ததுணொ ததுரஹுஷு ததீசு-ததுவொவம் ||
 தது டெவஷ-யபிபாஸுவெ டெவவ தவொயமா” என்று
 ருரண்பவ-த்தில் தீசு-யாதை யிலும், “டொஜெ வவ-
 தொ ராஜநு ஸுஜஹாஸவயா-தாநு | வஸதெமமவாநு ய
 து ஸ்ரீராகுஜெவொவம் | ரொகிஷிஸுஸு-தொநிதொ வு
 ந-நாராயணொ ஹரி” என்று வ டெபாநாநத்திலும் டிஷஷி-
 யருளிச்செய்தான். ஸ்ரீவாஜீகிமமவானுமும் “ஸுமமபித க
 டொவள மிரிராஜொவொ மிரி | யபிநுவஸதி காகுசஸு
 குவொரவ நநெ” என்கிறவிடத்திலும் மமவடியிஷி-தகெ
 து த்தினுடைய வலிம-தவதை ஸுமமஸஷத்தாலே ஸாநி
 க்கப்பட்டது. ஸ்ரீஸாக் தாடிகளிலும் ஸுயாவுது வெஸப வெ
 ஷவங்களென்கிற கெது ஸிபெஷங்கனையும் அவற்புனெஸிலே க
 ளிலேற்றச்சுருக்கங்களையும் பிரியச்சொல்லி “ஊவெ-
 ஷிதம் நுணா யசுகுஷெவ-தம் | தஊதகாநெ ஸுஸு
 லிம் யாதி நாராயணாநெ” என்றவ்வோ கெது ந்களிலெஸிலே
 க்ருள்ளே வலித்தவனுக்கு டெஹந்ராவ காதத்திலே வரும் வி
 பெஷமுஞ் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் “யசுகிஷிஷி க
 வ-நொ விஷாராயதநெ வஸெசு | ந கிஷிஷி கவ-
 ணொ விஷாராயதநெ வஸெசு” என்கிற படியே புவுதி
 கிஷிஷி களாலே வல்ல கெகஜயத்திப் பண்ணிக் கொண்டு

ஸ்ரீராமவிஸ்னுவாசிகாரம் விஷயமான ஸகோபாதார க்ஷேத்ரத்திலே
வவிக்ஷைகயிதம். 14. மித்யாஹீதேஹி யதாரோ யத்யுபத்யவஸெ
ஹரஃ | தததததத கூபர க்ஷேத்ரம் நேரிஸம் புவஸ்துரம் தயா” எ
ன்றுசொல்கிறவிது மக்யுஹமில்லாதபோது ஏதேனுமொரு ஷெ
புரத்திலே வவிக்ஷைகயிதம் வாவந்தாலே அந்தெப்பதும் ப்ர
புவஸ்துரம் மென்கைக்காக. இதுக்கு ஸாஸ்திரியுத்தாரம்முதலுஹர
ணமாகக் கண்டுகொள்வது. ஆகையால் “ஹீதாநஸிகாஹிஸ்தா
நெகவது” யாதி மதஸொகஃ | தீக்ஷை ஸ்வபவமுஹெ வா ந
ஷெஷு திரவி பாரித்யுந்ஷெஹம்” என்று ஸாஸ்திரியாதத்துக்கு
மொருஷெபவிஸ்னுவாசிகாரமில்லையென்றாலும் எப்படிக்கும் பௌ
ந்திலிழுவில்லையென்கைக்காக. * * * *

ஆராத வருளமுதம் பொறித்த கோயில்
லம்புயத்தோ நயோத்தமன்னர்க் களித்தகோயில்
தோராத தனி வீரன் ரொழுத கோயில்
றுணையான விடனாற்குத் துணையாங் கோயில்
சேராத பயனெல்லாஞ் சேர்க்குங் கோயில்
செழுமறையின் முதலெழுத்துச் சேர்ந்த கோயில்
தீராத விளையுனைத்துந் தீர்க்குங் கோயில்
திருவரங்கமெனத் திகழங்கோயிற்றானே.
கண்ணனடியினை பெமக்குக் காட்டும் வெற்புக்
கடுவினையிருவினையுங் கடியும் வெற்புத்
நிண்ணாவிது வீடென்னத் திகழும் வெற்புத்
தெனிக்த பெருந்தீர்த்தங்கள் செறிந்த வெற்புப்
புண்ணியத்தின் புகலிதென்னப் புகழும் வெற்புப்
பொன்னுலகிற் பேரகமெல்லாம் புணர்க்கும் வெற்பு
விண்ணவருமண்ணவரும் விரும்பும் வெற்பு
வேங்கடவெற்பென விளங்கும் வேதவெற்பே.

உத்தம வமர்த்தல மமைத்தொ ரெழிற் றனுவுயர்த்த
கணையால், அத்திரவரக்கன் முடிபத்து மொருகொத்
தென விதிர்த்த திறலோன், மத்துறு மிகுத்ததயிர்
மேரய்த்த வெனெய் வைத்த துணு மத்தனிடமா,
மத்திகிரிபத்தர்வினை தொத்தற வறுக்கு மணியத்தி
கிரிபே.

களுக்கும் இவை பிறவாதே பூரணவுட்கு தவிசெஷத்தாலும்
 வலுபுதுவதியில் மலவுகூவுவிசெஷத்தாலும் உரிமில்லாத
 கெடையுத்திலே உத்திவிதராய்ப்போந்தவர்களுக்கும் ஸாலா
 ருத்தினின்றும் கிய-புரணத்துக்கு விஷ்வாவிஷ்வங்களிலேநிலை
 யிருக்கும்படி யென்றெனயென்னில்; இவ்விடத்திலிவர்களுக்குவா
 வபூகாழிகளுக்குப்போலே நிலைநின்ற வலுபூரணபூகாரங்கள் புகி
 ராது. சுவஹிதராய் நடப்பாபிடருமாப்போலேயென்றேனுமொ
 ருந்கால் வருமஹபூரணபூகாரங்கள் விவெகாவயிகளாய் பின்புற்ற
 தெளிவடலே கழிந்துபோம். சுவராயங்கள் பிறந்தால். கூர்வ
 ணாவயியாயும் ஸிகூர்வயியாயுங்கோலின காலத்துக்குள்ளே ச
 வராயுமிலாரும் பிறக்கும்படி யவராய வரிஹாராயிகாரத்தி
 லே சொன்னேம். ரோகூம்பெறுகைக்குக் காலவிசெஷங்குறி
 யாதே உ வஹாரானைப்பற்ற “சுவாயாவிரதஸூஸூதாநெவ
 ஸரணம்மகி! தநுகூதூராவியாவாவம் ரோகாவெபூதி நரஸூ
 மெம்” என்று சொல்லுகிறது. ரோகூர்வாயிழிந்தவனாகையா
 லே உ யொஜநாதாரஸூநிலைநிற்கவுண்டாகாது. உயவஹவ
 நர்க்குப்போலே ரோகூர்வாயியோடேகூட உ யொஜநாதாரஸூ
 வியுங்கலந்துவந்தால் இவனுக்கு உரிதவரான விரஸூன் “யா
 விரதாவி ஸதா ஹதெ தூர்வாஹிதம் காரயெஹி? யஸூர
 நாமுஹபூதூரி யநம் தஸூ ஹாரபூஷ”திதூரிகளிலும் கூ
 ணபாரொவாவூரநாதிகளிலுஞ்சொல்லுகிறபடியேசிலவ யொ
 ஜநாதாரங்களைக்கொடாதே கண்ணழித்தும் சிலவற்றிலே சூர
 விரகூ உவிரசூர்வாழிவிவெகத்தாலே யிவன்தனக்கருவியை
 விளைப்பித்தும் ஸனஹரிகூவெவாழிகளுக்குப்போலே சிலவொம
 களைக்கொடுத்துத்தானையலமர்ந்து விடப்பண்ணியும்விடுகையா
 லே ரோகூர்வாங்குறித்து உ உதிபண்ணினவனுக்கக்காலத்துக்
 குள்ளே உ யொஜநாதாரவெஹூம்பிறந்துவிடும். மற்றையவ
 னுக்கும் “சுவராவாயுஸதெஹி ஹூர்வாஹிதநாதாரபூதி
 சதெ விரகூராவாழி விஸதெ வெஹூவா உதா” என்கிறபடி
 யே வெஹூராவாயே விஷ்வமாயிருக்கும். வெஹூராவ
 ஸூமுண்டாயிருக்கும் ஸவெஹூரன் ஏதேனுமொருநாளிலே

ஸ்ரீமதுத்ருமானபடியே வரனெகாநிகளோடேசேர்த்து ஐஜாவ
யியாகத்திருத்தியிவனுடைய வுவிவாரத்தைத்தீர்க்கும். சிலர்க்கு
பெவதாஹஸ்யஸூட்டம் நிலைநிற்குமாகில் முன்புபாயஸ்யஸூட்டமில்லை,
மேல் நரகாடிகளுமுண்டென்றறியலாம். இவனுக்கு ஹமவகிஷ்ணு
யத்தில் கூறுதாம் என்றேனுமொருநாளுபாயநிஷ்டையுப் ப
ண்ணி காயட்குரமாம். உஹாவிஸூரஸம் வகுணடமாதப் பிறந்து
வ வகி பண்ணினார்க்கு வுஜிஷஸுமும் உவாயாஹஸ்ய
கூறாயும் பிறவாது. இவை பிறந்தவர்களுக்கு முன்புபிறந்த
விஸூரஸம் உஹாயிருக்கும், இவர்களுயும் ஸவெடஸூரஸ் உஹா
விஸூரஸாவியாகத்திருத்தி வகுணடவ வகிநிஷ்டாக்கும். இவ்
வெவரீதுங்கொன்றும். பிறவாதே நடந்தவர்களுக்கு விஷ
வாடிஸஸையுங்கடவில்லை. இவர்களுக்கு ஐஜாவயி விஷ்வம்,
இவர்கள் கோவினவெல்லையில் ரோகூமவிநாமுதம். இந்நிஷ்டை
பைப்பெற்ற வில்வயிகாரி “கடைத்தலையிருந்து வாரூஞ்சோம்ப
ரையுத்தி” யென்கிறபடியே ஸ்ரியஃபதியான ஸவெடஸூரனுக்
கு ஸவட்காநிதேனயிருக்கும். இவன்றிறத்தில் நிரஃபாயிக
ஸவட்கெவிபாய் நிரஃபாயிகஸுதூ ஞயஸக்யஸுதூ ஞமான
ஸவெடஸூரன் ஸவட்கயங்களுக்கும் காரணமான ஸ்ரியஃபதியான
ஸுதூததை “உத்யுதே உதூரவடுவடாவயொ ருஸூஷ விநாஸன
கூறுவடுவொ” என்கிறபடியே ஸகாரகவ வகிநிஷ்டனுக்கு
பாஸநிபாரணத்திற்போலே வ வகிவாகுரூபாணத்தில்
வ ரோகூமத்திலே விலக்கி, இவனையுமிவனுடையவநுஸுதூதகோ
யும் கிதூஸஸூதிகள் கோர்வையிலே சோர்த்தா லுமநிவல் கெடா
தே சூரி தாவராய ராஸிகவினுண்டதூருக் காட்டாதே வயிரு
தாரிபாய் கருணைநிசனாடைய வகுவிவகுதாவராயன் களுக்
குமகூதாவாடிகளாலே ஸூரமும் பண்ணு விரும்புபடிக்கிடான
வகூத ஹஸ்யஸூததைப்பண்ணி, “வின்னுலகந்தருவானாய் வி
னாகின்ற” என்கிறபடியே ஸிவனிரைந்த விஷ்வத்துக்குத்தா
ன் ஸாநுபயனாய் காரித்து, “இருள்தருமா ஞாலத்துளினிப்பி
றவிபான் லெண்டே” எனன்றும், “மாயாஞ் ரெய்யேலென்னை”
யென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே யிவனுக்கிசையை யுண்டாக்கி,

[illegible]

454220

[illegible]

பக்கவிலே விஸு திக்குமனவும் ஸுஷுஷி துஷுமாயிருக்கும்.
இவ்வவஸ்யைப்பற்ற “காஷுவாஷாணஸநிஷா, நஷுஷுஷி
ரவி” என்றும், “நினைக்கமாட்டே”னென்றுஞ் சொல்லுகிறதெ
ன்றால் ப்ர வஹாயிகாரிக்கு விஸேஷித்தோர தியயஞ் சொல்லிற்
ருகாது. இதுக்குமேல் “உதஸ்யுதிஹு-நபெபாஹநு” என
கிற ப்ரஹ்மணுணர்த்த சகஸ்காஸிதயாரணயக்கொண்டு ப்ரஹ்
நாயியிலே ப்ரவெஸரித்தால் மின்பு காலகுஹமுள்ளதனைப் ப்ரமொ
ருபகலாயுணர்த்தியேயாம். * * * *

நன்னிலமாமது நற்பகலாமது நன்னிமித்தம்
என்னலுமாமதியாநானுமா மங்கடியவர்க்கு
மின்னிலமேனி விடும்பயணத்து விலக்கிலதோர்
நன்னிலையாகடு நாடிவழிக்கு நடைபெறவே. (உஎ)

உஹரகூஹரெ ஷெவஸிஷுநிஷுஷுரஜீவி-கா
நிவதிதநிஜாவத்யாஹிஷாவதீண-வித்யுக்ரபாசு |
யதநிதிஹுஷுஷிநுகாடு ஸ வஸவஸகாயிகா
உஷுதகவாரப ஸுநாசு-ப்ரவெஸ்யதி பஹு ||

உதிகவிதாஹி-கலி-ஹஸ்யஸவ-உதூஷுதூ ஸு ஸ்ரீஉஷுஜு-
நாயஸ்யுஷெஷாஷாப-புஷுஷுதிஷு ஸ்ரீரஹஸ்யுத் தயலாரொ
கிய-பாணாயிகாரொ விஸு.

ஸ்ரீதெ நிமரிகா உஷாஷெஸிகாய நபி.

ஐயந ஷிவஸ ஜெஷாஷுஷா வக்ஷா-தூராயண வதூரநு
வவந தவந ப்ராவெயாஸ-நு குஷாஷிநுஷு-தி |
வெயர்வதி ஷெவாயீஸம் ப்ரஜாவதிபாமத

ஸுரதி விரஜாஷு-ரெ ஷாஷுஷு வரஷுஷு-தம் ||

இப்படி உஷு-நாயியிலே ப்ரவெஸிதனான உஷு-கூஷுவ
ஸு-உயஸுரீரமாகிற ப்ரஹ்மணுணர்த்தினின்றும் ப்ரஹ்மநாயியாகிற
தலைவாசலாலே வதூயனான ஹாஷு-பன் வார்த்தை சொல்லக்கற்கிற
உஷுவஸ்யுனான ராஜகூ-பாரணை “ராஜாவெடுத்துக்கொண்டுலாவு
மாப்போலே கொண்டேபுறப்பட்டு, “மன்னுங்கடுங் கத்திரோன்ம
ண்டலத்தி னன்னடுவு என்னதோரில்லியி னூடுபோ” யென்றும்,

“தேரார்நிறைகதிரோன் மண்டலத்தைக் கீண்டுபுக்” கென்றும்,
 “சண்டமண்டலத்தினூடுசென்” நென்றும், “இருளாகற்றுமெரி
 கதிரோன் மண்டலத்தூடேற்றிவைத்தேணிவாங்கி” யென்றுஞ்
 சொல்லுகிற ஷெவயாநபாமுத்திலே வழிப்படுத்தி, “ஆமாரோடு
 யூவிற்சென்றவார்தம் பிறவியஞ்சிறைபே” யென்கிறபடியேசூயிடு
 ஸென்றும், ஸஹஸென்றும், வகுவுட்குமென்றும், உத்தராய
 ணமென்றும், ஸாவஸூரமென்றும், வாயுவென்றும், குடிதெனெ
 ன்றும், உதிருென்றும், வெருகுதெனென்றும், ஸோநவஸந்தி
 னுன விஷ்ணுக்கு வஹகாரிகளான வரூணேந்திரவஜ்ரவதிகளு
 ன்றுஞ் சொல்லப்படுகிறவழிநடத்தும் முதலிகளையிட்டு “ஹ
 ஸராலிஜகூ நபாலிவரோஜதி” என்கிறபடியே தான்வியூந
 னுய்நடத்தி, அவ்வோளல்லைகளில் ஹவஹுத்திலேபாக்கப்பே
 சின மொழங்கையுமநுஹவிப்பித்து, “மொகும்வெகூணநா
 ரோந ஷிவ்யாஷாஸூணயுகா | ஸவெஷ்வாநாஜிவாஸூ
 முணசூயவிவஜிதம் || திகுலிடுவெஸூராகூணடும் தநெய்
 வானகாலிடுகெ | ஸஹாபரஸாடிஸயுகா வடுமெஸூராவ
 டெநஸூம || வாகூபதபாடுகெஸூ வுஷஷடுணெஸூரேணி
 தம் | ஸபாகூதா ஸூடுவெவடூடு பை டாகூடெஸூவமா || வ
 கூஷடி ஸகூபாஸிம் தூகூடி டூகூராபி வகூஷா” என்றுநெடுங்
 காலங்காணவாசைப்பட்டசொரு ஷெஸவிஸொஷத்திலே சென்ற
 வாறே சுடுமெவிஸொஷ. மொமாஸூடமாகவன் மிக்கே விஷையா
 லே ஸூவிதமாய் மதிரோசூடமாக வநுவூதமான ஸூகூ
 ஸாரீரத்தை ஆறுகடக்கைக்குப்பற்றின தெப்பம்போகவிடுமாப்
 போலேபோகவிடுவித்த, விரணைக்கக்கரைப்படுத்தி, ஸபாகூத
 ஸாரீரத்தைக்கொடுத்து, வெஸூரண்டீயமென்கிறஸூஸ்வினளவுஞ்
 சேர்த்து, ஸூரேஸவநமென்கிற வஸூஸ்தைக்கிட்டுவித்து, ரோசா
 ஹநவகுண்டவாஸம் வணஹடுவெகளான வைந்நாதுஷிவ்யாஸூ
 ஸ்ஸூக்களையிட்டெதிர்கொள்வித்து, ஸூஹாமூரத்தாலே யது
 ஸூரிப்பித்து, ஸூஹாமூரவதெஸூஸூக்களை வவெஸிப்பித்து
 *குடியடியாரிவர் கோவிந்தன் நனக்கென்று முடியுடைவானவர்மு
 னைமுறையெதிர்கொள்ள கொடியணிரெடுமதின் கோபுரங்குறுகு

வித்து, உஜ்வ ஜாவதிகளென்று பேருடையவாரொவரைக்
கிட்டுவித்து, “வைகுந்தம்புகுதலு”மென்றுதுடங்கிமேல் மூன்று
பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறபடியே யவ்ராகுதங்களான ராஜோவ
வாரங்களைப்பண்ணுவித்து, சூதநியமானஜெண்டுவரத்திலழகோ
லக்கத்திலே புகிரவிட்டு “சுநயாஹம் வஸீஹிதம் காலஜெண்டு
வாஹவாநு | உஜ்ஜிஜிமீவா ஜா தாஜிஹாகுஜாவஸெ || சுநெ
த்யாஹஜிஜா ஹிஹா ஸாஸு யிஷெந் நிராஜா | சுநெந ஸாஜி
யாவ்ராஜி நாநயாஹஜெதஸா || சுஜா ஜி ஸஹாநெந ஜெ
கவஹாநயா ஸஹ, கீ லகா ரஜயாவாஹம் மீவாஹஜிஷு கெ
பவா || ஜெவ்ராஜி விசாலாகு கஜாஜுகுஜாஜி வகூஷா, ஜெ
வ்ராஜி ஜெஹாவாஹம் விரஸகா ஜ்ஜவ் தம் | கஜாஜுகுஜா
ஜெஹராஜி ஜமத ஜெஸாகநாஸநம் || ஜ்ஜவ் வவ ஹி நஜெஸாக
ஜெவநெஷுதி ராவவம் | தஜெவ்வுஷு தொகஸுஸஜுஜிஹிவ
வாஸு”உத்யாஜிகளில் சுட்டளையிலே யிவன்ஜெநாரயித்தபடியே
இழந்தவிழவெல்லாந்தீர நிரதிஸயஜெஹிநான தன்னைக்காட்டித்
தன்மைபெறுத்தித்தன் தாளினைக்கீழ்க்கொண்டுதன் னோடு வஜாந
ஜெஹமக வகூணமான ஸாயாஜித்தாலே யிவனுக்கு ஸஜாதீய
ரான வந்தமில்பேரின்பத்தடிபரோடிருத்தி, இப்படி ஸஜெவ்
வஸுந் நிஷுதி வஜெவ்வுகமாகவும், வுஸுரவாவிவ்வுவவவவ்வு
கமாகவும் ஜெஸகூராவஸு ஸஜெஹமில்லாதபடியாகவும் தன்
ஜெநாரயத்துக்கநாருபவமாக விவன் ஜெநாரயித்த ஜெஹ்வு
ங்களையெல்லாம் யாவஜாதவாஹிவாகக்கொண்டிருநி, “ஸவயஸ
ஜவயெ நிகுநிஜெவ்வுஷு”என்கிறபடியேதன் குமநொ
நுமுமொருவயஸில் தோழன்மாரைப்போலே யிருக்கிற நிகு
ஸுநிரிகளோடு இன்றுவந்த விவனோடு வாசியறப்புரையறப்பரி
மாறி ஜெஹ்வுத்திலும் ஸ்ரீஜெஹ்வுஜெத்திலுமருளிச்செய்த
ஜெநாரயத்தின்படியே ஜெஹகாணிகாஹிநி நிகுகிஹான
விவனுக்கப்பாலே தான் நிரதிஸயாநநுயிருக்கும். * வஜாஹிவ
ஜெஹ்வுவவ்வுக ஜெஹ்வுஸாயநமானஜெவ்வுஜிகளிலும் “ஸ
கா வஜிதிஸுஜாத ஜெவ்நாராயணஹரி | வஜவ்வுஹி
ஸுஜாதாவஜாதாந ஜாதா || யெ து ஜெஹ்வுநா ஜெஹ்வு

புண்ணுவாவவிவஜிதாமி தெஷாநெவெக்ஷேஜீஜாநம்மஹதாம்
 திதவதே || ஸவதொகததொஹநா சூதிதொ ஜாரஜாது
 தெ | ஜாரஜாது ஜீவாதெஜா தெநெநம் யாயதெஜமக || சூதி
 துஜுஸவதாஜா சுஜுஸுஜாம் தெநவிசு க்ஷிசு | வரஜாநாதுஹி
 துஜு துநெநம் வ விசுநுத || தஜாஜி விநிஜுதா சுநி
 ருத தநளவிதாம் | ஜெநாஹிதாஸ்ததொஹமம் வ ஜுஜீ
 வ விசுநுத || வ ஜுஜீ விநிஜுதா ஜீவம் ஸஜுஷுதணம்
 தகம் | விசுநிவிவ வ வரா ஸாஜுயொமாஸுதெஸுஹ || தத
 தெ ஜுஜு ஹிநாஸு வ ரஜாதாநஜீஸா | வ விசுநி தித
 ரெஷாம் தெநு ஜீவம் தித-ஜுநாதுதகம் || ஸவதாவாஸம் வாஸு
 தெவம் தெநு ஜீவம் விவி தகதகம் | ஸஜாஹிதஜீஸாஸு தியதா
 ஸுயதெஜுயாம் || வகாஜாஹாவமதா வாஸுதெவம் விசு
 நித” ஐதாஜிகளான ஜீவாஜாநதாதி வநநங்களிலும், “ஸுத
 ஜீவஜிதம் ப்ராபு விஸுநுதபயரம்ஹரி | ததொநிசுநுதாஸா
 ஜு ஜீவக க்ஷிரொடியள ஹரி || தகம் வ ஜுஜீவாஜாஜு தெ
 வம் ஸவெதாஸுரெஸுராம் || ததஜுஷுதணம்ஜிவா ஹவநம்வநா
 தகம் | சுயதெவாஸுரொஜாமத ஸுஜாஸு ஹஸுதெவஜிணாம் ||
 வரதெகாநி விஜாநாம் வஹகாஸுதாதுதாம்” என்றிப்புடை
 களிலே ஜுஜுஹிதாஜிகளிலும் “விவவாதுதாஜுஜிஹம் ப்ரா
 பு வுஜிஹவதாஸுஸுராம்ஹ வாஸுதெவாஸுராம் ஸுஜு
 ப்ராபு ததவிவஜி” என்று ஜீவாஜாநதாதுதாஸுநத்திலும்
 சிவையிகாரிவிசெஷங்களைப்பற்றச்சொல்லுகிற து ஜீவகிவகித்
 திலும், ஸுஜுதொகாஜிகளின்ருந்து ஜுஜாஸுவர்களுக்கு முள்ள
 மதிவிசெஷாஜிகளிருக்கும் கட்டளைகளவ்வாவையிகாரிகளுக்கே
 ஜுதவுங்களைகையாலிங்கவைவகுத்துச்சொல்லுகை யவெகித
 மன்று. இம்மதுநுஸாநாநாஜிகள் ஸுஜு வு வதிநிஷுனவி
 வனுக்கு ஸுஜாஸு வு வதிநிஷுனுக்குப்போலே உவாயாஜாஸு
 நாஸ்தோதும் சுதவுங்களைநேயாகிலும் இவ்வபாயத்திலிழி
 யும்போது சுயிகாரிவிலிக்காக மொதுதிசுமவேகிதமாகை
 யாலே மொவவதெசெஷாநுஸாநாமாய்ப் புகிறக்கடவன.
 தின்பு, வரப்புதுகிற கண்ணுலத்துக்கு நாளெண்ணியிருக்குமாய்

போலே வடுவடவாதிடத வுருஷாசுடவாணாது மாய்
 இப்புருஷாசுடம் பெறப்படுகிறோமென்கிற ஸ்ரீகுதிசயத்
 தை விளைப்பித்துக்கொண்டுவுயல்வ பொருநமாயிருக்கும். ஆகை
 யானெரு வுருஷாபஜாநரேத்ரத்தாலுமிவனுக்கவெகிதவாழியு
 ன்க. “வஸீவாராஜனெஹஸ்ய ராஜஸ்யவிழிதா தநம் | வஜ்ஜஹ
 யஸம்பாடுக்த யடாஜிவ வமோரடுயெ” என்னும்புடி பிராட்டி
 யிருந்தவீருப்படுவனுடையமக்ய நுஸநாநத்துக்குநிடிஸ்டம்.

நடைபெற வங்கெப்பகலொளி காணத்தராயணமாண்
 டிடைவருகாத்நிரவி யிரவீன்பதி மின்வருணன் .
 குடையுடைவானவர்கோமான் பிரசாபதி யென்றிவரால்
 இடையிடை போகங்களெய்தி யெழிற்பதமேறுவரே. (உஅ)
 வித்யவயடிபஞ்ஞாரொஹாவரொஹவடரிஸ்யுடு
 நிபுரபவடிவீபாசாயாதகுடுஸ்ய நிரனடுரெம் |
 சுயமதவரிஸா னீநாஜோயடுரெநிவாஹு ந
 ஸுபபதி நிஜஹ்யாடியீ ஸ்யம் ஹரிவநுநம் ||

ஐதிகவிதாதிடகவி ஹஸ்யவடதன வுதன ஸ்ய ஸ்ரீடுஷீ
 மாயஸ்யுவெடினாஹாயடவாகுதிஷுஸ்ரீரஹஸ்ய தயலாரெ
 மத்விஸெஷாயிகார வாகவீஸம்.
 ஸ்ரீடுஷீநிமோன உஹாடுஸிகாயநடும்.

விதலெலி வடுடி வகூக்காண விவித விவடுதிசம் .
 ஸலிவமதி த ஸுபபாவிவடவசஸஹஜாகுதிம் |
 ஸுபபாடிவபுடகிவிவிஜுடாணாஷுகதகிவமொ
 ஸஜதி வடு ஸாஜிம் ஹொடு நிவபுதிசுயாஜிதம் ||

இம்மதிவிஸெஷத்தாலே சென்றவனுடைய வரிவலுண்டி
 ஹா நுஹமிருக்குப்படி யெங்கனே பென்னில்; “ஆணைத்துல
 குமுடைய வாவிரதலோசனைத்தினைத்தனையும்விடாள்” ஐதிராடி
 சளிப்படியே ஸவடடுஸ ஸவடகூருஸவடாவ்ஸுகனிஹம் ஸ
 வெடூஸுணைய நனவகளான விமுஹமணவிவடுதிடுவடிதகந
 னிலொன்றுவகுறைபாமேகிரகிசயஹொறுமாகவிஷயீகரித்துக்

[illegible]

தூயு ஹொமனாக வைத்தவளவில் சிறைக்கூடமான கோப்பு
 க்குலையாதிருக்கச்செய்தே விதாவின் விவாதிக்கியென்றநகூலு
 மாமாப்போலவும் “யஸுயா ஸஹ ஸ ஸமெ-ரா நிரபொ யஸு
 யா விநா” என்றும், நஹி ரெ ஜீவிதெநாஸெ-ராநெநவாஸெ-
 நடூவ ஹஷெனெஸெவஸனா ராக்ஷவீரெனெ விநா ராஜெ ஶீஹர்
 ரயம்” என்றும், ஏறாநமிறையோனிலுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஹ
 மவஸஸெஸெஷமின்றிக்கே தான் நின்றபோது கட்டாநாஸூவ
 மாகத்தனக்குவ திகூலுமாயுமஸூநாநகூலுமாயுந்தோற்றின வீரா
 வஹதிபில் வடாஸூடங்கள் ஶூகூனாய் நிரஹா ஹவஷநூஹவம்
 பண்ணுகிறவனுக்கு நிரகிஸயஹொயுவமுத்திலே சொருகை
 யுவவஹம். இப்படி வஶருக்கு வ திகூலுமாயு மஸூநாநகூலு
 மாயும்கட்டெவஸமில்லாதார்க்கநகூலுஹ்வஹாவமாயுமிருக்கை அ
 ப்வடாஸூடங்களுக்கு ஹவஷிஹாவிலும். இப்படி ஹ்வஹாவிலமா
 ன வாநகூலுத்தை யுடைத்தான தன் வகாரங்களெல்லாக்
 தோடுங்குடன ஸ்ரீரானு நாராயணன் ப்ராஹ்மென்னுமிடம்
 திருநீனுத்திலும் அயத்திலும் உதாஸூடஹவஷங்களிலே யஹி
 ஹெதம். முன்பு சொன்ன ஹெஷ்யபுத்ம் இப்படி வரிவஹெடா
 நூஹவத்தாலே பிறந்த ஶீ திவிஸெஷத்தாக்கு வரீவாஹெடென்
 னுமிடத்தை மடித்திலே பலகாலுமருளிச்செய்தார். ஶூகூடஸை
 யில் ஶூ திவிஸுமான ஶகூணாஸிகளும் ஶீராஜாஸிஸவாடிநங்
 களுமெல்லாம் வுண்ணுவாவருவகூட்டெநிரஹெஷ ஹவஷிஹா
 நூமுண ஹ்வஹிஸுங்களாகையாலே கட்டெவமுடின் திக்கே சுநூ
 ஹவவரீவாஹமான ஹெவஹெஷ்யபுத்திலே யஹவஹுதங்கள்.
 ஆகையால் ப்ராஹ்மியபற்றது யஸாஸிதெ ஹெஷ்யபுதவயஹெ வ
 ரிவஹெடெவஹநூஹவமென்றதாயிற்று. இவ்வநூஹவமுண்
 டானல் பின்பொருகாலத்திலுமழியாதென்னுமிடம் “ப்ராஹ்
 தெ வரஜெ யாஜெ யதொ நாவதாஹெ யகீ, ஜாஜெஹெதா
 நஜெநூ ஹ்வஹயஸிஸாஸூதம் | நாவூவஹி ஶீஹா தா. நஸூஹி
 ஶி வரஜெ மதாஜெ || ஶ்ரஹ்ஹவநாஹொகூஜெ வுநாநாவதி
 நொஜெநூ ஜாஜெஹெதாசுகளஹெயவநஜெநூ ஹிஷெதெ,
 யடா ஸ ஹெவஹிஸுதஹ்ஷிஸூஜெநாவஸூதி | தடா ஸ ஹவ-

ஸாயுஜ்யத்தவ ஸுபுத்த” என்கிறவிடத்திலுமிவ்வசூட்சுங்கண்டு
கொள்வது. ஸாயுஜ்யமாவது ஸாயுக்கினுடைய ஹாவம். ஸாயுக்
காவானொரு ஹோமர்த்திலே ஹோதூவாய்க்கொண்டு கூடவநயி
க்குமவன். இங்கு ஸபுக்ரானுஹமாதிரி ஹோமர்த்திலே ஸ
ஹமும் ஸுத்தனுங்கூடஹோதூக்களாயநயிக்கையாலே ஸுத்தனை ஸ
யுக்கென்கிறது. இப்படியாகில் ஸுத்தியில்ஸாயுஜ்யஸஷ்டமும்
ஸாஷ்டித்தாஸஷ்டமுஞ்சேரவு யொயிப்பானேனென்னில், ||*|| ஸா
யுஜ்யஸஷ்டமபுரது ஹோதூவுஸுராவிரிஷத்தா | ஸாஷ்டித்தா
தது ஹோமஸு தாரத்யேவிஹீநதா ||*|| ஸுத்தனுக்கு ஜமதிரா
வாரமில்லையேயாகிலும் க்ருஷிபன்னிநவிதாவும் நிவட்டிராவா
ரரான வுத்தாடிகளும் க்ருஷிஹத்தை ஹஜிக்குமாப்போலே
ஜமதிராவாரத்தால் வரும் ரஸம் வுராவரிக்கிற வீஸுரனுக்கும்
பார்த்திருக்கிற ஸுத்தனுக்கும் துமும். ஸுபுத்த காரரும் “ஜம
திராவாரவஜ்-ம்” என்று துடங்கி “ஹோமராத ஸாஷ்டிவிஹீந”
என்றருளிச்செய்தார். “ஸாஷ்டிஸஷ்டி ஸாயுஜ்யம் வஜ்ஜி ஸ
ஹவாடிந்” என்று ஸாக்ஷாயநனும்சொன்னான். ஸஷ்டஸக்தியன்
ன்றிக்கேயிருக்க ஹேஸுத்திகளும் விரொயிக்க ஸாயுஜ்யஸஷ
த்துக்கு ஹெசும் பொருளாக நினைத்திருப்பார்க்கு ஸுத்தன் வர
ஸாஷ்டித்தையடையுமென்றும் தாடிக்காமென்றுஞ்சொல்லுகிற
ஸுத்திகளும் விரொயிக்கும். “ஜ்ஜ ஸாயஜ்ஜிராமதா” என்று
தீதாவாயுநுமருளிச்செய்தான். இவ்வசூட்சுங்கை “விரெணவ
ராயஜ்ஜி ஹவதேஷ ஸஜெதேவெ | விஸுஜயஜ்ஜிராமஜெந
வெஜெநவ ஸஷுஜிராநு || விஜுஜயஜ்ஜிராமஜெந ஸஜெதேஷ ஹ
தஜ்ஜி | விபொமயஜ்ஜிராமஜெவ விபொமாத்ஜா ஹவதேஷி ||
விஜோக்ஷிணா விஜோக்ஷிண ஸஜெதேஷ ஹதா ஹவதேஷ | ஸுவி
கஜ்ஜிராம ஸுவிஜெஷ ஹவதேஷி தஜ்ஜிஜ்ஜிராம || விஜுஜயஜ்ஜிராம
ஸஜெதேஷி விஜுஜயஜ்ஜிராம | கெவதாஜ்ஜிராமஜெஷ கெவதெந
ஸஜெதேஷிவெ || ஸுதஞ்ஞு ஹவதெஷ ஹவதேஷ ஹஜெஷுபாஸுதெ |
வனதாவதேஷுக்கயிந்தாயாதெ தசுஜ்ஜிராமஜ்ஜிராமஜ்ஜிராம
கா|| விஜுஜயஜ்ஜிராமஜ்ஜிராமஜ்ஜிராமஜ்ஜிராமஜ்ஜிராமஜ்ஜிராம
ஜ்ஜிராமஜ்ஜிராமஜ்ஜிராமஜ்ஜிராமஜ்ஜிராமஜ்ஜிராமஜ்ஜிராமஜ்ஜிராம” என்று வலிஷ்ணுரான ஸ்வாடித்தில் பாக்கப்பேசி

ஏறி எழிற் பதமெல்லாவுயிர்க்கு மிதமுக்கும்
 நாமுதுழாய் முடி நாதனை நண்ணி யடிமையினம்
 கூறுகவர்த்து குருக்கள் குழாங்கள் குரைகழற்கீழ்
 மாறுதலின் றிமகிழ்ந்தெழும்போக த்துமன்னுவமே (௨௯)
 சீவிஸுரானுஸுர லாஸதகவுஹ கஞ்ஞாவுகவுஷா
 சிராவிஷ்டுயாஸாஸுடநலி சூநிவிஸாடி ஸுலுஹாஃ |
 சிபுக்ஷீரநுராய ஸுமணவிஹவாலுநகந
 'நஹாநநுஸு ஹாநுமவ வரிவாஹா ஸஹுவிபாஃ ||
 உதி கவிதா கிடுகலிஹஸுஸவடகன ஸுதனாஸுஸ்ரீசெஜ்ஜ
 நாயஸுஸெஷாநாநாயடஸுக்ருதிஷுஸ்ரீரஹஸுத்ர யஸாரொ
 வரிவண்ணுபுஷ்ப ஹாநுமவாயிகாரொ சாவாஸஃ.

ஸ்ரீசெத நிமகானே சஹாஜெஸிகாய நஃ.

ஸநுஷுஷாராவாதிஷ்ஷபாநிஸ்ரீ தயீஸுஜ்ஜெனெகஸுஸு
 ஸெஷாநாபொடதிவிஹஸுபரிகுரஹநுரஸநிஷ்ஷக்ருத்யுஃ |
 ஸாவஸுரஹடஸவயடாலியிஹநியதவ்ராமஸுக்ஷாவி ஸிஸு
 நிஷுக்ஷுஸுலுஸுலக்ஷுஸுக்ருதிருநுமவசுலுதாநித்யுசெகஃ ||
 உதிகவிதா கிடுகலிஹஸுஸவடகன ஸுதனாஸுஸ்ரீசெஜ்ஜ
 நாயஸுஸெஷாநாநாயடஸுக்ருதிஷுஸ்ரீரஹஸுத்ர யஸாரொ

சுஷுடாநுஸாஸ நஹாஸுப் ப்யுயிஃ.

ஸ்ரீசெத நிமகானே சஹாஜெஸிகாய நஃ ||

திரவியம், யாழ்வொரு நூற்ருண்டுவிவரி-உதம் :

பெரும்புலவர் விநாயக வர்த்துணைதாம்

[illegible]

[illegible]

பேரப் பரிஹரணீயம். இவ்வசூத்திரை “வாஷணீநொ வி
 கஜேஷ்யாநு நெபைபாஹவ் திகாநுஸாநா | நெஹதூகாநு வக
 வபுதீஸு வாஜாநெணாவி நாவபுயெசு, லுலிநெஹதூகவா
 ஷணீ வகவபுதீஸு வஜபுயெசு, நாலுலி கிலிபாவரெசு, தஜ
 டுஜபுந ஸஸமடா, வரம் ஹு தவஹஜாநா வஜ்ஜரான வபுவு
 ஷ்ரீதீ | ந ஸுளரிவிநாவிபு வ ஜநஸாவாஸநெவஸூஸ” ரிதூ
 டிகனிலே ப்ரவஜீத்தார்கள். இந்த நெஹதூகரோட்டைவஸா
 ஷணம் “போயபாவஹுதஜோநா” என்கிறபடியே கண்டுமதி
 கெட்டானாக்கி, “வதூவிபுயா ரிஜநா ஹதா வாவஹி தெஸு
 தா” என்று ஸாஸுரன் நம்முடையவர்களென்னும் நாலுவகை
 யிலுங்கடாதே “அளியநம்பைய” லென்னதபடி பண்ணி “நரா
 டுஷ்புதிநொ ரிஜா” ப்ரவடிநெ” என்கிற ஹவடிவிநாநவா
 ஹபுமபுத்திலே கோப்புண்ணப்பண்ணும். சுஸுரணுஸுரணு
 னான ஸநெபுஸுரணை ஸுரணமாகப்பற்றுகிற வரஜாஸிசுநுக்கு
 ச்சிலரோடு சேர்த்தியால் வாஹுதை வாராதாகிலும் அவனுக்கு
 க்கலக்கங்கள் வரவும் அதுக்கு ஸடிவாயுடர்கள் வரிஹாரம் ப
 ண்ணவுங்காணுநின்றோம். ஜெஹிபுதும் “வஸகம் யடி ஹவெஹா
 ஷ்ரீ ஜோநா நிஸுஸயா ஹவசு | வஹுக்ஷாடிஹ ஸாஸுரணா
 ஜோநதகூவாஷுடா” என்றும், “நிஸுஸயெஷுஸவெபு
 ஷு நிதூ வஸதி நெவ ஹரி | ஸஸஸயாநு நெஹதூவதூ
 னாஜிவவஸதி ராயவ” என்றுஞ்சொன்னார்களிறே. “ந க்ரூ
 யொ நவஜாஹபுடந நொஹா நாஸுஹா ரிதீ ரிதூடிகளும்
 சூதமுணவரிவலிணாபிகாரிவிஸெஷவிஷயத்திலேயாகக்கட
 வன. ஆனபின்பு சூரஸுக்ஷுக்களுக்குக் கலக்கமுண்டென்னு
 மிடம் “ஸூருயதெ கிவ மொவிநெ ஹஜிபுஹதாநுணா |
 ஸஸஸாரநுடநதாஹிதாஸிபுஸா வரிவஸுநம், ஸதூஸுதெ
 ந விஸூநா ஸஹஸுண தயா தஹ | விஸூயுதெந மொ
 விநெ நுணாஹதிநிவாயுத” உதூடிகளிலே ப்ரஸிபம்.
 அதில் முற்பட வரிஹாவாயத்தைப்பற்ற வருங்கலக்கங்களும்
 அவற்றின் வரிஹாரங்களுஞ் சொல்லுகிறோம். சுநாடிகாலும்

சுநாடித்தவீரன் இன்றொருத்தனையாடிக்கிறதன் ஸ்ரீ து
 குறித்தாலே யன்றோ; இங்ஙனன்றாகில் “இன்றென்னைப்
 பொருளாக்கித்தனையென்னுள் வைத்தான் அன்றென்னைப் புற
 ம்போகப்புணர்த்தென் செய்வா”னென்று ஆழ்வார் விண்ணப்ப
 ன்செய்ய, ஸ்வெ-ஸ்வரன்*சூழ்விசம்பணிமுகில் தூரியமுழக்கின்
 விதொழியவேறொரு வுத்தாமருளிச்செய்தானோ; ஆகையால் நா
 மொரு வுபாயாந-ஷாநம் பண்ணுகை யென்னென்பது, “நடு
 வேவந்துய்யக்கொள்கின்றநாத”னென்கிறபடியே அருள் புரிந்த
 சிந்தை யுடியார்மேல் வைத்து அவன் தானே ருக்ஷித்தபோது கா
 ணுமத்தனையின்றோவென்று சிலர் கலங்குவார்கள். இவர்களைத்தெ
 ளிவிக்கும்படி, ஸ்ரீராமன் ஸ்ரீதேவியாகிலும்வெவ்விதெ
 வபுணுகுகளாகிற டொஷங்கள் தனக்குத்தட்டாமைக்காக இ
 வன் பக்கலிலே யொருவாஜத்தையுண்டாக்கி அத்தையவமணித்
 துத்தான் ருக்ஷிக்கும். இவ்வாஜத்தை “திருமாலிருஞ்சோலை ம
 லையென்றேனென்னத்திருமால் வந்தென்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்
 தா”னென்றாழ்வார் தாமேயருளிச்செய்தார். இந்த வுஜந்தானு
 ம் ஸ்ரீராமன் நன்னாலே யாகிலித்தை முன்பேயுண்டாக்காதே வி
 ட்டதென்னென்னில்; இவ்வாஜத்தைக்காணாநாடியான கூட்டவ வா
 ஹங்கள் விஷிவிவாக வலியங்களாய்க்கொண்டு போருகையாலே
 ஸ்ரீராமன் கூட்டாநாடிவ வமவா டினல்லாதபோது வெவ்விதெ
 டொஷம் வருகையாலே முன்பிதுக்கவலரமாயிற்றில்லையென் னு
 மிடம் காய-வீரெஷடிப-நத்தாலே கூட்டம். இங்ஙனியையாத
 போது வல-விவாகைகளுக்கு மிதுக்குமுன்பில்லாத டொஷா
 டிகளிப்போது பிறக்கக்கடி யென்னென்றாலுதுஞ்சொல்ல
 விரகில்லை. சுநாடிகூட்டவ வாஹ வெவிதுத்தாலே யென்னுமு
 தூரம் ஸ்ரீராமனை யிசைந்தார்க்கு மிசையாதார்க்கும் துயும்.
 ஸ்ரீராமன் ஸ்ரீதேவியாகிலும்வெவ்விதெ அனநினைத்த
 போதே ருக்ஷிக்கைக்கும் விலக்கவல்லாரில்லாமெக்கு முறுப்பாம்.
 இப்படியானால் “இன்றென்னை” யென்கிற பாட்டுக்கு மிதுக்கு
 துயமான வயட்களுக்கு நவ-பாஹ யென்னென்னில்; அது
 சொல்லுகிறோம்; ஸ்ரீராமனுக்கு வல-விவாகைகளான ஸ்ரீதேவியை

சங்கிரவர்த்தி. பெ. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

கஉஅ

ஸ்ரீரஹஸ்துயஸஸ்ரெ

[illegible]

[illegible]

சுகிஹநர்க்குவாயஸூநத்திலே நின்று திரவாயமாக ரகழிக்கை
 க்கும், இவ்வொஜங்களைக்கொண்டு வஸஹனயநாழிகாமம் பண்
 னினவநதஜஹாவராயங்களைபநாடிரித்தநன ஸுவத்திலே வி
 ஸூரிக்கும்படி ஸாவாரநிவதகுகைக்கும், சூதகுவ வஹர்க்
 கப்போதே ரேஷங்கொடுக்கைக்கும், இருந்தநான் திரவாரீயு
 னாயிருக்கவேனுமென்று வஹங்கோலமறந்த உஷுவ வஹனுக்கு
 வாரஸுகுடிவஸத்தாலேபுகுந்தவவாராயத்துக்கநுதாவத்தை
 விளைப்பித்தயிகாராநாஸூவமான வாயஸூதவீஸெஷத்திலே மூ
 ட்டுகைக்கும், அங்ஙனஜோவ கருதிகளல்லாதார்க்கு யிவிஷய
 மநமும் கோலின வஹத்துக்கு புகிவஸூமம் வாராதபடி பண்
 னி யுவகேஸங்களாலே சிகழிக்கைக்கும்புயாநமான ஸாரோநு
 திராநமாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட 'கூவாவிரிஷனானவீஸூர
 ன் 'கூஷூயஜோஸநாதந' என்கிறபடியே விரிவாவாயம்.
 இவனுக்குப்ப வாராநங்களான ஹிவ வதிசுள் ஸாவொவா
 யங்கள். ஓயிகாரிவிஸெஷத்துக்கு கூதகுவமாக "வாரெகூஸ
 ரணம் பூஜ" என்று வியிக்கப்படுகிற புவதியை யயிகாரிவி
 ஸெஷணமென்று சிலர் சொன்னவிடம் யயிகாரி விஸெஷணந்
 துக்குச்சொல்லும் வகணத்தோடு சேராமையாலே சுதிவாடிம்.
 இங்ஙனல்லாதபோது ஓராஸூரனுவாயமாய் நிற்க உவாஸநாழி
 ஸாஸூரகூடிங்களுமயிகாரிவிஸெஷணங்களாம். ஆகையால் ப
 வதியுங்கூடவவாயமன்றென்று சிலர் சுதிவாடிம் பண்ணுகிறத
 வும் விரிவாவாயத்தினுடைய வாராநுமடியாக வித்தனை. அ
 து பூயாநமானபடி; பூவாடிநங்களாலே புகிவஸூகமான
 கிழ ஹம்ஸரிக்தால் ஸாவாவிகாநுஹவத்துக்குப்பயொஜகமா
 கையாலே. அதெங்ஙனேயென்னில்; ருத்தித்துக்கு அடூக்கற்றல்
 வரும் ஸாவாவிகமான பாவிகாஸமும் அதுக்கநாஸூவமா
 ன ஹவசஸஹஜாத த்தாலேயானூற்போலே ஓகூனுக்கு வரும்
 ஓவாவிகாஸாடிகளும் அதுக்கநாஸூவமாய்க்கொண்டு வு
 லிதமான ஹவசஸஹஜமடியாகலாயிருக்கும். இப்படி கிச்சு
 க்கும். இவ்வசூத்தை "ஹஜாத வனவ தவ விஸூவவாசூ வ
 து" என்று சுலியூகூர்ஸம்முஹித்தார்கள். ஆகையால் விரிவா

வாயம் வுயாடமேயர்கிலும் தலுசீகரணாசுடமனவாடுபொ
வாபாநுஷாநத்துக்கு “இன்றென்னை” ஐதூழி வடுவடாறா
யடவாகுவினொயமில்லை. “யொ டே மஹமதஸூராவி வுதூ
கூவி தவாநுவு ஹூரெஷவதூவிபாநெவிகி ஸுவூஷூராய
வா டேத” ஐதூழிகளும் ரகூகாநுநந்தேடாமைக்குச்சொன்ன
வையத்தனை அல்லாதபோது ஹாஜநாழி வுராவாநங்களுந்தவிர
வேணும். “ஸூயம் டேதூனஹுதஸூ வரதூ ஸூ டேஹிநீ,
கூடுகூ ஐநூரூசெயாடய டேதூ ஸுவூஷூவயொ | ராஸூர
பெரிதூ மஹூ ஸமடவா ஸூ டேவவா, கூபூடுயொநி
யொஜூயத் கூமெரோ வஸீ | டேதூதூ ஹவாநுஹுடுதெ
வடாஹீ ஸூயநகெஸிவெ” தூழிகளில் ஜீவனுடைய வாரத
நூழும் ராஸூரனிவனுடைய கஜூநுஹுணமாக நடத்தும்ப
டியையுஞ்சொன்னவித்தனை. இப்பாட்டுக்குமிவ்வறுநங்களுக்கும்
ப்படி தாதூயடமல்லாதபோது ஸவடூநூவினொயமும் வடு
வடாவரவினொயமும் வரும். இப்படி ஸூரஸூரதூஸஹூ
கூரூணுங்கடியாக வருங்கலக்கங்களுக்குப்பவரிஹூரம் சொ
ன்னேம், ஸூஸூவீசெஷமடியாக வருங்கலக்கத்துக்குப் வரி
ஹூரஞ்சொல்லுகிறோம், ராஸூரன் செஷியாயிருக்க, நாமும
ஹூதூஸூபொயநாயி” என்னுங்கணக்கிலே ஸூநூயவாய
ராயிருக்க, தாய்நூலப்பா ஹூதூதூயநுதல்செய்யுமன வன்றிக்
கே கூலிகொடுப்பாரைப்போலே நாமாஸூவூடேணம் பன்னு
கையும் ரகூதிக்வேணுமென்றவகூதிக்கையும் விஸூலிக்கையுமெ
ன்றாற்போலே சொல்லுகிற விவையெல்லாம் ஸூரூவத்துக்குப்
பொருந்துமோவென்று சிலர் லிபொவாயுவத்தாலே ஸா
பொவாயஸூரந்தையழிக்கப்பார்ப்பர்கள். இவர்களை விலக்கு
ம்படி; வரூஷித்களும் ஹாஷிகூரூதிகளும் விஸூரஸவடுவடூ
வாசுடூநூதூநிகூவாழிகூத தாங்களும்நூஷித்து இதுக்கு
ஸூநூங்கனையும் முதலிப்பித்துக்கொண்டு உவபெஸவரூபரை
யும் நடத்திப்போருகையாலே செஷிகூழி ஸூஸூயம் நிதூமே
யாகிலும் கஜூவான்களான ஜீவர்கன்விஷயத்தில் ராஸூரனொரு
ஸாபொவாயவிசெஷத்தைமுன்னிட்டல்லது ரகூயானென்று

ஸாஸ்திரநிஷ்டைக்கு வாரிமு வந்தக்கவேணும். ஸாஸ்திரத்தைக் கைவிட்டால் இஸ்ஸாவஸூஞ்சொல்லுகைக்கு ஸாஸ்திரமையுங்கிடையாது ஆனபின்பு ஸாவஸூமடியாக வீஸூரன் ரக்ஷிக்கப்பவாவதுனென்று ம் சொஷஹதிகனானவியன் தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ள பாவதுனன்றென்றும் முன்பு சொன்னதுவும் ரக்ஷுரக்ஷகஹாவத்துக்கு, நொகடிஷ்டவகி யையாலே ஒளவிறுஞ்சொன்னபடியித்தனை, இவ்வளவே ரக்ஷைக்கு நிரவெக்ஷகாரணமென்றபடியன்று. அப்படிக்கொள்ளில் ஸவடரும் நிகுஜிஹூராக புவஸூக்தும், ஸூதகூத்தாலே நியஜிஞ்சொல்லில் முன்பு சொன்னபடியே வெஷ்டிமெநவபூணுங்கள் புவஸூக்தும், யுகிஜாஸூத்தாலிவ்வஸூங்கள் சொல்லுவார்க்கு ஸாவஸூஜிநமேயவெக்ஷிதம் ரக்ஷாவெக்ஷாபிகள் வேண்டாவென்று சொல்லவொண்ணது; சுவிரீவருங்களும் பஸூஜிவ வக்ஷாபிகள் வுநஸூயரும் ரக்ஷாவெக்ஷாரஹிதங்களைநற்போலே ஸாவஸூஜிந ரஹிதங்களுமாயிருக்க வவற்றை ரக்ஷிக்கக்காணுநின்றேமிதே. அப்படிக்கண்டோமாகிலும் ஸாஸ்திரவையத்தாலே இங்கு ஸாவஸூஜிநமவெக்ஷிதமென்னில், ஸாஸ்திரஞ்சொன்ன கட்டகாயிலே ஜிநாவிரொஷம் ஸூகரிக்கவேணும். தன்னைவீஸூரன் ரக்ஷிக்கும்போது ஸாவஸூத்தோடேகூட விலக்காமையே வேண்டுவதென்னில், அதுவுமநுபவஹம்; ஸாவஸூஜிநவஸூக்திகளிலே யெல்லார்க்கும் ரொகூங்கொடுக்கப்பவ ஸூக்திகையால். தான் விலக்குகைக்கு யொமுதையுள்ள வவவஸூயிலே விலக்காதொழிகைபையவெக்ஷிதமென்னவொண்ணது; விலக்குகைக்கு யொமுதையிலாவதவ விற்தையும் விலக்குநீத பஸூரஹிகளையும் வஸூரஹிகளையும் ரக்ஷிக்கக்காண்கையால். ஆனபின்பு, “யெநாயவநொஹி ஹவணிரொகூ தெநாஸூகஜிநாணி வஸூரஹநொதெஷாஹி காயெஷ்வஹவணி நாயா ரெஸூஷாடிபொ ராச யயா யபாடு” என்கிற ரெஸூகத்திலும் நாயஸவஸூக்தில் வுஷூதிபாலும் நியுரகைக்குவயஸூக்தமான ஸாவஸூயிரொஷத்தைச்சொல்லுகிற ருஷூதிபாலும் யத்தாலும் யாவநமும் ருஷூதிஷேவமும் வுஷூதிமாயிற்று. அல்லாதபோது சுதிவ வஸூரஹிகளாவார்கள் வரும். “நாயவஹம்”

இப்படி நாராயணஸூத்தில்விவிமான முணவியெஷவ
ஸுவிசெஷங்களடிதகப் பிறக்குங் கலக்கங்களுக்கு வரிவார
முடிவாரித்தோம், இனி 'மூக்ஷா ஸவாஹுஷீகெசொ டேவ்யா
காராணுரபயாபாகுக்ஷவ-பவிசா ஜெவெஷாஜெதவிவய
தெ' என்கிறபடியே வவதீகனயக்கொண்டு ஸவ-பாகுணயஜி
தீகிதனன ஸவெ-பாகுனயக்கு ப்ரீஜஸுத்திலே சொல்லுகிற வ
தீஸவஸுத்தில் வருங்கலக்கங்களுக்கு டிஜா-த ததாலேவாரிவா

ரங் காட்டுகிறோம். சிலர் உயத்தில், உருவ-உவணத்தில் ஸ்ரீஜெஷ
 முவகுக்ஷணவரமென்றும், உத்தரவணத்தில் ஸ்ரீஜெஷம்விசெஷ
 ணவரமென்றும் பிரியச்சொன்னார்கள். இவ்விடத்தில் ஸஜம்வா
 சுரகுபமாயிருக்க ஸாரஸ்யுக்கு வாயகமுமான்றிக்கேயிருக்
 க “ஸுரஜம் ஸாரகனா ஹமவத ஐஃ” விசுராதிகளிலே ஸ்ரீ
 கமான சுருதி ஸ்ரீஸாப ஐயவிராஜமாகப் பண் ஹந்தி வின்வினா
 மமநுவவஹம். சுருதெராவாயகவி விருகமான ரவாயகிவ
 ஸ்ரீஸஜமிவ்விடத்தில் வாயகமானலோவென்னில்; சுருதெர
 யொஜநகவ விருகமான வாரகுகிவ்ஸுருதாலே உத்தரவ
 ணத்திலும் விசெஷணகந்தவிர ஸ்ரீஸஜிக்கும். ஆனிரண்டிடத்
 திலுமுவகுக்ஷணமானலோவென்னில்; மணவிமு ஹ வுராவார
 விசெஷங்கருமிரண்டிடத்திலு முவகுக்ஷணங்களாகப் ஸ்ரீஸஜித்
 கும். உவயுகூங்களாகையாலே யவை விசெஷணங்களென்னி
 ல்; இது வடுவெடாதூரவணங்களில் வஜ்ஜஸாஸந்திலும் து
 மும். உவயொமவிசெஷங்கள் துத்திஸுக்களுக்குத் தருருப
 மான படியிலே ஸ்ரீரணஸாப ஐயங்களாலே கண்டுகொள்வது,
 வஸுநுரூபமாயிறே உவயொமமிருப்பது. உவாயொவெய
 வரமான வாகுயுயத்திலும் ஸ்ரீமகமானவ் விசெஷணத்தினு
 டைய வவயொமவ காரத்தை “வேரிமாருத பூமேலிருப்பாள்
 வினாதீர்க்கு”மென்றும், “கின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவ
 ருளங்கொண்டு நின்கோயில்சிய்த்”தென்றும் நம்மாழ்வாரருளிச்
 செய்தார். “ஐவெஷா வரிதாதும் ராகுஸ்யோ ஜஹதொ
 ஹயாக” என்றும், “ஐவெஷா வரிதாதும் ராஜாவாகுக்
 லீமண” என்றும் ஸ்ரீவாஜ்ஜிஹவான் ஸரணாதி ஸாரமான
 சூடிகாவுத்திலே கிவ்யூத்தான். “ஸெஸாராணடவதாரிணீ”
 என்றும் ஹிரணு மஹக்ரஸுராவிகளுக்குச் சொன்னார்கள். “வா
 ஹ வரா வாகுயுயிகா வவஷெந்நிபதஸூய” என்றுஸ்ரீஸள
 நகஹவான் வியித்தான். “சூதவிநுரவ டெவிவா விஜகூவ
 ஐயநீ” என்று வலிஷ வுதஸு வரவ ஸாரவஸு வரவெவ
 காவாராஸுடிகாநமுடைய ஸ்ரீவரவரவஸு ஹவிடயருளிச்
 செய்தான். “விஜகூவஐயநீ” என்கிறவிது சூதவிநு

[illegible]

கலாஹ ரொமதெ || பூதடிநாழிவிடிராஸம் வெடுடிர்விவரா
 ராத்நி | சுவெதநவழிஹாஜெஸ்துதநஹ விஸெஷணம் || உசும்புப
 திவிடிராயம் ததநநுநாநுலாராகம் | விஹம் பதூரா முணா
 டெடிஸ்து விஸிஷெஷா விஷயொடது மம் ||*|| இங்கு செவதகடி
 ன்களையிட்டு புராணங்களை வாயிக்கலாகாதென்னுமிடம் முன்
 பே சொன்னோம். ஆகையால் யயாவுரோணம் ஸாரணாஹிபூய
 விஸெஷாநாமுணமாக விஸிஷ முவெயமானுற் போலே விஸி
 ஷமுபாயமாகக்குறையில்லை. நாராயணஸஷத்திலும் உரண
 ஸஷத்திலுந்தோற்றுகிற முணவிஸெஷவிழ ஹவிஸெஷாஹிவிஸி
 ஷமான வணமுபாயமானுற்போலே துதுயெய்மகெஷமோன
 ஸ்ரீஜெஷத்தில் தோற்றின நிதூவஜ்ஜம்ஸகஸிவிஷமானுலுமு
 வாமெயகூத்துக்குக்குறையில்லை. உவாயவிஸெஷணங்களை பெ
 ல்லாம் விட்டு உவாயத்தை யேகமாக்கவேணுமென்னில்; உவா
 யகூமும் விஸெஷணமன்றிக்கேபோம். விஸெஷணவ யுகூமாய்
 விஸெஷுத்துக்கு வருமேற்றத்தால் விஸெஷுத்துக்கு வெம
 ணாஹிகள் வாராதென்று “ஷுதஸ்ரீஸு விஷோஸுஜெஸி தத வ
 டெவஷ ஹவாநு க்ஷாயதஜிபுகெஸவஜவவராயநவிஹவ் |
 ஸுபாஜீபூராநதூ ஹவஷி ஜஹாவடிந விமுணம் நகூண
 ஸாதனா ஹவசிவ நவாநாஹிதமுணம்” என்கிற ஸ்ரோகத்
 திலே நிண்டியிக்கப்பட்டது. விஸெஷணத்தால் விஸெஷுத்துக்
 கு வருமதிஸயம்போலே விஸெஷுத்துக்கு ஸுராவாநாவநி
 யானவதிஸயமும் “சுநநுரா ராவவெணாஹ ஹாஸுரெண ப
 ஹ யயா” என்கிற டுஷாணத்திலேகாணலாம். ஹாஸுரனுக்கும்
 பூஹைக்கும் ஸுதஸிபமான தெஜஸும்போலேயிருவார்க்கும் “ச
 நநுராயநகூராணம்” என்கிறபடியே ஸுஹாவலிபகதுராணதை
 யாலே “சுபு தெய்வஹி தெஜஜோ யஸு ஸாஜநகாத்ஜா”+என்
 றும், “தவஸி-யா”+என்றும், “உந்திரு”+வென்றும், “ஸி யஸ்ரீ”
 +என்றும், “திருவுக்குந்திரு”+வென்றும் சுநெராஹாதிஸயாவஹ
 ன்களாக விஸெஷண விஸெஷுங்களை நிடு-ஸிக்கிறதற்குக்கு
 றையில்லை. முதிவதத்தாலே “உளவ ஸுடுகெசுஸெஷீ”

த-ஓவி ஜீவதி, தவ்யாவகாவதி ஸாஸ்யோஷா டெகதகூ ஜிவொழி
 தள” என்கிறபடியே ஊசுசெஷிஙத்தாலும், ஊகாவிவாய
 தையாலும், வரஹஸ்யாவணூதிஸயத்தாலும், ஹரஹஸ்யாதி
 வாழிகளில் பிரிவற்ற வநூபவிஸெஷத்தாலும் “மாஸோவமஹிஷா
 தி தெ” என்னும்படி ஸுஸூஷ்மான விஸிஷ்டகூபம் நிந்நிந்நிஸீ
 குலையாத்படி ஸவிஸெஷணமான நாராயணஸஹம் வ திவாழி
 க்கிறபடியையநுஸநித்தை ஸகூலூர்க்குப்பொவும். ||*|| வஹீ
 வுரஹாஸூடாநா ஸாயகஸூ டயாநிபெம் | ஸீ தகீவஹீ
 விஸகாசுவிவொவாயஜிம் விபூம்||ஹதிவ வதிவ ஸஹம் தகீ
 காரகாரணம் தததததாதி ஸாபூகாசுஸாஜெராவாய விபூ
 வபூயாம் || ஸாஜெராவாபொதூஜெண விவொவாயஸூ ஸெ
 விணம் | ஸீவாபு வஹீ காரணவ வஹெண திரஹுதெ ||
 தெதெவ ஸவெ- ஸீவெ விசுசாஸெ தவஸவசு | ஸுத
 னு ஸூவி ஸஹஸூஜெகூப-கிரொயகாம்||வ ஸாஜெவொ
 வாயகெ ஸாஸூயெதவி ஸஹம்புதி | கதபூகாவூவயாநா
 ஜெஜெவி வொவாயபு யாநதா || ஸதஜ நூஸதிஷாநாஸி
 வொவாயெ விஹ ஸூதி || க்ஷணாசுஸபதவி திவஜெகூஜெ
 தா விஸெஷம் || கதொ யத-ஸ-ஹ ஸஹஸூஜெவாயெ திவெ
 ஸிதம் | தத-ஸ-ஹஸதததாஸவவிவொவாயபு திகூஜெ ||
 வவதெது-க்ஷணஜெஜெ வியள வாகூஜெரெஷுத | ஜாஷூ
 டுள ஸாபு ஜாபெ வொவாயகா வ ஹணி ஸூதம் || வ-வ-ஸி
 ஸூ ஜெஸாஜெய-ஜெகூப யதஜெஜெ | வவ-கூவிஜி வ
 ஹம் கூஷாய-ஹநாதநம் ||*|| இவ்விவொவாயம்ஹஸ்ய
 ஓயத்தில் வ யோகூராவிஸூநங்கள்ளிலேயநுஸநெயம். *

மன்னுமனைத்துறவாய் மருண்மாற்றருளாழியுமாய்த்
 தன்னினைவாலனைத்து ந்தரித்தோங்குந் தனியின்றியாய்
 இன் னமுதத் தமுதா விரங்குந் திருகாரணனே
 மன்னியவன்சரணம்ற்றோர்பற்றிந்நி வரிப்பவர்க்கே(கம்)

வினா 10: கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தகுந்த விடையளிப்பீர்களா?

உதி கூவிதாக்கிடுகவிண்டவஸுஸவ-டதன வு-தனு ஸு ப்ரீட்செஜு.
நாயவயுவேஊனூவாய-டஸுபுக்ருதிஷுப்ரீரஹஸுபுத் யஸாரொ
லிலொவாயஸொய-நாயிகாரஸுயொவிலிஸ்.

ஸ்ரீகெத நிமகாஹ வேஹாபெயிசாய நமஃ.

யுராயு.கரணா வ ஸு யுஜநகர¹நெஹாரி²யு³நா
 ஹநுஸ நஹாவ நா⁴வ ஹ திவிஸு⁵ராராயி⁶த்|
 வஹ விஸா⁷தி ரெ⁸ஹிநா⁹ரி¹⁰தி ஹி ஸா¹¹வ ஷாய¹²ஸி¹³த்|
 ஸு¹⁴திஸு¹⁵திமா¹⁶ர¹⁷தி¹⁸வி ந-ய¹⁹வ²⁰தி²¹ர²²ஹா²³தி²⁴ ஸ²⁵||

[illegible]

இப்புவத்தியுமொரு வெவிக யஜுமன்ரு; இதுவுமொரு யாஹிஸெஷமாகவுண்டு நுாஸவினையிலேயோதப்படுகிறது; ஆகையால்த ஸவடாயிகாரமாகக்கடுமோவென்று சிலர் விவரிப்பார்கள். இது ஸவெபுஸூரனை ஸவடருக்கும் ஸரணமென்றோதுகிற ஸ்ரேதாஸூதாஸூதிவலத்தாலே வரிமறுதம். இவ்வுவசூடும் “ஸவடொகஸரணரய ஸவடொயுஜிநாயாஸவிபுரோஜிநவிபுர | ப்ரவஹாதி-ஹரம் விஷ்ணு ஸரணம் மஹாவிஷ்ணு” த்ரோஜிநவபுரம் ஹணங்களாலும், “த்ரயாணாம் க்ஷத்ரியாஜிநாம்” என்று துடங்கி ஸூரிபு வயடூதங்களானவண்டுகளையெடுத்து “ப்ரவஹாநாம்வ க்ஷபகம்” என்று சொல்லுகிற ஸ்ரீஸாஸ்தவநத்தாலும், “கூயொநிஷ்வி வஹாநொ யஸக்யுஜுரணம் மகம் | தம் ராதாவித்யஹநாஸூவி வாகி வவாதிஷ்மா” என்றுஞ்சொல்லுகிற ஸமஸ்கூராரஸம்ஹிதாவலநத்தாலும் துஜீக்யுதம். ஆகையால் உவாஸநம் டெத்ருவணி-கூயிகாரமாக அவஸூடாயிகாரணத்திலே ஸூதி-கமாநாலும் வெவிகங்களான ஸத்யவநாடிகள்போலே ப்ரவத்தியும் ஸாரோநுயஜிமாதையாலே யயாடிகாரம் வெவிககூதத்தாலேயாதல் தாநிககூதாடிகளானேபாதல் ஸவடருக்கும் ப்ரவத்திநுஷாநத்துக்கு விஸொயமில்லை. காசாடிகளும் ப்ரவஹாக ஸாஸ்திரங்களிலே கேளாநின்றோம். “ரோஹி வாக்ய ஷ்வாஸிரி கு யெரவி ஸூம் வாவயொநயம் | ஸூயொவெஸூரஸூபா ஸூரிஷ்வாஸி யானி வராமதி-” என்று ஹவஹாஸூயணரோத்ம் ஸவடஸாராரணமாக ஸரணஞன் தானுமருளிச்செய்தான். உவாஸநத்தாக்கும்புராரணம் டெத்ருவணி-கூஸரீரத்திலேயானாலும் அவஸாநம் ஸவடஸரீரத்தினுக்கடுமென்னுமிடம் “யஜுஷூயாடிபொரவூநெயுவூபூஹூராவாஜ்ஜுமாஹி-கூவணூவாருகெவஸம்பூரவாஸம் ஸிஷி ஸூரணீ யயா” என்று ஸ்ரீஷ்ணூயஜித்திலே சொல்லப்பட்டது. இப்படி உவாஸநம் டெத்ருவணி-கூர்க்கே சூராமணீயமாரூதப்போலே ப்ரவத்தியிலொரு நியாசிகத்தாலே ஸாரோநுவலநத்துக்கு ஸவஹாமில்லாமையாலும் விஸெஷவலத ப்ராவஸூத்தானுமிப்பவடிநம் ஸவடர்க்கும் பொயும். ஆனபின்பு

இதுதனக்குவிமொஷித்துவேண்டு மயிகாராஸமும்முன்பேசொ
 ன்னோம். ||*|| சுகுடுவெணிகுக்ஷாரடி ஹுவொதஹாவொடவி
 கஸுலிகி|| நாயிகாரம் ஓவதெஸுராஹிஹநுநாஸி||*||
 இவ்வயுத்தை“குலங்கனாயவீரிரண்டி. லொன்றிலும்பிறந்திலே”
 னென்கிறபாட்டிலும்“ஐமிகாஹ்வம்ஸெ” என்கிறதெஸாகத்திலு
 ங்கண்டுக்கொள்வது. ஆகையால் ஸரணுஸரணாமதி ஜோநமும்
 குகிஹநுநாஹிகருமுடையஸவஹஜாதீயர்க்கும் ஓவதூயிகாரம்
 லிலிம். இவ்வயவாயஸுராவததைப்பற்ற, “நாஸாயணம்ஸுக்ஷீ
 கா ஓவாஹம் தஹுரணயியம் | உவாய ஐதி விஸுராவொதயாயு-
 ஸுரணாமதி” என்கிறவலியுக்ஷர் பாசாரமும் ஐயிகாரகொடியி
 லும் சுஹிகொடியிலும் நிந்தித விஸுராவத்தினுடைய ஓவாயநுஞ்
 சொல்லுகைக்காகவந்தினீ. அப்படியே “ஓவதூயிவிஸுராவம் ஸ
 கபுசுஓவாஸு-நாஜாடு ணாவெகதி தாஹாஸுதீதி விஸுராவவதி
 வுக்ஷம் ஓவாஸு-நிதிநியாவச” என்கிற வாகுமும் ஓவாயநு
 விவகையாலே முதல்விஸுராவததைச்சொல்லி “சுகநுஸாஜெ”
 என்கிற ஹதகிடுநிவ ணீத மகூணவாகுத்தின் படியே விஸுராவ
 வதிவ-ஹம் ஓவாஸு-நிடுமென்று நிஷ்விதித்தது. இவ்வாகுந்தா
 னும் சுகநிடுகூவம் சுஹி, ஹதரங்கள் சுஹிங்கென்று சொல்லு
 கிற “நுராவம் வணாஹஸாயுத” ஹதூஹிவவநங்கனாலே ஓவ
 ஸு-நிடுநயும் சுஹிமாதையால் “நகூராவெகூராவ தீகூடுத” என்
 கிறபடியே ஓவாஸுரன் சுலெகூராத ஸாவெகூனென்றிவ்வஹத்
 தின் ஓவாயநுத்தை விவகித்துச்சொன்னபடி. சிறிய மடித்தி
 லும் விஸுராவதிவ-ஹம் ஓவாஸு-நிடுநயைப்பண்ணி “நுநாஜெ
 டெ” என்று முடிக்கையாலும் உவாயவரண ஸஸுலாஜெ-நுத்
 தாலும் நிடுகூவமும் லிலிம். நேஸ்ஸாதூநிடுகூவவரமென்னு
 மிடம் “நுஸுராதகூம் படுவெ விபாயாதநிவெடிந” நிதூஹி
 களிலே ஓவலிலிம். ஸுடுவெகூணமடித்திலே ஓவாஸு-நாவதி
 வ-ஹாதூநிடுகூவம் சுலெகூராயிற்று. ஆகையால் “சுகுடுவெ
 வது. திடுகூ ஸுராதூநம் தி நிதூவெசு, சுகுதூதீய ஹநுர
 ஸ” ஹதூஹிகளிலே சுஹிவியாநம். இப்படியல்லாதபோது “ஷ
 ஹியா ஸரணாமதி” என்கிற வாகுத்திலாவாத ஓவதீதியைக்

கொண்டு “ஸூத்ரம் ஸ்வவிபாஷ்யத” இத்தொடிகளின்மேல் சொன்ன ஸூத்ர
நாடிஹேதங்கள் போலே தனித்தனியே புவதிவீசெஷங்களாக
புவஸிக்கும். “புவதி” தாம் புவயுஜீத ஸூத்ரெஹ் வண
விராவத” இத்தொடிக் வயநாநாஸவத்தாலே நியதிக்கப்பார்க்
கில் அப்படியே ப்ராஸ்யநா விஸூலாஸாதினை புவதிபென் னீ,
சொல்லுகிற வயநங்கனையும் நியதித்து “நூலஸ்வணாஸ்யாயா
த” இத்தொடிகளில் படியே நிக்ஷெவமொன்றுமே சுஜி-ஹதரங்கள்
சுஜங்களைக்கையுறிதம். ஹதரஸாஹ்ராயத்தைப் பார்த்தாலும்
ஸாதூகிதாது துக்ஷீதாது ஹிஸ்யபுஜபுலாஹிதாதித்களில் புவ
பதிபுஜாயங்கனிலே நிக்ஷெவம் சுஜியென்றே புவியிலும். “ஹ
தெவாவாயஹிதொஹி ஹவதி ப்ராஸ்யநா தீத் | ஸரணா
மகிரிதூதா” என்கிறதும் துக்ஷீதரணத்தில் புவநமாக
ச்சொன்ன ஹநூலஸவப-ஹமென்னுமிடம் சுவயாரணவஹ
தூதாவாயஸஸ்தாலே வுஜிதம். ஓரொரு விவகைகளா
லே சுஜங்களை புவநமாகச் சொல்லுகை மொகத்திலுமுண்டு.
சூதாஹஸ்யம் யாமவய-ஹமாஹம்போலே “ஸரணம் புவஜீ”
தொடிகளில் யாதூக்கன் நூலகிக்ஷெவதூதாடி ஸஸ்யங்களா
லே சொல்லப்பட்ட வாதூயாமத்தைச்சொல்லுகைமெவதிக்ஷிரூ
தாக்கும்நாமுணம். யாமமாவது இன்னதெவகைக்கின்ன ஹவி
ஸ்ஸென்றிங்நனையொரு வுஜிவீசெஷம். இப்படியென்னதூ
வாகிற ஸூதாதுதீமரண ஹவிஸ்ஸு ஸ்ரீரானை நாராயணன்பொ
ருட்டென்றிங்நனையிருப்பதொரு வுஜிவீசெஷம் விவதித்திலா
தூயாமம். இவ்வாதூதிக்ஷெவத்தில் ஸவ-ஹதூதி-ஹதூதிக்கும்ஸா
யாரணமான சுதூவஸூஸூ-ஹதூதாஹநூலஸமென்னுமிட
ம் முன்பே சொன்னோம். ||*|| ஹவிஸூஸவ-ஹதூதி புவயாம
விபிஸக்தித் | சூதூதாஹநூலஸூ-ஹதூதிநூலஸூ-ஹதூதிநூலஸூ-
ஹதூதிநூலஸூ-ஹதூதிநூலஸூ-ஹதூதிநூலஸூ-ஹதூதிநூலஸூ-
தூயஸூ புவதிநிகி துக்ஷித் || ஹதூதூ ஹநூலஸூ-ஹதூதி
ஹதூதிநூலஸூ-ஹதூதிநூலஸூ-ஹதூதிநூலஸூ-ஹதூதிநூலஸூ-
ஹதூதிநூலஸூ-ஹதூதிநூலஸூ-ஹதூதிநூலஸூ-ஹதூதிநூலஸூ-
ஹதூதிநூலஸூ-ஹதூதிநூலஸூ-ஹதூதிநூலஸூ-ஹதூதிநூலஸூ-
யாணா ஸவஹதூதி ஸவஹதூதி ஸவஹதூதி ||*|| இப்

படி சுழுவஹுஸஸுவஹமான வாத்தூரகூர்வாநுரஸமே ப் வத்தி
 ஸாஸு மெல்லாத்திலும் ப் யாநமான விபெயமென்று ஸ்ரீ விஷ்ணு
 வித் வாழிஹம்ஸோவ்வாஹ வரதாநாயபூதிகள் ஸம்மு ஹித்தார்
 கள். இவ்விடத்திலே சிலர் ஸாஸு ரகூடகூதந்நெளிந்தபோதே
 ஸெஷகூர்வாநுஸநாநம் பண்ணினானன்றே; “ஸெஷகூர்வெவா
 யதி தெ ஸஸகூர்பாஃ ஸுபஹாயதி | சூதூரஸு | ஹரெஸுரீரீ
 ஸுஹாவஹ ஸதா ஸுர” என்றதுவும் பரஸேவாநுஷாஸூடகூ
 வாயுங்களை வேண்டியிருந்தாயாகில் நீ ஷாவனம் ஸ்ரஸ்ரான்ஸூரி
 யாயிருத்திதது ஸுஹாவஸிஸமென்று தகூத்தில் தெளிவோடே வ
 திபெயன்றபடியன்றே; ஆனாலிப்போது சூதூஸேபுணமென்
 றொரு விபெயமுண்டோவென்றுசொல்லுவர்கள். இதுவும்வாகு
 ஜநுஜீதாநரோகூத்தாலே ரோகூமென்கைபோலேசுநாடிருணியம்;
 ||*|| ஜிககௌஸுஹவய-புஸு | ஸேரூஜஸுபுஷாஸுநா | ஸிஷு
 ஷுரூதூவஹாரஸு | நிஷுதிஸுஹாரபுணம் || பரஸெஷகூயீ
 ரோகூ ரியகூ ரிவிஸெஷகூபுஸூரூதூவஹாரஸு | நிரொயாய
 வ கூபுதே ||*|| செஷகூர்விலிஸிஷுமான வாத்தூதகூத்தை ஸாஸு
 த்தாலே தெளிந்தவனுக்கு சுயிகூர்வெஷத்தோடும் பரிகுரவி
 செஷத்தோடும் ஹஸஸுவிஸெஷத்தோடுங்கூடி செஷகூபு
 திலுநாநுபுஹமான ஸாத்தூரகூர்வாநுரஸமிதே சுநாடிவ
 ராயபேத நிபுஹநிவநுதிக்குவாயமாக வியிக்கப் படுகிறவாத்தூ
 ஸேபுபுணம், தகூஜீதாநத்தாலே ரோகூமென்கூறவிதவும் ஒரு
 வவாயாநுஷாநத்தை முன்னிட்டென்னுமிடம் “ஹஜஸு ரோ,
 ரோபேகம் ஸாணம் வ ஜே”தூரூ விபிஷைவாபுதம். ||*|| ஜீதாநா
 நொகூர்வெஷெஸெஹி தகூபெவெவாஸுநாடிநா | உவாஸ
 நாடிநாபுஷா ஜீதாநாநொகூர்வெஷகூ விவகூதிதம் ||*|| ஸாஸு ஜநு
 மான செஷகூஜீதாநரோகூம் நிவநுதியுட்களான நுரொஸா
 வாஸநாடிகளெல்லாத்தக்கும்பொதுவாயிருக்கும். செஷவநுதி
 ரூபமான செஷயுடமே ரூகூகூவுக்கு வுரூஷாஸூடகூ
 ஷேபுரகையாலே செஷகூமறியாதே ரோகூர்வாயமநுஷித்
 கை வடிபாதிதே. செஷகூஜீதாநபன்றிக்கே ரோகூர்வாஸூடகூ
 வியித்த யபுட்கூபுநுஷித்தானாகிலும் இயபுட்கூபுநுஷித்தானே

செஷக்ஷிதாநத்தையுமுண்டாக்கி வசிண்தாநாஷாநதேவத்தா
லேயிறே ரொக்ஷமெதுவாவது. ஆகையால் இங்கு வியெயமா
ன ஸபை-ணம் செஷக்ஷிதாநதாதுமன்று; மற்றெதென்னில்;
செஷக்ஷிதாநாடியுதுமான ஸுரக்ஷாஹநாஸம். ||*|| வாசு
தாசெண ஸிபக்ஷாசுஸிபொவாய உஹொயுதெ | ப்ரபதீரி
தி வாசெடவி வியிநாது விஹநுதெ ||*|| “ஸ்ரணபுஜ” எ
ன்கிறவிது “ஐஜெய-ஹாநீஹி” என்கிற தாதுமாய் ஒரு கத-
வொவாபவியிவரமன்நக்கே பொழிந்தாலோவென்னில்; இது
ஸ்ரணஸுரஸுவிருகம். “ப்ரபதீ தாஹய-நீத ஸுரெஜே
வஹிவாபுதா” இதுதாடிகளான ஸவரிகுர ஸுர-தா ப்ரப
தீவியிகளோடும் விரொயிக்கும். ஸ்ரணன் செஷக்ஷாவாயமெ
ன்கிற விவ்வளவே யிங்கு வதுவாமாய் செஷாயிகாரிக்கு வியெ
யானுமன்நக்கேயொழிந்தால் இவ்விடம் ப்ரபதாமான ஹதி
யொமத்துக்கவெகிதமான தகொவபெஸுரதாமம். இங்கு
தக்ஷிதாநமுடையவனுக்கு ஸுரக்ஷணாசு- ஸுரவாபாநிவ
தியே ப்ரபதியாய் ஸவ-யஜி-ஸுரவதா-தாதுமஸாபிமா
க வியிக்கப்படுகிறதென்பார்க்கு நிவ-திரவமேயாகிலும் ஸா
பிமாசு வியிக்கப்பட்ட ஸவ-யஜி-தாதுமந்தான் ஸுரக்ஷணாசு-
ஸுரவாபாநாமாசையாலே ஸவ-யஜி-ஸுரவதாமம் ஸாபிவ-ததி
வியாயகமான வாசுவிஸுரவதாமம் வரும்; ப்ரபதீக்கு ஸாயந
காமாதல் ஸிபஸாயநஸஹகாரிவாமாதல் கொள்ளில் விபொ
வாயமானவீஸுரனுடைய வஸகும் ஸிபகும் ப்ரபதெதநகா
வாசிகாருணிகும் ஸவ-யஜி-நிரபெக்ஷம்முதலானவ
வாவலிஸெஷங்களுக்கு விருபாமென்னும் ப்ரபதங்கள் ஸு-
திஸுதிவிஸுரவ வுரவதாநிபொஷங்களுலே தக-
வாவங்கள். இவற்றை ஸதக-ங்களாக நினைக்கில் உவாவநத்
துக்கிசந்தலாயநவாவாடிகளிலுயிப்ப்ரபதங்கள்வரும். உவா
வநந்தானும் ஸாயநமன்றென்னில்; “ஸவ-யஜி-தாது விரி-
ஜி” என்கிறவிதத்திலுவாஸநத்தையும் யஜி-ஸுரவதா-
வாபாநம்பண்ணுதையாலே ஸவ-யஜி-ஸுரவதாமம். செ
ருக்கடக்குகைக்காக வேண்டாச்சுமைகளை பெடுத்துகையாலே

சுந்யவரமானவுவபெஸத்தாலேபிறந்தவஜ்ஞநன் வுலியாலே
யபிடுமென்று தோற்றினவற்றை “ஸவ்யபிடுகாது” என்றநுவபி
க்கிறதென்னில்; “ஐஜ்ஞாஸ்வாரஜிஸாஸாநஸாஸிபாயச
பிடுணா | சுயஜ்ஞ வரஜோயபிடுகா யபிடுகாமெநாஸ்தபிடுகம்,
ஸவெஷ்வாபிடுகவ யபிடுகாணாஸிபுதிரோ வெவஷ்வவா வியி, ந வி
ஜ்ஞாராயநாஸிபுணா விபிடுகெ கபிடுகெவபிடுக” திரிபிகளா
லே வரபிடுகங்களாக ப்ரவியிபங்களான நிவ்யுதிபிடுகங்களை ய
பிடுகுகளன்றென்றால் கெகபிடுகந்யாபத்தாலே ப்ரவ்யுதிபிடுகங்
களும் யபிடுகுகளன்றிக்கே ஸவ்யஸாஸிபுகளுக்கும் ப்ராஜிணமி
ல்லாதபடியாய் வரவாஸிபுகளுக்கும் ப்ரவெஸ
மாம். ஆனாலும் உவாஸநாபிகள்போலேஸரணவரணமும் யபிடு
ஸஸ்வவாயுமாகையாலே இங்கு ஸவ்யஸஸ்வஸஜ்ஞாஸம் வாரா
மைக்காக இதுவும் ஸாயநஸவெஷ்வத்தாலே த்ராஜிமன்றே; ஆ
கையால் ப்ரவ்யுதிக்கும் ஸாயநஸவெஷ்வத்தால் வியிபஸாயநஸவகாரி
காமாதல் கொள்ளுகையிவ்வநந்தனக்கும் விரும்பமன்றேவென்
னில்; இங்கு ஸாஸிபுதிராயநஸ வுலியை விடவேணுமென்னும்
போது ஹிபெயாமாபிகளிலும் துறும். ப்ரவ்யுதிபிடுகங்களில்
தும் யபிடுகமிதக்கு விடவேணுமென்னில், ஸவ்யஸஸ்வஸஜ்ஞாஸ
ம் வாராஸைக்காகவே “கூஜ்ஞ யபிடுகஸநாதம்” திரிபிகளில்
படியே யபிடுமான வியிபவாயத்திலும், ஸாயநஸவஸுலியை
விடப் ப்ரவ்யுதிக்கும். இவ்வாசுத்தில் ப்ரவ்யுதிபிடுகமானயபிடுகத்தை
யொழிந்த யபிடுகுகளன்றே த்ராஜிபுகளானவென்னில்; இங்கு
வியிபைதயான ஸரணாமதியிலும் துறும். உவாஸநாபிகளை
ப்போலே தனக்குத்ராபிகமாகவாதல் வியிபுகமாகவாதல் ஸவகா
ரியாகவாதல் திராமாதவாதலொன்றாலெவெகையறும்படி திரி
மாயுபவயாவவயாஹிதமாய் ஸவ்யபிடுகா வரியிபுணாமான ஸ
ஹிபுகாரணாபிகளையுடைத்தாய் ஸவ்யபிடுகமுண்டானபோது திர
மாரிபெகாமாக காயடும்பிறக்கும்படி ஸவ்யபிடுகமாயிருக்கிற
வியிபவாயத்துக்கு ஹிபுபவ்யுதிகள் எவ்வாசுத்தாலுவகார
கங்களாகிறவென்னில்; இவையநாபியானவவவாரவரம்பரை
யாலே யுத்யுதமாய் ஸாஸாரமெதாவாய்க்கிடக்கிறதிறு ஹத்தை

ஸூத்ரிப்பிததுக் கொண்டுவுகரிக்கிறன. இவை மஹாஹரத்து
க்குவாயங்களாம்போது ஷோதிஷோபாஸிகளைப்போலே தத்து
நுமண ஸ்ரீதிவிஸேஷங்களையுத்தாடித்துக் கொண்டம்புவத்தா
ஸேயுவகாரகங்களாம். ஶோபிஷோபுக்கு ஸாஸோபாவாயங்களா
கிற ஷோபிஷோபுத்தாலே ஶாஸநித மஹான ஸிஸோபாவாயம் நித
மஹமஹான ஶோபநஸஸோபாவாஸிகளைக்கழித்து வரிவருண-டுகெ
ஶய-டுபய-டுணமஹத்தைக்கொடுத்து யாவாஶோபாவாயகவுகரி
க்கும். ஆகையால் ஶோபிஷோபிணுடைய ஸவ-டுபநிஷி நிஷிதி
வ-டுவ-டுகமாய் வரிவருண-டுகெஶய-டுபய-டுணமான் மஹவ
ரஹரையெல்லாம் ஸிஸோபாவாயகாய-டுமென்றும் ஶ ஶாஸந
மான ஸாஸோபாவாயமடியாக வருகிறதென்றுஞ்சொல்லுகிற ஶ
ஸோணங்களிரண்டும் ஸுஸஹதங்கள். | ஆனலும் இப்ப வதியா
கிறவுவாயவிஸேஷத்தை ஶாஸூம் வியிக்கவேணுமோ; ஶொகத்
தில் தன்னையுக்கித்துக்கொள்ளவிரகில்லாதேயமுந்துவானொருவன்
அப்போது ஸநிஷிதான ரகணஸஸிஷ-டுனைப் பற்றுமாப்போ
லே தன்னையுமீஸுரணையும் ஸிஸவரமான ஶாஸூத்தாலே தெளிந்
தால் தானேயனை ஶரணமாகப்பற்றுதே; ஆகையாலகிறுந
னுக்கு ஶதிஸுநத்திலே ஶவதியைப் வியிக்கக்கூடாதே பென்று
ஞ்சிலர்சொல்லுவர்கள். இதுவும் ஶுளவிகு-டுமஹான வதியாஶம்;
எங்ஙனையென்னில்; ஶொகத்திலொருவனை யொருவனுஸூயிக்கு
ம்போது இன்னபடியேயாஸூயித்தா ஶிவனிரங்குமென்னுமிடத்
தையொரு ஶ ஶாணத்தாலேயநிந்தாஸூயிக்குமாப்போலே இங்கு
மீஸுரணையின் ஶ காரத்தாலே யின்னவயிகாரிபந்நினுலிவனை
யீஸுரன் ரகிக்குமென்னுமிடமறியும்போது கூட்டவுவரமான
ஸாஸூமொழிய வேறொரு ஶ ஶாணமில்லை. நாமாஸூயிக்க ரகித்
குமென்றநு-டுநத்தாலேயதுதி யிட்டாஸூயிக்கில் ஶாஸநகக்
ஶோபமுடையாரெல்லார்க்குமிப்படி'யநுஷிக்கலா மாகையாலே
உவாஸநவியாயகஸாஸூங்கள் நிரஸ-டுகங்களாம். 'ஸஸிஷ-டுணு
வாஸநாஸிகளைப்பண்ண அவற்றில் ஸஸிஷ-டுணல்லாதவன் ஶவ
தியைப்பண்ணவென்று விஸேஷித்து நியதிக்கை யநு-டுகத்தா
கூட்டப்பட்டது. | மற்றும் ஶ வவாயகங்களில் ஸஸிஷ-டுணன் ஶிக்கே.

[illegible]

தி.யா.காரியத்தில்லாமையாலே கூடும் பூவுழிக்கையாலும், கீதாநதிக்ஷ-பூவுயத்தாபுயகரவமான சுத-பூவுமில்லையாகி சூதாவுக்கு ஸத்யிபிதாசுமேவாபாரமென்னில் மொத்தியாகி கருமன்நிக்கே இவனுக்கு ஸம்ஸாரமும் சிஷ்யாவாய் கொடுக்கா வரயெனெருவெகூறாதிவ ஸதம் வருகையாலும் ஸாஹ்யாதிக்கள் சொல்லுமாப்போலே ஸுராவத்தில் சுத-பூவுமில்லாமையாலே உவாஸநாதிக்கள் ஸுராவவிருபங்களென்று சொல்லவெனென் னது.1 “செவெஷாநநோஸ்நம்” க்ஷிபுவதிஷுதி க்ஷிபுவதிஷுதி நுஸுதாநநோ நபுராஸுத்யிமஹி” என்றதும் ஸாஹ்ய வொதிதொவாயங்களினுடைய நெருங்குஞ்ஞென்னபடிய ன்று; வதிவ-பூநுஷித க்ஷிபுவெஷங்களினுடைய மெவெஷெஷெஞ்சொன்னபடியத்தனை. கொஷுபுதிசுதிவங்களான ராமா டிபுவாயிகளாலே வந்த க்ஷிபுவதிக்கள்போலே வஸகங்கள ல்லாமையாலும் கொஷுதிபுதனக்கே வியிக்கையாலும் உவாஸ நாதிக்கு ஸாஹ்யபுததாலே சநஸ-பூவஹ்ய ருதிவமான ஸுர-திவவிருபஞ் சொல்லவெனெனது. ஆகையால் சூதாஹ்ய ருதிவத்தைப்பற்ற உவாஸநாதிக்கு நூஸக்யாவஸவாதித க்யாநஸ-பூவஹ்யங்களில்லாமையாலே யொருபடியாலும் ஸுர-தி வவிருபஹ்ய ஸத்யமில்லை.1 ஆனலும் சூதா டெஹாதி வியக்கண னாகையாலே ஸுர-திவத்தில் வண-பூஸாதிக்களில்லையென்று தெ னிந்தவனுக்கு “ஸுரஹ்ணொஹம், க்ஷிபுயொஹம்” என்றற் போலே வருமகிபாநங்களடியாக சுத-பூவுங்களான வண-பூஸா திபிபிபிங்களும் அவற்றோடே துவக்குண்டான வுபாயாஹ்ய களமநுஷெயங்களல்லாமையாலே இவ்வண-பூஸாதி நிவஸு நங்களான பிபிபிபி ஸுர-திவவிருபங்களென்னக்குறையென் னென்னில்; இதுவுமநுபவநம். என்னெனென்னில்; ஸுர-தி வத்தில் ஸாஹ்யணக்யாதிக்களில்லையென்று தெளிந்தானையாகிலும் க்ஷிபுவெஷங்களடியாகவா ஹ்யணக்யாதிவிபிஷுஸாநீர்த்தோடே ஸம்வெஷயிருக்கையாலே அச்சுரீரஸம்வெஷமே யடியாக வரு கிற க்ஷுபிவாஸாதிக்கு வரிஹாரம் பண்ணுகிற கணக்கி லே அச்சுரீரஸம்வெஷமும் அவ்வோ வண-பூஸாதிக்குக்கும்.

தன்ஸத்திக்குமநுரூபவமாகநிஷ்டரிவ்யூதீஷ்டவாஸிகளைப்பற்
ற ஸாஸ்திரங்கள் வியித்த யஜுங்களை விடவொண்ணாது. ஆகையா
ல் இத்யஜுங்களை ஷெஹாதுவிவெகமடியாக ஸுரூப விரூபங்க
ளர்க்கி இவற்றுக்கு துஜாஜிதை சொல்லவொண்ணாது. ஷெஹா
துவிவெகமுடையவனுக்கே வாரணுகிக்ஹாமஸாயநமான ய
ஜுத்திலயிகாரமாகையால் இத்யஜுங்களுடைய வநுஷாநத்த
க்கு ஸுரூபத்தில் ஸ்ராஹணாஹிஹுமயிகாரமன்று; ஸ்ராஹ
ணாஹிவிஸிஷ்டஸர்வஸம்வஸமே சுயிகாரம். ஆகையால்-ஸவ-
யஜுநுஷாநத்துக்குமுவயுகுமான ப்ரக்யதூதீவிவெகமடி
யாகவுவாஸநாஹிகளுக்கு விரோயங்கண்டிலோம். உவாஸநாஹி
கள் சுஹஜாராஹிமஹுங் களென்னுமிடம் ஸாஸ்திர மிசையாதிருக்க
ச்செய்தே குரொவித்தார்களைத்தனை. கடுபாவாஜுதங்களான
கரணகடுவெரங்களைகிறவையிகளோடுகொண்டநுஷித்தையா
லே கடுபொமாஹிகள் நிரூபாயிக்ஸுரூப விரூபங்களைப்பா
ர்கீதும் ஸுரூபவஜ்ஜாநதய ஸ்ரவணாஹிகளும் உந்நீவ்ஹுதிஸா
வெகங்களைகையாலே துஷ்டுஷ்டாஷங்களாம். | ஆனாலும் ஸெ
ஷஹுதனாகையாலே தன்னைத்தான் ரகஷித்துக்கொள்ளப் ப்ராஷ
னுமன்றிக்கே சத்யஜைவரதஜை நாகையாலே தன்னைத்தான் ரகஷி
த்துக்கொள்ள ஸக்தனுமன்றிக்கேயிருக்கிறவிலுக்கு ஸுரகூணா
சுடமாக சுத-வ்யுமென்றொருவவாயத்தை வியிக்கையும் அதிவ
னுக்கு ஸாஸ்திரமாய் ஸாஸ்திரவாயமென்று பேர் பெறுகிறதென்
று சொல்லுகையு முவவநுமோ; ஆனபின்பு ஸக்தியொமாஹிகள்
ஸெஷகூடநுரூபவங்களல்லாமையாலே ஸுரூபத்துக்கநிஷ்டா
வஹங்களென்றும், சத்யஜைவரதஜை விரூபங்களாகையாலே
சுஸம்வாவிதங்களென்றுஞ்சொல்லவொண்ணாதோவென்னில், இ
து ஸவ-டுஷோக்ஷவ ஸஹாஹிகளாலே முன்பே வரிஹுதம். இவ
ன் செய்ததொரு விராஜங்கொள்ளாதே ஸக்தனுக்கில் சுநாஹியாக
ஸக்தனாகப்ப்ரஸஜிக்கும். ஸாஸ்திரன் கெவவஹுதஜைத்தாலே
நினைத்தபோது ஸக்தனுக்கில் வெவஷ்டிரெநவ்யுணாஹி ஷெ
ஷங்களும் வரும், ஷெஷவாயவியாயகங்களான ஸாஸ்திரங்களு
மெல்லாம் நிரஸூகங்களுமாம். ஆகையால் இஸ்ஸெஷகூத்தால்

வகுத்தவிஷயத்தைப்பற்றுகையில் ஒளவிகுமும் உடையவன் உடையமைய ருக்கிகையில் ஒளவிகுமுமுண்டாம். சுதானுவா ருதனாத்தால் அவன் கொடுத்த ஸாரதாத்ததைச்சுமந்து அவ னுக்கவிரிதங்களான வுபாயங்களையநுஷ்டிக்கையும் மலம் பெறு கைக்கவன்கை பார்த்திருக்கவேண்டுமையும் விரிக்கும். இச்செ ஷுஷ்வாரதாத்தாங்கிரண்டும் மலமுடையிலவனுக்கந்த கெஜ யுத்தையவனிட்ட வழக்காக நடத்துகைக்குமுறுப்பாம். இவை யடியாக ஸுரகூணாஸுஷுஷுவாரமாரகாதென்பார்க்குத் தாங்க ள் யயாஸாஜி ஹமவசுஷி துராஜிமலத்தைக்கோலியநுஷ்டிக்கிற கெஜயுத்திலும் ஸாபுமாக வியக்கப்படுகிற வுபுத்தி தன்னி லும் ஸுரகுபவிரொயயுபியாலேயயிகாரமில்லையாம். வாகு ஜநுமான ஸாவஸுஜாநாஜிதாத்ததிற்காட்டிலதிரிகுமாக “ஸ ரணலஜ” என்று வியெயமாகையாலே ஸாபுமாயிருக்கும் வு பதிவாரகுபவென்னுமிடம் முன்பே சொன்னோம். ஆகையால் செஷுமலதனுமாய் வாரதாத்தனுமானவிலனுக்கு யயாயிகாரம் ஸுரகூணாஸுஷு வுரவாரம் பண்ணக்குறையில்லை. | ஆனாலும் சுநநுராஹு செஷுமலதனுக்கத்தனைத்தெளிந்து வாரடுகொ தியாயிருக்கிறவிலனுக்கு டெவதாஹாரகூங்களானவணுபாஸு ரிபிபுங்களும் அவற்றையிதிகுதுவதையாக வுடைத்தான மகி யொமாரிகளும் வெகாஹுவிரூபங்களன்றே; ஸாபியாஜிகளுக் கன்றே வாரடுகொதிசுங்குடுவதென்னில்; இது ஹாஷுரிகளில் மிஷுஷுந்தெனியாமையடியாக வந்த வொடிம், ‘எங்கனெயன் னில்; வுதடிநாடிவிடைகளில் வாரிதா உரூபிசுரகுகை கெகூவுக்குவாஸு நென்றறுதியிட்டார், விஷுஜமான வ ணுபாஸுரிபிபுங்களிலும் அவ்வோ டெவதைகளை ஸாராமாகக் கொண்டுநிற்கிற வாரிதாவே குரூபிபுனென்று மிஷுஷுத்தார். ஆகையால் வுதனாமாக சிலடெவதைகளைப்பற்றினாலும் மலா ஹா காரிநையாலே தன்னுடைய மிகுடுநெதிதிகங்களுக்குப் புறம்பான டெவதாஹாராயம் வரிலும் வாரடுகொதிசுத்துக்கு விரூபமாம். மலாஹாஸுஜமுமன்றிக்கே வாரிதாவுக்கு விஸெ ஷுணங்களாக டெவதைகளை வைத்து சுஜூபிஸஸுங்களை விஸெ

ஷுபயுக்தமாகவநுஸ்தித்தும், “லாக்ஷாடிபுவிநொயம்ஜெ
 திநி” என்கிற நொயத்தாலே சுதீபநாடிஸஷங்களை லாக்ஷாஸ்
 மமவதிரவகங்களாகவநுஸ்தித்தும் ஸுபநாடிநுஷாநம் பண்
 னுமிடத்தில் வியவதத்தாலே வருநெகாணிகுவிநொயமில்லை. |
 தினாலும் சுவிவாராடிகளை வியத்த கட்டளையிலே ஸாதிபு நொ
 வநாடிகளிலிவநிதியாலே சுயிகாரிவிஸெஷத்திலே யுவாஸநா
 டிகளை வியத்ததத்தையன்றே; சிஸிஷுஷுக்கு வரவுபுராவ
 கங்கள் வநகமாகையாலே வரவுபுரநுநுபவமான வுபாயம்
 ஸவெபுஸுநுநுருவனுமே; ஆகையாலேயன்றே “சுப வாதக
 ஷீதஸூம் வஸுபுஷாவெந ஹாரத | விஸூநாநு ஸகாரும்பொ நா
 ராயணவநொ ஹவ” என்று யதிபுஷெவதை தன்வாதுனுக்கு
 வாலநாடிகளை வரவுவிநொயிகளென்று நினைத்து நிதித்ததெ
 ன்னில், அதுவுமகநொவவஹம். எங்ஙனெபென்னில், சுவி
 வாராடிகள் வலவிஸெஷமடியாகவிறே சுநஸுபுஷெதாக்களாயி
 ற்று, இங்கு வலம் சிஸிஷுமானபடியாலே அம்சிவத்தாலநஸுபு
 புஸஸூமில்லை. வநகாயிகாரிவிஷயத்திலே வநகவதத்துக்கு மா
 ருவாயிருப்பதொன்றை யுவாயமாகக்காட்டி வலுவாயிருப்ப
 தொன்றிலே ருநியைப்பிறப்பிக்கிறதென்கை விவக்ஷித விவரீ
 தம்; சுதீபத்திலே சுதிவலுதிபுஷுபாய் ஸூகிராதுமாயிறே அ
 ப்போது வலிப்பது, வரவுத்துக்கின்னதநுநுபவ மென்னு
 மிடம் ஸாதிபுஷெபுமாகையாலே யுகிராதுத்தாலே வரவு வி
 நொயயுநொசால்லெவாண்ணது. சூமலிபிங்களிலொன்றை விரா
 கதகடங்களாலே வாயிக்கில், துயுநொயத்தாலே ஸவபுஸா
 ஷிங்களும் புவதிஸாதிந்நானும் பூரணபன்றிக்கே யொழி
 யும். “சுப வாதகஷீதஸூம்” என்கிறவிடத்திலும் வாதகஸஸு
 த்தாலே உவாலநாடிகளை நிதிக்கிறதென்கைக்கும் பூரணமில்
 லை. ஆகையால் சிஸிஷுஷுக்கு விவிகங்களாகையாலே ஸுதி
 புவதிக்கிரண்டும் யுபாயிகாரம் வரிமுஹுங்கள். | விவிக
 ங்களையாகிலும் சூவாயுருவி வரிமுஹுதங்களல்லாதபடியா
 லே சுதியிவதாராடிகளிலே விவிகங்களான மவாநுஷாடிகள்
 போலேஉவாலநாடிகள்ஸிஷுவரிமுஹுவிருவிகங்களாகையாலே

கநாடிருணியங்களன்றோ வென்கையும் நிரூபகவாகுமன்று;
 ஸவடாபாயட்பவரிழ ஹமில்லாதபோதன்றோ ஸ்ரீகலுமடும்பொக
 விஜிஷ்டம் யஜிஷ்டவாமிரெனது” என்று கழிக்கலாவது. இங்கு
 “தடுவெ நடுவோ ஸுநிவராய பர ரா ரா ய” என்னும்படி
 ஸு ர வ ர ரா ன பரராஸாராடி வரிவடாபாயடர்களது ஷிர்க்கை
 யாலே ஸவடாபாயட்பவரிஷ்டாருஞ்சொல்லவொண்ணது. இப்படி
 யுமாதாரங்களிலிவை யஜிஷ்டங்களானும் கலியுமத்தில் யயொ
 துமான பரராஸாராடிவாஸநாடிகளுக்கயிகாரிகள்குடும்பாராகை
 யாலே இவையிக்காவத்துக்குப்பொருந்துமவையன்று, ஆகையா
 லேயன்றோ “கருள ஸஜீதடி கெஸுவா” என்றும், “கருவெடி
 ஷுநியெ ராஜனவரி ஹெடுகொ கெஸாநுமணம் | கிதடநாடுவ
 கடுஷிஸு ஸுசுபாஸி வரம் வுடுகெ” என்றுஞ் சொல்லுகிறதெ
 ன்னவுமொண்ணது; “கருள கடுதயாமம் தலு கலிஷுஸு கடு
 தெ யுமெ | யலு வெதலி மொவிடுநா ஹுடியெ யலு நா
 ஹும” என்கிறபடியே இக்காவத்திலும் உவாஸநாடிகளுக்க
 யிகாரிகள் ஸுயாபுயொஜநயொமநிஷ்டான வடுவடாபாயடர்
 கள்போலே ஸம்வாவிதரிதே, இங்மனல்லாதபோது ஸஜீதடந
 வடுகிரிதைதயான புவதிக்கும் “கிணு தலு வ ஷுஷு கடு
 ணம் கடுவாஸம் | நலுஷுதெதயிகாரி வா ஸுராதுகாடுகாடுவி
 வா நர” ஐதூரிகளிற்படியே கெஸாவிஸாஸாடி யுதூரான வயி
 காரிகள் தேட்டமாகையாலே அவ்விடத்திலும் இப்படி ஸஜம் வ
 ரும். ஆனபின்பு உவாஸநாடிகளுக்கு வேறொருவிருராயமில்லா
 மையாலே யயாஸாஷ்டம் சூதுராதிகளுக்கவமாஹநாடிகள்குபா
 லே இவை “சுகிணுநொதநநுமதி” என்றிருக்கு மயிகாரிக்கு
 ஸுயாயிகாரவிராஜங்களென்னப்பவாவும், இவ்வயிகாரவிரொய
 மறியாதே உவாஸநாடிகளிலே புவதிக்குமவனைப்பற்ற “ந
 ரலு ஸுஷிடிளவடூர ஐவாபாநாரிஷ்டுதெ” என்றது. ஆ
 கையால் இவ்வவாஸநாடிகளும் சுயிகாரயுநாரத்துக்கு யயாயி
 காரமநுமணங்கள். அவற்றுக்கு ஸாஸிஷ்டமில்லாமைதல்
 விஷ்வகூபினல்லாமையாதல் இப்படி புவதியை ஸுதடுதூவாய
 மாகப்பற்றினவனை “செய்தவேள்விய” என்றும், “கடுதகடுத”.

னென்றும், “சுநுஷித சூதுஸத” எனன்றும், இவனுக்கு
 ருணாஹமாக நடக்கிற ஸ்ராவரங்களை சுவஸ்யுபயபுனை கூட-
 வுகுராவங்களாக ஸுதித்தும், சூகூரூரநுஷ்டாநம் பண்ணி
 னவனுக்கு மேலுள்ள மிகுநெறிதிகங்கள்போலே இவனுக்கு
 ஸ்ரூத விதியாலே வண்டாஸு ராஜ்யபெயர்கள் நடவாநிற்கச்செ-
 ய்தேயும் சுநுஷிதாசூயாமவதைப்பற்ற கூதஸ்ரூரநிர
 வெகுகளையும் ஆழ்வார்களும் உவாஷிடுகளும் மமவஸூதிங்ளு
 ம் வெடிங்களும்வொஷியாநின்றன. ஆகையால் “தவஸூதெஸூர
 ஸயிகொயொயீ ஜூகிஷெஸூரவி உதொஸயிகொ கரிஷுஸூயி
 கொயொயீ உஸூரெஸூரீ மவாஸுமெ” துரூபிகளாலே ப்ர
 வஸூதிபெயர்களிற்காட்டில் நிவஸூதியபெயர்கள் ஸ்ரூஷங்களான
 ற்போலவும், அவை தன்னில் சூதூவிஷயமான பொயம் ஸ்ரூஷ
 மாணுற்போலவும், பொயங்களிற்காட்டில் “யொயி.நாஸிவ ஸ
 வெஷா” என்கிறபடியே வஸூதெவநநுஷவிஷயமான யொ
 மம் ஸ்ரூஷமாணுற்போலவும் பரூரூதூவிஷய விஷுஷிஸெங்க
 ளெல்லாத்திலும் நூஸநிகுஷவாடி ஸஸூங்களாலே சொல்லப்
 பட்ட விஷுஷிஸெஷமே ஸுகூரூஸ ஸகூரூதூவூஸ ஸீஸூ
 மவபூஷகூரூபிகளாலேஸ்ரூஷதமம். நூஸவிஷுஷியிலேகெணா
 கூமான விவ்ஸூபுத்தை “தெஷாநு தவஸூநு நூஸ உதிநி
 தூசவஸூதூ, ஸகூரூநிரதாஸூபூஸூஸூயொயவிஷுஷு
 நாஸூஷி ஸுரணஸூஸூ கரூகொபிதீபிவி” என்று மமவஸூ
 ஸூமுபஸூஷித்தது. சுவமாஸுநாபிகளில் ஸஸூபுனல்லாதவ
 னுக்கு “உஸூஸூ விஷுவிஷு” என்று மமவஸூதூததை ஸூ
 நமாக வியித்தாலது ஸூநாஸூரங்கள் பண்ணுகிற ஸூபியையும்
 பண்ணி வாவாஸூரங்களையும் ஸிப்பித்தது அப்போதே மமவடி
 நுமவஸூததையுண்டாக்குமாப்போலே உவாஸூநாபிகளில் ஸ
 ஸூபுனல்லாதவனுக்கு ப்ரவஸூதியவியித்தாலும் இப்பூ வஸூதா
 னே அவை கொடுக்கும் மவததையுமவைதன்னையுங்கொடுக்கவற்
 றும் சூகூரூநுஷுதூரகமாய் அவனவெகூரித்த கூரூத்திலே ம
 ரூவிநூஸூவததையுமுடைக்காயிருக்கையாலே சுயிகூபு மாவம
 ஸூருக்கும். இப்படி யிவ்வுவாயத்தி னயிகாரத்திலும் ஸூரூபு

ம் வரிஹுதம். இப்படி வுரூஷவிஸேஷங்களிலே விஸூஸ
தாரதரீமுண்டென்னுமிடத்தை ஸ்ரீரேஷாக்கராவ ஹ விஷையி
லே “யஸ்ய யாவாஸு விஸூஸவஸ்ய ஸிபிஸு தாவதீ | வஸ்தா
வாகிதி நெகஸ்ய வ ஹாவம் வரிஜீயகெ” என்று ஸ்ரீநாரடி
ஹவானருளிச்செய்தான். உந்விஸூஸரான புவஹாஹாஸரை
யும் முடிவிலே ஸவெஸுரான் ரக்ஷிக்கும். எங்ஙனே யென்னில்;
“ஸக்யரூபாஸரிதம் யெந ஹரிஸிதக்யரூபயம் | வஸிம் வரிசுர
ஸெந ரோக்ஷாய மரிநஹ தீ” துராகினிலும் இவற்றையடிபொ
த்தின “சுபரூபி ரூபிஸ்ய, உஜீணபுஸம்ஸார” என்கிற ஸ்ரோகங்
களிலும், “மொய்த்தவல்வினையுள்ளின்” உதாராகினிலும் விபெ
தமானபடியே இவன் மஹாவிபிக்குக்கோலின காலத்துக்குள்ளே
உவாயவ-ஓதி-பையுண்டாக்கி ரக்ஷிக்குமென்னுமிடத்தை நீனை
த்து, “வ்யுபெயவ மவகொ யாதா மஹபவீ ஜந்நஸந்தி | க
ஸ்யாபிநிதகம் ஜந்ந ஸம்விஞ்ஞ ஸரணம் ப்ரஜ” என்று டெவயனை
க்குறித்து ஸ்ரீஸாணியுஹவானருளிச்செய்தானிறே. துஸரணா
ஸரணனை கூாராஹ-பி-புரூர பஹஷ-புடம்” என்றதும் பிஹஷி-
களுக்கே விஸூஸங்கடுவது இவர்கள் வாக்யத்தையிட்டு ரீந்விஸூ
ஸரைத்தெளிவிக்கவேணுமென்றபடி. இப்படி விஸூஸதாரதரீ
முண்டாகையால் யயாஸாஸூம் பிஹாவிஸூஸம் புவதூஜமாக
க்குறையிலே. | சிலர்க்கிவற்றில் விஸூஸங்குலையும்படியும் அது
க்குப்வரிஹாரமுஞ்சொல்லுகிறோம். மகிபவ திசுள்வா-பி-மெ
டித்தாலே ஸேஸ்ய-பு-ரோக்ஷங்களாகிற விஸூஸமஹங்கோக்கொடு
க்கக்கூடுமோ; விரைக்கிறவனுடைய வலிஸுபி-மெடித்தாலே ஒரு
விரை வேறொரு மஹத்தைக்கொடுக்கக் கண்டோமோவென்று சி
லர் பார்ப்பீர்கள், இதுக்குப்வரிஹாரம்; நுராயங்களாலே வா
யிக்கவொண்ணாதபடி ப்ரதூக்ஷாபிகளைப்போலே ஸூவிஷயத்தில்
புரோணமான ஸாஸூங்கட்கெகையாப்படிக்கடும். மொகத்தி
லும் யரீபுஸ்யுயுராரானாராஜாவுக்கு விலையாக ஏதேனுமொன்
றாக்கொடுத்தால் பெறும்விலைகிடைக்கவும் அதுதன்னையே உவ
ஹாரீஸூபிபாலே கொடுத்தால்வேண்டவதெல்லாக் கிடைக்கவும்
காணுகின்றோம். இப்படிபவதிசுள்வ யொஜ நானாஸாரனுக்கு

[illegible]

டெஃ” என்று, “ஸ்த-வ்யஸ்தக-வ்யஸ்த” என்றுமிப்படி நி
 ஷ்டி-யாநிந்த ஸக்யஸ்த வத்தி ராஜ த்தாலே ரொக்யமாக்கடு
 மோ; “ரொக்யெயெ பூவடி” உத்யாடிகள் கஜவ வத்திவிஷ
 யங்களா னுற்போலே உரஜெஸ்காடிகளும் ஸவரிக்ரவ வத்தியை
 ஊத்யுடமாக வியக்கிறனவாகவேண்டா வோவென்று சொல்லுவர்
 தள், இதுவுமநுவவனம்; “ஸ்ரணண்காரவ வநாயெ யூந
 யொமவிவதி-தா” தெவதி-ரூத்யுதித்யு யாணி தெவெஷ
 வ-வடி” என்று, “யெடிந காடிகாடுந ந ஸாஜ்ய ஸாபு
 நாகூரெ” ரூ-கூணா யஸஸாஜெந யொமெந ந வ ஹி
 தி|| பூவடி தெ வாரி யாபி யதொ நாவ த-தெ யதி| தெ
 ந தெநாவடு தெ ததூறுஸெநெவ ரிஹாஜெந|| வாரிதூ
 வ தெநெவ ஸாஜ்யெ வாரூஷா தூ” என்று உத்யாடிவ
 வனங்களாலே ஸ்ததூவ வத்திவிதித்தால் இந்நிலை யுடையவனு
 க்கு ஸ்ரீவெகூணமடித்திற்படியிலேயுயமமாக “யெடிபொ
 நாராயணஸ்தா” என்கிறவஸூ-த்தில்தன்விழுக்காடையத் துக்குவி
 ரொயமில்லை . இதுகரொமனுக்கு மாரொமூதி-க்கும் கநீர
 லெஷ்டெயெந் தோடொக்கும் . ஸாஜமான யூநவ்ஸெஷம் ஸ
 வ-யிகாரமன்றேயாகிலும் மவவடிவத்திலயிகாரா நூநிவ
 யாகவறியலாமளவும் “நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீ நினைக்கவேண்டுமே
 உத்யாடிகளிற்படியே யநுஸ்திக்கவுக்குறையில்லை. ஹாஷ்டகார
 ருமிவ்வாயநிவெஷையெசிறியமடித்திலும் பெரியமடித்திலும்
 ருளிச்செய்து ஸ்ரீவெகூணமடித்திலுமிந்நிலையைச் சுருங்கக்
 காட்டி இருந்தநாள் பூவாரூலி குலையாதே வளர்ந்து போரு
 ம்படிக்கீடான வநுஸநாந விஸெஷத்தை “ததூவ வ-தூ
 லொகூஜீவநாடுயெவநுஸரெ” என்று துடங்கி யருளிச்செ
 ய்தார். இப்ப வனனுக்கு “பூசித்தும்போக்கினேன் போ” தென்
 கிறவநடுவ யொஜநமான வ-ஜிவ்ஸெஷத்தை “சய வர
 டெகூகூகூகூ மவவடிவாயவ யொமவகூகூ மவவகூ
 டெயெகூகூ வாரெகூகூ ஹிவா” என்று துடங்கி நிதூ
 த்திலே “கூகூகூகூ யாலாத விஸகூகூ கூகூகூகூ
 லொகூகூ கூகூகூகூ” என்றுயருளிச்செய்தார். இப்படி

ஹையுமாகிற ஷிஷ்யங்கள் புகாமைக்குக்கடகமாயிருக்கும். சுந்ர
ஷிமேநமாகாதென்னுமிடத்தை “இனிப்போயொருவன் நன்கு
ப்பணிந்து கடைத்தலைநிற்கை நிர்சாயயழிவுகண்டா”மென்று
பெரியாழ்வா ரருளிச்செய்தார்! சுந்ராஷ்டபுவூதி யாகா
தீதென்னுமிடத்தையும் “ கூறைசோறிவை வேண்வெதில்லை ”
யென்றருளிச்செய்தார். சுந்யஜநமாகா தென்னுமிடத்தை
“ உன்னிதீது மற்றொரு தெய்வந்தொழா எவணையல்லா ”
வென்றும், “ தேவனெம்பெருமானுக்கல்லாற் பூவும். பூசனை
யுந்தகுமோ” வென்றும், “என்றோளிருக்க மனைநிராட்டி” பெ
ன்றும், “மறநிங்கோர் புதுத்தெய்வங் கொண்டாடுந் தொண்டிர்
பெற்றதாயிருக்கமனைவெந்நிராட்டுதிரோ மாட்டாததகவற்றீரே”
யென்றும் ஐத்யாஸிகளாலே யருளிச்செய்தார்கள். வுஷ்டஷ்டி லு
வாடித்திலும் “விஷ்டம் ஸ்ரஹணு டெவெஸ்ரம் ஸவ்யுஷாக நரி
ஸ்யுதம் | டெத்ரெக்ஷுஸ்யிதி ஸம்ஹார ஸ்யுஷ்டிஹெதம் திரீ
ஸ்யுதம் || சூயாதாரம் விபாதாரம் ஸந்ராதாரம் ஜமஹாரம் | விஹா
ய வ ஹஜகந்ரம் ஸிவஸெஷந்ரம் சுரோதி யம் || விஷ்டயபி வ
ரோந ஸ்யாஸிஷ்டயபி-ஹாராஷ்டம் | சுயபி வுதஸீஸ்யு
ஸிவஸெஷந்ரம் சுரோதி யம்” என்றுஞ்சொல்லப்பட்டது. சுந்ர
கீத-நமாகாதென்னுமிடத்தை “வாயவனை யல்லது வாழ்த்தானு,
சொன்னால்வீரோதம்” ஐத்யாஸிகளிலே யருளிச்செய்தார். சுந்ர
விஷ்டநமாகாதென்னுமிடத்தை “சிந்தை மற்றொன்றின்றிறத்த த
ல்லாத்தன்மைதேவபிரானியு” மென்றும், “வருதேவர்மற்றுள்
ரென்றென்மனத்திறையுங் கருதே” எனென்றருளிச்செய்தார்.
இஸ்ஸாராயநாடி கூ ளிக்களி லநயிகூதர்க்கு மிக்காவங்க ளெ
ல்லாத்திலும் தங்களுக்கு பொறுமான மிகுநெநீதிக்கங்களா
ம் ஸஜீத-நாடிகளாலும் ஸாராயநாடியொழுநான வருஷா
மவதர்க்கு பூரதஹ்ராய்யாயிகாரம் வல்லதேவைசெய்துமிக்
கெஷ்யபிமுலவாதாழியலாம் . இவ்வஷ்டத்தை “ சூராயநா
தாம் ஷுஷ்டிஷ்டம் விஷ்டாராயநம் வரா | தஸ்யாதாரம்
பௌதா தபீயாராயநம் வரம்” என்றும், “குன்றமெடுத்தபிரா
னடியாரோடுமொன்றி நின்ற கடகோபஸூரைசெய” லென்றும்,

“ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லுமேமற்றவரைச்சாத்தியிருப்பார்தவ”
மென்று மருளிச்செய்தார்கள். இக்கொகையுட்களையநுஷ்டித்து
கப்பார்க்குமிதுகண்டெகப்பார்க்குப் ஜமதிராவாரம்பண்ணவயிகு
கனன வீஸ்ரணுக்கும் சுகுருக்கும்போலே ஹோமமேகராவ
ம். “யஜேஸ்ரீதொ வா ட்யுஷ்டொ வா ஷ்டுதொ வாக்யுதொவா
வா| சுநுநொடிதொ வா ராநொடி வுநாதி வுநாஷ்டொ”
என்கிற வாவநகம்போலே ஹேமுகுமுமேகராவமீகக்குறை
யில்லை. அப்படியே “தஸ்யாஹிணவம் ஸாதிஷ்டொ ஷீநாநி ந
தயேசு” என்று ஷீநாஹாரதத்திலும், “சுஷ்டாக்ஷரஹிணா”

புகுதெடுவ வியபதெ | ந ஸுரம் ப்ணவொடாநி நாவொ
நு வியய ஸுயா || ஸ்ரீணாஹு ஸாதிஷ்டொ ஷீநாநி ஷீநாநி
கி ரிஷ்டெ” என்று நாராயணிகளிலும் “நநொ நாராயணெ
குகூ ஸ்வாகம் வுநாராயணெ” என்று ஸ்ரீவரஹ வுநாண
த்திலும், “வாயினல் நமோநாரண வென்று மத்தகத்திடைக் கை
களைக்கப்பி” பென்றும், “நாமஞ்சொல்லில் நமோநாராயணமே”
யென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே திருஷ்டொ மாகிற எட்டுக்கண்ண
கரும்பிலே வேர்பற்றுத்தலையாடையுங்கழிந்தால்நடுவுள்ள சுஸம்
ஸவெடாவஜீவ்ய மாகிரப்போலே புவதிநிஷ்டொ ஷீநாநி
கும் ஸவடகாதத்திலும் ஷமவடநுஸுரண ரஸத்துக்கும் விரொ
யமில்லை. ஸவாரிகுரமான விருக்ஷண ஹிபொமமாகிஷ்டே சிலர்
க்குவிரொயமுள்ளது. க்ஷணாநுஸாக்ஷமான புவதநம் வலி
மானவளவிலும் “ஆயஸேயுநாநுஸுநாநெநவஸஹ வடுஷெவம் வ
கூ” என்று ஸுரணுருளிச்செய்தானிறே. ஆகையால் “யெடு
யொநாராயணஸுடா” என்றதாவும் யயாயிகாரம் சிலர்க்குவாய
மாகவும் சிலர்க்கு மமமாகவுக்கொள்ளுகையாலிது ஸுதனூப
வதிக்கு விராஜமன்று. இப்புவதிக்கூடியான வெஷத்தைஹாஷ்டொ
கிகளிலே யுடாஹரித்தருளிநார், ஸுதனூமான வெஷத்தைமடித்
திலே யருளிச்செய்தார். “கௌஸாநாஹி க்ஷயக்ஷம்” யொழாஷ்டொ
ஹ விஷ்டெ, ந கடுணா க்ஷயொஹிப ஷீநாநி யுதெதாவ
ஜெக யொமாஸ்கடுகக்ஷம் யொமாஸ்கடுகக்ஷம்” சித்தாடி.

கனம்வூதனூ பு வத்திவியி வலுத்தாலே சுயிகாயுனா விஷயங்
களாகக்கடவன. இப்படி ஸாஜெராவாயவிஷயமாக மற்றும் பிற
க்குங்கலக்கங்களுக்குப் பரிஹாரம் நிகெஷவரணையிலே கண்டு
கொள்வது. இஸ்ஸாஜெராவாயம் இங்கு சொயிதமான கட்ட
சையிலே ரஹஸ்யுத் யத்தில் யயாவூ நமநுஸுந்யம்.

வரிக்கின்றனன் பரன் யாவரையென்னு மறையதனில்
விரிக்கின்றதுங் குறியொன்றால் வினையரையாதலினும்
உரைக்கின்ற நன்னெறியோரும்படிகளி லோர்க்குலகம்
நீரிக்கின்ற தாரகனார் தகவாற் றரிக்கின்றனமே. (கக)

தத்தெஜெதுகெஹதுகெ சுதயியஸுதெஜெஜாதகெ
விஹாணாஃ சுயகவ யாமணநெ தீஷாஃ ககிஷாஸ்யாஃ |
சுஜாதாது - திஸுஹ் டாபுகதெகெ ரகா விஸுஹாஸ்யா
விஜெராவாயவஸிக்யாபிதி ஹி ந ஸூஜாஃ ஸஜெராவயது ||
உதி கவிதாசிகுலிஹஸ்யஸுவதுதனூ ஸுதனூ ஸு ஸ்ரீஜெஜெ
நயஸ்யுவெஷாஹா யாபுஸ்யுதுஷுஸ்ரீரஹஸ்யுத் யஸாரொ
ஸாஜெராவாயஸொயநாயிகாரஸுதுவி-ஸம்.

ஸ்ரீகெ நிமகான ஜஹாஜெயிகாய நஜி.

ஸுரபுஹம் யஜெரபுஜுணவிஸவ தீயாதி வ விஹா
ஸுஜாஜெராவெதுஸுஸ்ர - திவிராவஸெயம் தடிவினம் |
தயா - தஜகாநாஃ தஜுவஸடிநாஜெஸு ஜஹிசா
யயாய்தம் ஸஹி யதுதிவதிஃஜெவரபுஜுவலிதம் ||

இப்படி ஆயத்தில் அத்தியான வடிங்களாலே புகாரிதமான
விஜெராவாயவிஷயமாகவும் சுவராதவடித்தாலே சொல்லப்ப
ட்ட ஸாஜெராவாயவிஷயமாகவும் பிறக்கும் வாகுமங்கள் ஸ
ரிப்பிக்கும் வழிகாட்டினோம். இவ்வுபாய வ ஹாவலிஷயமாக
புராணங்கள்காட்டினவளவுக்கு ஏறநினைத்துங்குறையநினைத்தும்
வருங்கலக்கங்கள் ஸரிப்பிக்கவேணும். “சுஹோடயனி விதாரி
புணுதூனி விதாஜஹாஃ | வெஹ்வொ நஃ குவெ ஜாதஸுந
ஸுனாரபிஷ்டி” என்றும், “கேசவன் நமர்கீழ்மேலெமரெழு
பிறப்பும் மாசத்திதுபெற்” நென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே சுந

ஹநிகளுக்குமுதாரகமான ஹவாவத்தையுடையனாயிறே யிவ்வு
வாயநிலைநிறுப்பது. “யொஹெ”¹யும் வரூஷ்வெடி டெவா சு
வி ந து ஹிஷ்” என்று ஹவடி ஜோநமுடையவனுடைய ஹ
ஹவம் டெவர்களாலும் வரிஹெடிக்கவொண்ணுதென்றர்களிறே.
ஆனாலும் இதுக்கு விருஹம்ல்லாத ஹ ஜாணவயுத்தாலே முற்பட-
ஜாதிலுவைஸு சொல்லுகிறோம். “நஸுதிஷா ஹவஜீதா வி
ஹா ஹமவதாஸு²தா³ | ஸவ-ஹவெடுஷா தெஸுதிஷா யெ
ஹுஹதா ஜநாடி-ஹெ” என்று ஹவஜீதாஹி மண்ணிஸெஷ
ஸடிஸஹவங்களாலே சவகூஷடிஜாதியரை உதூஷடி ஜாதியவா
வகஸஷுத்தாலேசொல்லியும், உதூஷடிஜாதியரை சவகூஷடிஜா
தீய வாகஸஷுத்தாலே சொல்லியுமிருந்தது. இதடியாக ஹவ
டிசுரெல்லாரும் வகஜாதியரன்றோவென்று ஷேடி-ஹஜீர் நினை
ப்பார்கள். இவ்வனையாகில் ஹமவதஸு⁴ஹணனின்னபடியே வ
திடப்பான், ஹமவதஸு⁵தினின்னபடியேவதிடப்பானென்று
சூவாரநியதிற்கள் சொல்லும் ஸவ-ஹஜீ ந்களும் ஹிரொயிக்கு
ம். தெவயஸு⁶ஹணனுக்கும் தெவயஸு⁷தினுக்குமுள்ள வெல்
லை ஹமவதஸு⁸ஹணனுக்கும் ஹமவதஸு⁹தினுக்குங்கொள்ள
வேணுமென்றும், இவர்களை ஸஜிரென்கிற ஹஜீ ந்களும் வரி
வரூஷாஷு¹⁰ஸாஜீரடிகளாலே யென்றும் கிடாம்பியப்புள்ளா
ரருளிச்செய்தார். “குலந்தரு” மென்கிறபாட்டுக்கு ஹு¹¹ஷு¹²ந
ம்பண்ணினவஹிபு¹³தாரும் ஜதூத்தால் வு¹⁴தூத்தால் குறைந்தானொ
ருத்தனுக்கு ஹவசு¹⁵ஸா¹⁶ஸு¹⁷முண்டானால் அவனை இவையுடை
யானொருத்தன் தாழநினைக்கக்கூசவேண்டும்படியாயிற்று ஹவசு¹⁸
ஹவஹிருக்கும் படி, ஆனால் அவர்களோடு பெண்கொடுத்துக்
கொள்ளுகிறதில்லையென்னில்; அது ஜாதிக்¹⁹வீ²⁰ஸ²¹நம் ஸூராவீ
மண்ணிவாஸு²²நயென்று நிஷுஷி-²³த்தார்கள். “குலந்தரு”மெ
ன்றதவும் “பண்டைக்குலத்தைத்தவிர”²⁴தென்றதவும் தெரண்
டைக்குலத்திலு²⁵தூஷடி²⁶ஞ்சொன்னபடி. தெவதாஹார²⁷டிஸஜீ²⁸ண-
கூ²⁹மன்றேயிவனது. “ஜாஜநிஷு ஸ நொ வரெஸ ஜா³⁰தா³¹வா
ஹு³²யிஷடி³³தா³⁴| குஜதூ³⁵ரணா யஸு³⁶ வரஸு³⁷ஹெ³⁸வா³⁹ நீ⁴⁰ஹெ⁴¹வ
தா”⁴² என்திறே வககா⁴³கி⁴⁴கூ⁴⁵அத்திற்பாகாரம். இப்படி வேறொரு

[illegible]

ஸாஸாவாகுங்களாலே சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீரஹஸ்யாதிகளும் வே
 தே. இவற்றில் ஸாரீரமணவிசேஷமடியாக வுபவ்யுதங்களா
 ன ஸாரீரஜாதிவிசேஷங்கள் உத்திவிலிங்களாய் உரணானமா
 க ஸ்ரீரங்களாயிருக்கும். உதவமான ஸகாதிமணொநெஷ
 மடியாகச் சொல்லுகிற ஸ்ரீரஹஸ்யாதிகள் ஸவடஜாதிகளுக்கு
 ஸங்காதிதங்களாய் உத்திவிலிங்களுக்கு ஜந்நலிங்களாய் நீக்கிய
 ள்ளார்க்கு சூரிய-ஸாவஸாதி ஹெதுக்களாலே ஸ்ரீமணுகங்
 களாயிருக்கும். இதில் ஸாரீரஜாதிவிசேஷங்களைப்பிட்டு சிலஸா
 ஸ்ரீங்கள் நியதங்களாம். உதவமான ஸ்ரீரஹஸ்யாதிகளைப்பிட்டு
 அவற்றுக்கநுருவமான வுருஷாசுட துபாயங்களும்
 ஸ்ரீரஹஸ்யாதிகளும் ஸவடஜாதியிலும் ஸங்காதிதங்களாம். இதில்
 ஸ்ரீரஹஸ்யாதிகள் பக்கவிலே உதவமான விவரீதாசாரங்கள் வ
 ந்தால் ஸ்ரீரஹஸ்யாதியொழிந்தால் ஸ்ரீரஹஸ்யாதிகளில் பிறந்து
 தப்பினென்று மிகவும் நிறை நடக்கும். ஜாதிகளானவர்களிலே
 பிறந்து மணொதரணயப் போந்தானாகில் “ஹெதுக்களால்
 ஸ்ரீரஹஸ்யாதியை வாகுக்கொடுக்காது” என்று நினைப்படியே ஸ்ரீ
 ரஹஸ்யாதிகளும் நடக்கும். இவற்றில் ஸாரீரமாயும் உதவமாயு
 ம் வருமுதலும் ஸவடஹெதுவாமாகில நசுடகரமாம். இவ்வி
 ரணவழியாலுமுள்ள வகைகளும் “கூறுகளாய் வீரிரண்டி”
 லென்கிற பாட்டிலும், “ஜந்நலிங்கா வுரு” என்கிற ஸ்ரீரஹஸ்ய
 திலுஞ்சொல்லுகிறபடியே தான் நின்ற நிலைதெளிந்து காவடண
 ததை விளைத்து சுசிணநாயிகாரமான வுபாயவிசேஷத்திலே மூ
 ட்டுமாகில் வுருஷாசுடகாரணமாகையாலே ஸ்ரீரஹஸ்யமாம். இ
 ப்படிக்கு ஜாதிவருவஸ்யமும் ஜாதிகுருருவமான வுத்தவருவ
 ஸ்யமும் முண்டானாலும் ஸவடருக்கும் ஹமவதகை திவஸாசாரமாக
 முன்பு ஸ்ரீரஹஸ்யாதியை உத்திவிலிங்களுக்கு விவராயமில்லை.
 இப்பமவஸ்யவரின; “ஹெதுக்களால் மஹெதுஷாஹெது ஸ்ரீரஹஸ்ய
 காரணம்” என்கிறபடியே ஹெதுக்களால் ஸ்ரீரஹஸ்யமாம். இவ்வி
 ரணவழியால் வுருஷாசுடகாரணமாகையாலே ஸ்ரீரஹஸ்யமாம். இ
 ப்படிக்கு ஜாதிவருவஸ்யமும் ஜாதிகுருருவமான வுத்தவருவ
 ஸ்யமும் முண்டானாலும் ஸவடருக்கும் ஹமவதகை திவஸாசாரமாக
 முன்பு ஸ்ரீரஹஸ்யாதியை உத்திவிலிங்களுக்கு விவராயமில்லை.
 இப்பமவஸ்யவரின; “ஹெதுக்களால் மஹெதுஷாஹெது ஸ்ரீரஹஸ்ய
 காரணம்” என்கிறபடியே ஹெதுக்களால் ஸ்ரீரஹஸ்யமாம். இவ்வி
 ரணவழியால் வுருஷாசுடகாரணமாகையாலே ஸ்ரீரஹஸ்யமாம். இ

ராய் ஸவஸுத்தியான செஷிபக்கலிலே ஹநுராலம்பண்ணி செ
ய்கிற செஷியுத்துக்கு வயொஜநாநாரங் கோலுகை பொலி
சைக்கிடுவார் ரோதுமென்கிற ஸுத்யுஷுத்துத்தைத்தெளிந்து இக்
செஷியுத்துக்கு ரோஷுமும் வயொஜமென்று கோலாதே
கெஷுமெபெரு வயொஜநாயிருக்குமவர்களுடைய வருமெடு
காணியும் செஷாயவணயுணுத்துதோடொக்கும். இம்மாற்றறி
யும் சேஷியுக்கள் சேஷாஹாரதாழிகனிலே இப்பருமெடுகாணிகளு
டைய ரோஷாதுத்துத்தைப்பவ வுவித்தார்கள். இவன் புறாவத்
தைப்பற்ற; “நாராயணெகாநிஷுஷு யாயா வுதிஸுதுவநு
பொயொ ஜல ஸல ஸல ஸல ஸல யநிநிஷுணு || ததாடாண்ட
தூலம் தியுத ததுஹிஷுண்டவாவநு | ததுதிதாது சேஷா
முதம் ததுஷுதுஷுதேவிதம் ஸுவி” என்கிற ஸுராகங்கள் புரண
மேயாகிலும், இங்கு “யாயா வுதிஸுதுவநு” என்றது ஸாதி
விராஜவுதியைச்சொன்னபடியன்று; செஸகாறாடி வெமொ
ணுத்தாலே “சூவசுஸுநநாரா வுதி” என்கிற நிலையிலே நின்
றாலும் அது ஸாராயநொவயுதுமான ஸுதுமாவாநமா
மென்றபடி. “சுதிதிதுதுதவாவவி டுதுரய கலுதெ” என்
றதுக்குமிதுவே தாதியும். இங்ஙனல்லாதபோது சுதிவ ஸுதும்
வரும். “யாயா வெஷா” என்று வாண்டாலும் சசுதுவாது
ஸாதி வுதிவங்கள் போலே ஸுறாவவாவுங்களான நிரெஷொ
நெஷொழிகளும் ஸுதுவணியங்களாக ரஹஸுஸாதி விரிமகை
யாலே தசு சுதுநமென்னலாம். இது நிவிதித்தில் வ ஸுதிபா
து. வுதிவிதிமல்லாத ஸுறாவாசுதுஸாதி புராவங்களிறே ஸ
துவணியங் களாகவோதப் பட்டது. இதனுவவயுமணமான
“யசுசுரொஷி யதுஸாஸி” என்கிற ஸுராகத்துக்கும் இப்படி ஸா
தி விரொய்மில்லாத விஷயத்திலே தாதியும். இவற்றில் ஸாதி
விராஜங்கள் வந்தால் சுயிகாராநுரடுவமான நெநிதிதுக்
கிமுஹஸுநமான காயும். “யொயொ ஜல ஸல ஜல” என்ற
தும், “வாராஷுதிவிவாது வெஸுநநெஹவ ஸவஸு |
சுதிவதிபுராவஸு வாதுயம் ஸுதுதுதுதுது” என்று ஸாதி
புதிவிதிமான வுயாஜுத்துத்தைச்சொன்னபடியன்று; தசுவிதி

விஷயமாகுந் துமாரஸஸஹஸ்யாஸிஸிஷ்டஸெயொக்திகளோ
 டேசஜோதஜோவநாஸ்யுமாகவும் ஜோதஸ்யிஸ்குணாஸ்யுமாக
 வும் ஸாஸ்யநிராகுணாஸ்யுமாகவும் பண்ணுமுதிவ் குதி
 வராவரைகளைச்சொல்லுகிறது. “ந விமயஹு கபாங்குயபு
 சு” என்று ஸாரோநெடுநசொல்லச்செய்தேயும் “யயாஸக்தி நிதி
 ஸீபாஜெவதாமாநிநகாந” என்று விஸெஷித்தயபுஸாஸ்தி
 ஸிபிமாகையாலே வாமுஹுஹுஷிகளைப்பற்ற விஜிஷ்டவாகச்
 சொல்லும்வாகுபராவரையைஜெமென்றதாகவுமாம். “தஜொ
 நம் யநிஸ்குணம்” என்றது நிவிபிநுதாபிபுஸுநத்தைச்சொ
 ன்னபடியன்று; கெஹுயபுஸ்யுமாகப் புவதிட்குடபோதிவ
 ன்கண்ணுக்கிடுக்கான வபாஸ்யுங்கெளல்லாம் “சுஹம் ஹரிஸ
 வபுரிபு ஜநாபுந” ஐதாபிகளிற்படியே “நிற்கின்றதெல்லாம்
 நெடுமா” என்று ஸஹாஜகமாய்த்தோன்றும் புகாரத்தைச்
 சொன்னபடி. “தசுவாஹுஸ்துமாதீஸ்யு” என்றதுவும் பூ
 லவிஷயத்திலே மூணாயுகுஞ்சொல்லுகிறது. வாரொஹுமாதீ
 ஸ்யுமாகச்சொன்னவிஷயத்தில் நாராயணெககிஷ்குமுண்டா
 யிற்றநில் அது ஸவாபிகதீஸ்யுமென்றபடி; அல்லது ஹமவ
 தனுடைய வாகுத்திலே யாபுஹிகமாகப்பட்ட நிபுரஹு ஜொ
 றிகளும் சுதாமான தீஸ்யுமென்றபடியன்ற. “தஹிஷ்டஸு
 வாயநம்” என்றதுவும் வுநராவாயநாபிவ கரணங்களிலே
 வாவநமாக ஸாஸ்திவாஸ்தமான உஹிஷ்டவிஸெஷித்தக்குகிம்
 ணவிஸெஷமடியாக வாவநகாதிஸயஞ் சொன்னபடி; மற்றும்
 ஸிஷ்டவாஸ்தாபிகளுக்கு நாராயணெககிஷ்கு முண்டானால்
 சுவாயபாபிகளுக்குமவர்களுடைய வுஹிஷ்டம் ஸுவாவநமென்ற
 படியன்று; “நிபுரஹு ஹக்யமிஷெவ ஸுஹிஷ்டமாரொவி
 ரோஸவயொவ தொ ஹக்யா ஜவஹுஷாஸ்யுஸா || ஸஹ
 கவபுதகம் வீகா வுதொஹிவதி ராநவம்” என்று ஹமவ
 ஸுபுஷ்டிஷ்கு ஸபியாவாருஞ்சொல்லுகிற ஸநகசுரோஸாஹி
 தாவநத்தை சூமபிபாராணுத்திலே ஆளவந்தாருஹாபுரித்த
 ருளினாடி ஆகையாலே “போனகஞ்செய்த சேடந்த்ருவ்ரேற்பு
 னிதமன்றே” யென்றதுவும் மாராவிஷய மாமித்தனை. பொது.

வாநம் ராகுதிசெய்து வஸுராவாநஸஃ விஃ, சூரநாஹந
 வெவெத கதாவிதமவசுவரம் | ஸுராகஹம் ஹி தஃ ஜெயம் த
 ஸுராத்ரெதந வஜ்யெச, வ ஜாநாவி கிதாலா பஸுரெசெ
 ஹவொ நரம் | உவவாரஸதெநாவி நகாஜி வஸுரொ, வ
 ஸாநாநா வஸுரெசெ பொ ஹஜெ விஜஜதவாந | வுதிம
 ஸயா ஹஜெ கிவிஷம்ஸாநவிடும் || வஸாநாஸுரொ யொ ஹ
 ஜெ ரகஸுஸிஸுவடிவ் | ஸுராவாநஸஃவாஹம் ஜெவெதஸு
 நவம்ஸயி, திஷ்வாநாஸுரெசெவாநெவநரகஹஜெக
 வஸாநாஸுரொஸாஹம் வி துஷஸுஹ ஜெதி, ஸஹகொஷாநிஸ
 நானாநாவிஷயஸுநாஸ | கெவஸாஸாநிவிஸாஸஸிஸுஜா
 யதெ திம், சூரஸுராத்ரெதொஷாஸுஜெதாஸுவிடவாநாஜிவாஹ
 தி” துராகிஸாலே கிவிஜயானவையெவ்லாம் இவன் தொட்டவா
 நே ஸுஸிஸாஸெந்ரபடிவன்று. இப்படி விஷயவ்யவஸு பண்ண
 தபொத வரிமுஹி தகிங்களான வஹுஸாஸுந்ர்களோடும்
 ஸிஷாநாஸுராத் தோடும் விரொயிக்கையாலே ஸதிவாநி
 துமாய்விடும். உஹாஸுஹாவனா வரெகெகாணி பக்கலிலும் இ
 ச்ஸாஸுபநிஸிஸுரெதென்னுமிடம் ஸாபஸுநிகள ஜாவந்தார்
 எம்பெருமானுள்ளிட்ட வரொவாஸுந்ருடைய சுணிகிவவா
 வயிபானவஸுஷாஸுந்ருகெட்டுத்தெளிந்துகொள்வது | வெடி
 வெவிகு ஸாஸுந்ருகளிற்சொல்லுகிற நியதெகளை வொவ்ஸுரொ
 ஸுஷிகளும் ஸாஸுந்ருகளை விடுகிறவிடம் ஸாஸுந்ருமென்னு
 மிடத்தை “நியதஸுதா வஹுஸாஸு கெட்டுணா” நொவவடி
 தெ | நொஹாஸு வரிஸுந்ருஸாஸு வரிஸுதிடும்” என்கி
 ந ஸுராகத்தாலே யருளிச்செப்தான். கட்டாஸுஸுநாஸு களக்
 கலைநு வஹுஸாஸுந்ருபபந்ருவாரைப்போலேஃவராவை
 களான வுவுதிநிவுதிஸுந்ருக்குச்சோம்பிவிடுகிற விடம் ராஜஸ
 துராமென்னுமிடத்தை “ஃவஜிதெவடும் கடி காரெசு
 ஸபாஸுஜெக | வஸுநா ராஜஸுஸுரொ நொவ துராமவஹ
 வெக” என்றருளிச்செப்தான். தன்னியகாராநாஸுஸுந்ரு
 தவிர்வெண்ணிபவை தவிர்ந்தசெய்யவேண்டுமென்கெய்யுமிடத்தி
 ள் ஸுஸுந்ருபச்செப்திநென்னும் எனர்க்குகடிம் ஸெஷ

மூதமென்றும் எனக்கின்னவலத்துக்கிததானே ஸாய்த மென்
 நும் பிறக்கும் நினைவை மாற்றி ஸவெபுரான்செய்விக்க அவனு
 க்கு சொஷமான கெஷுயுத்தை அவனுக்கப்பே வுபொஜமமா
 கவனுஸுத்தித்தநுஷிக்கை வாஸுகத்யாமமென்னுமிடத்தை “கா
 லுபுரிஞெதுவ யஸுகபு நியகம் கியகெஜுமா ஸஜுஞகூ வலு
 டெனவ ஸ த்யாம ஸாஸுகொ ரீதம்” என்றருளிச்செய்தான். இ
 ப்மவஸுபுதி ப்ரபொஜமமாகவநுஷிக்கிற வீடத்திலே இப்
 ப்ரீதிக்கு டொஷுமும் மலமாகக்கோலாதே வலுவலு வலு
 யால் பிறந்த வருகாராணிகன் வ ஸாதுத்தாலே டொஷுமலி
 கமென்று நினைத்து ரீகூனுடைய கெஷுயுடும் போலவும் சுரொ
 மனுடைய பால்வார்த்துண்கைபோலவு மநுஷிக்கை ஸாஸுக
 த்யாமத்தினெல்லே நிலமாச்சுக்கடவது. இது பசித்துண்பார்தும்,
 இங்ஙனல்லாதபோது ஓட்டத்துக்கப்பம் தின்பார்தாதும். “ஸ
 வுயுபுராநுபுரிஞு” என்கிறவிடத்தில் ப்ரபு ரொஜனையில
 ஸுபிவிஸெஷுரூபமான ஸாஸுகத்யாமஞ்சொல்லுகிறதென்
 று ஸாஷுகாராருளிச்செய்தார். இப்ஸுபிவிஸெஷும் ஸுதனூ
 வ வதிநிஷுனுக்கு வ வதுநுஷாநகாயத்திலும் பின்புஸுயா
 வ யொஜமமாயுவாயத்தோடு துவக்கற்றவுதூகூசுத்திலுமு
 ஜீவும். திதீயயொஜனையில் சுலுசுகியாய் வினாவாகூடுனவ
 னுக்கு டுஷுரமாய் திரகாய ஸாபிமான வுவாயானுத்தைப்
 பார்த்து ஸாகும் பிறக்க அவனுடையஸொகாவமொடிநாஸு
 மாக ஸுசுரமாய் ஸகூசுகத-லுமுமானவுவாயானுத்தை வி
 யித்ததாகி ரீ உவாயானுத்திலைய வேண்டாவென்கிறதென்
 றுளிச்செய்தார். இப்ப வதுநுஷாநத்துக்கு வலுவ-வலு
 யிலுவாயானுநாயம் டெஷுவாடாமதமாய் வு வதுயுகாரந்
 திலே சொருக்ககடவது. உதூராவலுயிலுவாயானுநாயம்
 ஸாஸுகதாமதமாயிப் வ ப்ரீதியினுடைய டெஷுவெஷுத்திலே
 நிற்கக்கடவது. “வாரிகுஜு” என்கிறவிது சுநுவாடிமென்பார்
 க்கு டுயுகாரஞ்சொல்லுகிற தென்று தாதூய-ம். வியியென்பா
 ர்க்கு ப்ரவ்ரீயாகிறவுவாயத்தினுடைய டெஷுவெஷுதாடி களை
 ஸ்சொல்லுகிறதென்று தாதூய-ம். இப்படி “வாரிகுஜு” என்

கிற விடத்திலயிகாரம் விவக்ஷிதமானால் “போலிகோ” என்கிறவிடத்திலே நெருபெக்டும் நுஸ்தீக்கப் பூவாம். “வாரிதஜி” என்று நெருபெக்டும் விவக்ஷிதமானால் “போலிகோ” என்கிற சொகநிஷெயத்தாலே ககிணுநாய் நிற்கிறநிலை தோற்றுகையாலே சுயிகாரமுமஸூலிப மாகக்கடவது. அப்போது ||*|| ஸ்ரக்யுதொவாஸந ந்யாயாத்ஜாநா போவஸ்யிதௌ | சுநெஷிஷீ நெனுகஜ்ஜக்ய க்யாமொடத வ திவாடிதெ||*|| ஸகஸஸும் ஸாஸிகத்யாமத்தாலே தன்பக்கலில் வராய்நகத்யுக்ஷாடிகளை விவக்ஷித்தல், மெயொவாபெயக்யுத்தைச்சொல்லுதல், ஸகமே ஸ வெடாவாயஸூநத்திலே நிற்கிற நிலையைக்கூட்டுதல் செய்யக்கடவது. புவதிக்காக வொன்று மநுஷிக்கவேண்டாவாகிலும் ஸுதனூயிகாரத்தாலே கிஜ்ஜான விவனாக்கு ஸாரியினுடையவாஜ்ஜாதிகுநமாகாதென்று ஸிஜித்தார்கள். ||*|| சூஜ்ஜாவிரொயினிஸூஹபூயஸிதவராஜுமெவம் | ஸூயிகாரொயித ஸுமெவம் | வ க்யவாயொ ஸூயக்யம் || சூஜ்ஜாநாவாநெ தத்சு பூக்யவாயநிவாரணம் | ஸூயிஸனொஷதம் பீதிரிதி யாஹயம் ஸூயிரம் || சுநிஜாதொ நிவதெத ஸுமடாடின்குணாவம் | சுபயடாடிஸூ ஸூவடாரம் பூக்யவாயொநெநெதகம் ||*|| இப்புவதியை ஹக்யொமாஜமாகவருளிச்செய்தது புவதி ஸகம மவஸாயம்மான படியை பூக்யதமான ஹக்யொமாமகிற மவத்திலே யுடாஹரித்தபடி. இங்கு ஸித்யொஜநையில் ஸூவாங்களான ஹக்யொமவயுனொவாயங்களினுடைய ஸூநத்திலே நிற்கிற வவாயவிஸெஷமும் பூயெயொஜநையில் வூலிவிஸெஷவலிவடகமான புவதிநுஷாநமும் க்யுதொவாயனுடைய ஸூயபூயொஜநமானகெஜ்யமும் நுஸ்தீக்யம். கிணு ||*|| ஸூஹுஷ்டிரெண சொஷெஷொ யெந யெநெஷ மெதூநாஸஸ தஸூஹெஷெதி வரஜிஸூகஸம்முஹம் || ஹவாஹவள நயெடாணாம் புவதொஜ்ஜிஷெதெ | ஸுதனூஸிஷ்டாஸக்யொ சொஷாஹாவாயிகாரம் || சூகநஜதயா யெதூத டாநீநநுஷிதாம் | ஸகாநெ ஸலிபெரெவ காயடாஷெ ததிகுதம் ||*|| “கூஜ யெடயெட்கு” என்கிறதும் காஜிக்கையுமும்

நிஷிபங்கனையும் விடச்சொன்னபடியிற் “தஜஸதூநதெசு
 வி” என்கிறதுவும் சூதூநமவத்தையும் வெஸுபுத்தையும் ப்
 பொஜநமாகக்கோலாதேகொள்ளென்றபடி. வாலிகங்களை விஸெ
 வித்துச்சொல்லிற்றுகவுமாம். இதினருமை தோற்றுக்கைக்காக
 “ஹெஸதூநதெசுதூ” என்றமாவழிக்கிறது. தூமத்
 தில் சுதூபுமும் வராய்நமென்றமாவழிக்கைக்காக “யெந
 தஜஸி தூதூ” என்கிறது. இப்படியானால் சூதூதிலுநத்
 துக்கொரு விரகன்றிக்கே யிருக்க சிலர் “தலூதூபுவொதூ
 ஜெ யோடிநாம்பு தியோடிநாம்பு வுதினு நிவுதினு ஸ்ரா
 தவ்யா ஸுதெவ வ || ரோடுகெடுவ ஸரண ரோதூநமவவுடு
 ஹிநாம்பாஹி ஸவடூதூவாவெந யாஸுலி ஹுகுதொஹய”
 என்று நிவுதிபயுங்கூடி விடச்சொன்னபடியாலும் “ஸவபுய
 டோநுவரிதூஜ” என்கிறவிடத்தில் ஸவபுஸுத்தை ஸஜூ
 லியமைக்காகவும் நிவுதிபுயபுடிங்கனையுங்கூடி விடவேண்டு
 மையால், அவற்றை விடுகையாவது நிஷெயித்தவை யெல்லாத்தி
 லும் யயாஸுதூநமவூந மாகையால் இந்த நிஷிபாநமவூநம்
 வியிஸுவாபூதமாகையாலே ப் வஹனுக்கு வுபிவடுவெடூ
 தூராவும் வெவியாதென்று ஹிப்பர்கள். இது மிகவும் வரி
 ஹஸநீயம்; எங்ஙனையென்னில்; சுடுவகர் வாவம் பண்ணின
 ல் வெவியாதென்பர்கள்; இவர்கள் வாவமவஸுமநமவூக்கவே
 னுமென்றர்களாயிற்று. இது “ஹகெதூதூபு திலுநடுதூ
 வஹிஸரோயஸு || சுநாநிதூவீ ம ஸதெ நாமவஸுடுவெகூ
 தெ” என்கிற கணக்காம். இவையெல்லாததையும் நினைத்து “சு
 ஹாவத ஹககஷு வ்ஹீதூஜமக || யெநாவது வதெ
 லாபாஸாஸாய்ஹதூதூதி” என்று ஹவீது நிவிடணு
 னன். இவர்கள் சொல்லுகிறபடி யசுடமானால் யாவஜீவமிருந்த
 நமவூக்கும் நிஷிபாநமவூநமெல்லாம்புவதிக்கழமாகையால்
 லாஹு வடிநம் ஸகூசுதூவடுமென்னுமிடங்கழியும். ப்
 தூதூதிலெல்லாநிஷிபங்கனும் நமவூக்கையஸுமும். அப்போ
 து யயாஸுதி நிஷிபாநமவூநம்பண்ணிக்கொண்டு ப்
 வதிபண்
 ணவுங்கண்டறிபோம். இப்பகூதில் வாவங்களு மதூஷாரீய

ஹிஸைபோலே வாவஸஸவாஸ்யுமல்லாமையாலே வாவஸஸ
 வெடாதுராவத்தையுங்கட்டி “ஸவஸுஸாவெஹொ ரொக்ஷயி
 ஷொரீ” என்கிறவிடத்துக்குத் தாங்கள் வொஸொரீயும் பண்ணின
 வு காரமும் விரும்புமாம். யயாஸக்தி த்ரிவியாவவாரங்கள்சுட
 வுங்கனாகவும் ப்ருஸதீக்கும். இது வலவடாநுஸூநத்துக்கும்
 வடுவடஸுடாநாயத்துக்கும் ஸூநுஸூநத்துக்கும் மற்றும்மிப்
 போது காண்கிற ஸூஸூக்ஷுக்களுடைய வநுஸூநத்துக்கும் வி
 ரும்பும். இப்படிச்சொல்லுமவர்கள் தம்மை யொருவ வஹர் ச
 ஸூக்ஷுக்களடியாக நலியப்புக்கால் இது வு வஹயஜீமன்றோ
 வென்றவசையுந்திருக்கப்பவாவுமாம். இது சுநஜீவ ரோணங்க
 ளுக்கு விரும்புமாமளவேயன்றிக்கே இங்கெடுத்த வஹங்களுக்கு
 விவக்ஷிதமுமன்று. | மிவியிவநிவபுதிருவங்களுல்லாம் ஸவஸுய
 ஜீமஸூத்தாலே ஸஹுஜீதங்களுன்னுமிடம் யஜீமஸூஸூயும
 ந்யாமற்சொன்னபடியென்று சிலவாவாயுர்கள் நிவடஹிப்பார்
 கள். எங்ஙனே யென்றில்; மிவபுதிருகளிலே யொரு வஹத்துக்கு
 ஸாயநமாக நியலீவஸெஷங்களுடனே செய்தவை யஜீமஸூஸூ
 யுமாம். ஸாஜாநுமான வஹிஸூஸூஜீரோத்ரம் வாவாவாவமா
 மித்தனைபோக்கி யஜீமஸூத்துக்குஸூஸூயுமன்று. ஆகையா
 ல் வஹிஸெஷ நியலீவஸெஷங்களுடேகடின வஹிஸூஸூஜீகளை
 விடுகையாவது வஹங்களுயும் நியலீங்களுயும் விடுகை, மற்றும் நி
 வபுதிருயுத்திற்சொன்ன மிவபுதிருகளை விடுகைக்கு விரகில்லை.
 நியலீவஸெஷாடிகளோடே கூடாத வஹிஸூஸூஜீரோத்ரமும் யஜீ
 மஸூஸூயுமென்னும்வகூத்திலுஞ் சொல்லுகிறோம். ||*|| சுயஜீ
 வரிமாரொவி யஜீமெந விவக்ஷிதெ | ஸூஸூஸூஸூ விடுபெ
 ரெவ நிகுா உஸு வரிமுஹி||சூநுசூலிவரிசூராமா ப்ர
 திகுடுவரிமு ஹி||வ வதுஜீம் வ திஜோதாநு நஸகூஸூ
 யுஸுஸூஜீ || வ வஹயிசூடுஜீவ வஹாவாராதிகுஜீ||வ
 வதுஜீயாபடிக் வ திஸநீயதாஜீஹ ||*|| இப்படியற்றபின்பு
 “வொடிநாம் வ திவொடிநாம், ப்ருவபுதிரு நிவபுதிரு”. என்கிற
 விடத்திலும் வ வதிக்கூமாக வொன்றும் ஸூகரிக்கவேண்டா
 வென்றதாயித்தனை. ஸூஸூரோத்ரத்தைப் பற்றி; “ஜெத்ருவயிடி

காவுஜெபிபாநு” என்கிறகட்டளையிலேவறாநாஸாயநமாக
யொழிகைகளான புவரூதிமிவரூதிகளையும் அவற்றுக்குறுப்பா
ன ஸாதிங்களையும் விடச்சொன்னதாகவுமாம். * *

இவ்வனன்றிக்கே நிகுநெந்திதிகாழிசளுடைய ஸாரூவதூர
மந் விவகித மென்னில் முன்புசொன்ன ஸவ-லிரொயமும்
புலுஜிக்கும். இந்தபிஷஷும் ஸகபகிஷராய் விவெகிகளாயிரு
ப்பார் தெளிந்தகீகரிப்பார்கள். இவ்வகூடத்தை “செய்யாதன
செய்யோந்தீக்குறனைச்சென்றேடுதோ” மென்றும், “செய்யேல்
தீவினையென்றருள்செய்யு” மென்று மருளிச்செய்தார்கள். “நா
யினேன் செய்தகுற்றம் நற்றமாகவேகொள் ஞாலநாதனே” யெ
ன்றதக்கும் தாதுபுத்தைப்பார்த்தால் கூழிக்கவேனுமென்ற
வெகித்தபடியாகையாலேபுவனனுக்கு மவராயம் புகுந்தால்
“கஜோநாடியவா ஜோநாடிவராபெஷு ஸ்லீவி | ப்ராயஸிதம்
கூஜிஷ்வி ப்ராசுபுநெநெகெவ கெவலம்” என்கிறபடியே கூ
தைதொள்ளப்பொவதும். || * || ப்ராயஸிதாஹாரஸ்து காலகெ
வாகூரோரவிவா | வுமீவ படிதெ நாயிவிநுநொகலம்
முஹா | * || ஸுசுக்ஷுக்ஷமே யடியாக வுவிவதவ-நிவிபிங்கள்
புகிராவென்னும் வாதையும் “விடுதெ ஹஜ்ஜனெ டீ” எ
ன்னுமாப்போலே ஒளவிகுத்தாலே சொன்னபடியத்தனை. ஸு
சுக்ஷுவுக்கீ வுவிவதவ-நிவிபிங்கள்புகுந்து வரிவாரங்கள்
பண்ணுக ஸுஷிபிங்கள் பக்கனிலும் ஸுஷிபாயர் பக்கனிலுள்
படக்கண்டு போராரின்றதிதே. இவ்வனன்றாகில் உவாலுகர்களு
ம் ஸுசுக்ஷுக்களாகையாலே அவர்களுக்கும் வுவிவதவெ-புது
ராவம் வடிபாமையாலே உதுராவாஸுஷம் ப்ராபிகவிஷயம்
வுவிவதவெ-புதுராவத்துக்கு கூஷவகூ மில்லையென்று வு
வலையு பண்ணவொண்ணதொழியும். உவாலுகனுக்கும் புவ
நனுக்கும் வண-பாஸுஜிஜாதிகொது புவர வுண கூறுபெஸ
காவலவூர் மண ஸுபாபிகளை யுவாய்பாகக்கொண்டு சொன்ன
கிஷிபிங்கள் தவிரியிடத்தில் விரேஷமில்லை. கிஷிபிங்கள் புகுந்
தால் ப்ராயஸிதம் யுவாய்காரமாகையாலே வெஷிபிபுண்டு.
“என்னடியாத செய்தார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்” மென்

கிறதாவும் சுவராயம் புகருமென்கைக்கு லீஜம். இங்கு “செய்
தாரேல் நன்று செய்தா” ரென்றதுக்கு லாரோடிகுமாகப்புகுந்தா
ல் நாமே கூழிப்புதோம், வுலி வலுவடிகுமாகப்புகுந்தால் அவர்
கள் கூழைகொள்ளாதவளவிலும் ஸிக்ஷாவிரெஷங்களாலே நாம்
ஸிழிப்புதோம், ஒரு படிக்குவ்கைவிடோமென்று தாதியடிக்.
“நன்றுசெய்தாரென்பார்போலு” மென்று சொல்லுகையாலே
இது வலுவடிகுதியில் நன்றன்மென்னுமிடம் லலிவிதம். “சுவா
யஸம்வெவ லுடி” லாயஸிதம் லலிவிரெஷ | லாயஸிதிநியம்
ஸாத் ததம்ஸாரணம் வுஜெ” என்று சொல்லுகையாலே
வலிவலுவடிகுதராவத்தில் ஸாரஸானுக்கு நிறுவெஹையுடி
யாதென்ன வெண்ணது. லலுவடிகுதியானவனுக்கு நிறுவெ
ஹையு பிறந்தால் கூழைகொள்ளாதபோது வலுவலிவிலில்லையென்
னவெமொண்ணது. ஸாரஸானுக்கு லீ குலாவிரோதம் பிறக்குமத்
தனையென்றால் தனக்கத்தால்மெலொரு லு குலாயமில்லையாகில்
வுமெலாயஸிதம் பண்ணவேண்டா. தனக்கும்லீ குலாவம்
பிறக்குமத்தனையென்றாலும் லு குலாயம் லலிவமாயிற்று. அது
லும்கழிந்ததுக்கு லுலாயஸிதம் வேண்டா. மேலும்வலுவடிகுதாய்
வரப்புகிற லீ குலாவத்தைப்பற்ற லுலாயஸிதமென்றால் இத்
தோடு துலுயொயம் மெஷிகையாலே யலாவம்வம் ஸுதாடி
லலிவங்களான வுலுவெஸங்களும் வருமென்று லீ குலாய் லுலாய
ஸிதம்பண்ணப் லுலாயம். ஆகையாலுவெஸங்களும் இங்குற்
ற லலுவடிகுதலுவத்துக்கு கரணாஸகிஜோநலவிஜோவ லுலாவா
களடியாகவரும் விஜெ லலுவெஜோவங்களும் நியதாயுஸ்ஸுக்கள
ல்லாதார்க்காயுலுலியாலே வலுவெலுத்துக்கு விவ்வெமுடலு
லுலியாமெக்கு வுமெலுலுலும்பண்ணுகிறது. ‘இதுவேண்டா’
வென்பார்க்கும் லலிவிலங்களை கூடுக்கிற லுலாயத்தாலே இதுவும்
கூடாவிலுயமாகையாலே யிதுவேயுவிதம். வலிவலுவெடிகுத
ராவத்துக்குமேற்கவே லுலாயபண்ணவெண்ணதென்னுமிட
மும் முன்புகோலின வலுவெமாயிய வலுவலுலுலுலுலுலு லுலுலு
லுலும் பண்ணுகையில் விரொயமில்லையென்னுமிடமும் ‘முன்பே
லுலுலுலுலுலுலுலு. இப்படி லலுவலுலுலுலுலுலுலுலு லலுவலுலுலுலுலு

ஹமவதநுஹவத்தில் ஹொமஞ்சாவும் கொழுதுவிட்டு வா
ராத, ஆகையால் “யஸ்யாநுமுஹரீஹரீ பரமேஸ்வரி ஹராஜ்ய
ஹொவாஸவெஸ விபொமெந ஸடா ஹவதி டுஃஸிக்” தெந
டுஃவெந ஸஹவெஸ யடிஜாநவரி துஜெஸ | துஃபு ஸாடி
கரிஷ்ராஜி யஸுஹெராவி டுஹுஹி” என்கிறபடிதள்ளி டுஃ
வாடிகளுக்குக்காரணமான பூரஸுசுடிவெஸஷத்தை ஸஹி
ஹி தமான் சுராடிகளைப்போலே துணைபாடுக்கொண்டு விதூரி
களைப்போலே ஸிகுசுணவீஸுரன் சில சுரிநபுசு திகளுக்கு
ப்பண்ணுகிற வநுமு ஹவெஸஷம்தெந்நநுஸு திகளுக்குவித
ம். ஒருவராயிவெஸஷத்தையுண்டோவென்று ராஜாக்கேட்க அவ
ருமொருவரையுயருண்டென்று ஹுரானிச்செய்தார். சுய
ஸ்ஸு வளர்க்கவொண்ணாதபடி நியதாஸ்ஸு வளனுக்கு உள்
ளத்திலுவிமப்பிறக்கைக்காகவும் சுநியதாஸ்ஸுக் களுக்கா
யுஷாஜீயங்களையிட்டு வளர்க்க நினையாமைக்குமாக டுஃவாடிக
ளிலுவிவனுக்குவாறுயார்கள். இது ஆழ்வானுள்ளிட்டார்பக்கலிலே
பு ஸிதம். | சுவாறுயங்களையும் தசுஹங்களையுந் சிலர்க்குக்கா
ட்டி மறைக்கிறவிதவும், “பாம்போடொருசுரைவீலேபயின் றுந்
போலே தாங்காதுள்ளந்தள்ளுமென் தாமரைக்கண்ணு” வென்று
நிவெடிவெடுதிடையக்கடுகப்பிறப்பித்துத்தானிசைந்த ஸுஸா
ரநிவதநுத்தைக்கடுக விவனையுமிசைவிகைக்காகவத்தனை. இவ்
விடத்தில் பு திகுருயாநுஹவாரும் டுஹுடிஹுமும். இது
கூணமாகிறதவும் பூரயஸு துத்திலேமூட்டுகிறதுவுமுயாபவமம
இவற்றில் சில ஸிகுணாடிகள் பூரஸுஸுசுத விவெஸஷமம
மாயும் வரும். பூரணாதிடயாய் விழுந்தகாகத்துக்கு பூரணை
க்கொடுக்கையாலே அங்கும் பூவதிஹம வடுண்டும். டுஃ
சு தியான விக்காகத்துக்கு ஸிகுசுயாக வெருகண்ணைவாங்கிவி
ட்டதுவும் திமுஹமன்று - சுநுமு ஹ விவெஸஷம். ஆகையால்
சுஹதஸுஹுமம் துசுத்திலே கிடக்கும்படி கூணசுசுத வாவ
கடுங்களுடைய பூ வாவமான ஹவஹிமு ஹ விவெஸஷத்தை வி
சைந்தார்போலவும், “டுஹுஸுஸாஸுரகாஹா ஸ்வாஸு திபிபாவ
தாஃ வசுக் குஷுநஸுரொஃசுதிசுரஸு டெஸிகு” என்றும்,
“வஸகொவி குஷுஸுசுதபூணாஹா டுஸுஸுடுயாவஸு

[illegible]

கடுபொமத்திற்சொன்னவ லாவம் ஹதிவ வதிகளில் கெடு
 திகுந்யாயலிபிமேறே. “கவிவெண்துடாநாவாரொ ஹதெ தோ
 நநுநாக் | ஸாயுரெவ ஸதெவ்யுஸ்துமுவலிதொஹிஸம்”
 என்றும், “கவிவாவெஹிதா திகுக் கா வாணநநந | து
 யுதெ வாதகெஸுதெவெடெ வதவத் திவாஹஸா” என்றும்
 வதெடெஸுரன்தானே கஜுடநனையும் யதெபுத் தனையும்பற்றவ
 ருளிச்செப்தான். அப்படியே ஸ்ரீபுண்ணீக நாரத (ஸவாதித்தி
 லும் “வீரவாஸா ஜடீவா ஸுரா திகுணீ துணு வனவ வா | ஹதி
 தொ வா திகுஸுஷ ந விஜம் யதெகாரணம், தெ நுஸுஸா
 ராதாநம் வாவாநாரதாஸுதா | தெதவி யானி பாரம் ஸுநா
 நரா நாராயணாஸுதா, விபுதெ நவ வாவெந தெவதவா
 வீதகவுஷா | பருநனி வகலாதொகா ஸவஸுராமுரிவொதி
 கம், ஜநாநாஸஹஸெ ஷாயஸுஸுராஜா திகுதபுரீ தாலொ
 தவா வாஸுதெவஸு ஸவதெகாதிஹாத்நம், வயாதி விஷு
 ஸாதொக்யுபுருஷொநாத்ருஸுஸயம் | கிபுபருஷததபு
 ணா பருஷாஸுயதெதெய்யாம்” என்று ஹவசுப வனநா
 வுததொஷாநாலும் யதாஹதபாயஸிதாதிபுவத்தாலே தோ
 க்ஷலிபியில் ஸாஸயமில்லெயென்னுமிடத்தையும் திகெடாஷருக்
 கு கெடுதிகுந்யாயத்தாலே கடுக தோக்ஷலிபியையுஞ் சொல்லி
 “கஸுதெயரதெநிஸ்தீ வாஜதெயரதெநாவி | நவாபு
 ணி ஸுமகி நாராயணவராஜாவாம்” என்று ஹவசிபுவரு
 க்கநநஞ்களானவுதபுஷுஸாகுதத்களாலும்ஸுமதியில்லெய
 ன்றும் திஹதிபிவ்வசுட்களைப் பவந்தான். “தெயா தெ
 நம் பருஷுதெவத தெவாசவி நதம் விதம்” என்கையாலே
 ஹவதீஜாநமுதெயவனுதெய புவாவம் திகுஸுதிரிகளுக்
 கும் வரிதெபுதமன்றிதே. ஆகையால் கருவுதவாபிவதவ
 தெஷாஷான ஹமவதர்க்குவதெஸுராதிகளுண்டானாலும் கவஜா
 திகள் பண்ணலாகாது. “கதெவெண்தெநிஸுராதிகளாநாது கெஸ
 தெதெவெஷுதெ வரிவாஜாது வததெதுவ ந ஸுஸயம், யதிகிதா
 வரொநிதா தெவெஷுதநவதிநுது | கஜுராத்விதெதெஷு
 விஸதெஷுதந் கரொதிபம் | கஜுதெஷு வவரிஸாதெஷு
 புவதெஷுதததாரிகடுகிதாவாஸுதவாஸுதவிஸதெஷுதந்

கரோதியம் || நித்யாநுஷ்டான ஸம்யக்தாநஜ்யாத்ஜீநாநமுஷ்ட
 மாநுஷ்யரோஹயதமுஷ்டுபிவிபுஸஸெஸுங்கரோதியம்”
 என்று சொல்லப்பட்டதினே. ஸாஷ்டுகாரர் கூடியதிகரணகூ
 திகரணங்களோடே ஹவடிவவாராடிகளைச் சேரவெடுத்தது
 நொவடிவநுய்யத்தாலே ஹவடிவவாராடிகள் சீவங்களே
 ன்கைக்காடி. எல்லாம் ஹவடிவவாரங்களாயிருக்க ஸொஹடி
 ங்களை விவகித்துச்சிலவற்றையிங்கு ஹமவதாவவாரங்களென்
 கிறது. யாவைசிலவவவாரங்களைப்பற்றம்பே செய்கிறான் அப்படி
 ப்பட்டிவைத்தனையெ ஹவஹமவதவிஷயங்களிலே செய்தால்
 விஷயஸஹயத்தாலே ராஜதொஹாடிகள்போலே மிகவும் துணு
 ஹதூக்களாமென்று விஸொஹாவாடாநத்துக் கவிவரயம்.
 நரகத்துக்கு நார்த்தங்காலன ஸம்ஸாரஸுணைத்திலே நல்வழிநட
 ப்பார் டுஷ்டஹராயிருக்க ஹவவிஷயத்தைப்பற்றிபயிகாராநு
 ராவமாக ஸுஹிதாமடத்துக்கு முன்னடியானகூடியொமாடி வ
 வஹடிவங்களிலேநின்றாரையும் நெகிழினைக்கைஹமவதாவவா
 ரம். “நஸஸுஸாஹிதாநதஸு ரோகொநா நஹாஜநாஹாடிந
 தஹரஸு | நஹெவ ரஜாவஸயபியஸு நஹொகவிதஹ ஹ
 ணெ ரதஸெடுதாடிகளிலும் ஹவஹவாவணுமெநிக்கே“ஸி
 ஹொஹெ ரெயதஹதாஸுஹெவ ஸெயாநுதாவாஹுஷாஸு
 நித்யுஹெவெதயதொ ஹிதாஹவிஹிதா ஹுராவெஹாஸுஹ
 ஸிவஹுயஹி” என்கிறபடிபே ஹாஹுவிஷயவாவணுமேயுடை
 யார்க்கு ரொஹுமில்லையென்றபடி. “வாஹுஹாநாஹெவெ
 விஷயாவஹுதவஹா | தெஹாஹ தஹரஹ ஹஹ ஹுராவஹு
 தஹ ஹித”ரிதாடிகளிலும்வஹுடும் வஹிதம். “தஹயஹெந
 ஹொவிஹெ ஹநாநா ஹஹுதவஹுவிஷயதாமிநஹெஹாஹ வி
 ஹெயஹ தஹித” ஹதாடிகள் ஹவஹுரஹமாய்விஷயதாமி
 கஹமாஹார்க்கு விஹெவமில்லையென்கிறன. ஹஹொருபசையற்
 ஹ பசுத்தோல் போர்த்துப்பிலிப்பாய்ச்சல் பாயுங்கணக்கிலே ஹ
 ஹவதஹாவஹநபண்ணித்திரிவாஹையும் ஹஹஹயுமளவும் ஹவஹி
 ஹரஹிஹஸுஹாஹிகளையாஹித்தாஹ்போலே ஹஹஹாஹிஹகளை
 ஹஹாஹிஹஹஹஹம். இப்படிக்கொத்த ஹெஹுஹிஷஹுதினை
 ஹஹ்ற “நஹிஹுயதிகாரணம், ஹஹுக்கஹஹுஹுயதிகாரணம்”

வொ பவ ஸாஹம் | நநாஜிம ஹணெநெவ த்ஸ்ய வாரி பவ
 டி” என்கிறது. “சூத-ரா விஷணாஸ்யிபிராஸுஹீதா வொரொ
 ஷொவ வ்யாபிஷொவத-ரோநாஃ | ஸஜீத-ரூநாஸ்யணஸஸூஜாது
 விஷுக்ஷு-வொஸூ-வெநா ஹவணி” என்றும், “சுவஸெநாவி &
 நாஜி கீதி-தெ ஸவ-வா-தகெஃ | வுஜாநவீசு-வ்யுதெ ஸஜி
 ஸிஹத தெஸூ-ரூ-மெநிவ” என்றும், “ஸாஜெ-த்யு-ஷாநிஷா
 ஸ்ய-வா-ஸூ-ஹ-ஹெ-நெ-வவா | வெகூ-ண-நாஜி-ஹ-ண-ஸெ-
 ஷாவவிநாஸ-நா” என்றும், ஹரிஹ-ரூ-தி வா-வா-தி டு-ஷ-ஜி
 தெ-வா-வி-ஸூ-த- | ச-நி-வ-பா-வி-ஸ-ஸூ-தெ-டா-ஹ-தெ-வ-வ-வி-வா
 வக” என்றும், “வன-த-வ-த-வ-நி-வ-நி-ஹ-ரூ-ணாய வு-ஸ-ஸ-
 ஜீ-த-ந-ம் ஹ-வ-வ-த- ம-ண-க-ரூ-நாஜி-ம் | சூ-கூ-ஸ-ய-பு-த-ரே-வ
 வ-ந-ய-ப-ஜ-ஜி-வொ-வி நாராயண-நி த்ரி-ய-ரா-ண உ-நெ-ப-தி-ரூ-
 தி-ம்” என்றும், “மொய்த்தவல்விணையுநீநின்று மூன்றெழுத்துடை
 ய பேரால் கத்திரபந்தமன்றே பராங்கதிகண்டுகொண்டான் இத்
 தணையடியராணர்க்கிரங்குமரங்களுயபித்தனைப்பெற்று” மென்று
 ஞ்சொல்லுகிறவிவைபெல்லாம்ஹவசுப தெஷமில்லாதவனுக்கு
 சூ-விக்ர-ம் த்ர-மா-கிலும், வாரா-கிகளைப்போலே சுஷ-ப-ஜி-ந-மி
 ல்லையேயாகிலும், வாய்வெருவுமாப்போலேசுலிஸுதியில்லையேயா
 கிலும், ஸஜெ-த-ப-ரி-ஹ-ஸா-கிகளிலே துவக்குண்டு சுலிஸுது
 னாமுண்டாகிலும், ப-பொ-ஜ-நா-நா-ஸ-ஜ-மு-ண்டாகிலும், டொ
 ஷா-நா-ங்களுண்டாகிலும் ஸஜீ-த-ந-ம் வா-வ-ந-த-மென்றபடி-
 அல்லது ஹ-வ-த-ரி-வா-கா-கிகளுக்காக ஹ-வ-நா-ஜி-ஸ-ஜீ-த-ந-ம் ப
 ண்ணினாலும் வா-வ-ம்-போ-மென்றபடியன்று. ஹ-வ-த-ரி-வா-கா-கி
 கள் வா-த-க-ங்களாகவிதே வரி-மணித்துக்கிடப்பது. “யெ-தி-ஷ-
 னி-ஜி-ஹ-த-ந-ம் ந-ஸூ-நி-வ-கெ-ஸ-வ- | ந-தெ-ஷ-ம் வு-ண-ஜி-
 தெ-ஷ-ம் ம-தி-ஸூ-ஸ-மி-ட-ண-ஜி-வி” என்றும், “ய-ஷ-த-வி-த
 ரா-ம் தெ-ஷி-த-வி-ஷ-ா-த-ந-ரொ-த-ஸ- | யொ-வி-ஷ-ம் ஸ-த-த-ம் தெ
 ஷி-த-வி-ஷ-ா-த-ந-ரொ-த-ஸ-” என்றுஞ்சொன்னார்களிறே. “மொ
 வ-ஃ-கா-ஜி-ய-த-வொ-தெ-ஷ-ா-தெ-ஷ-ா-த-யொ-ந-வ-ர-ஸ-ஸ-
 ந-ஆ-ஜி-யொ-ய-ய-ம் தெ-ஷ-ஹ-ஜி-யொ-வ-ய-ம் வ-மொ” என்கிறப
 டியே ஏதேனுமொருவகையாலே துவக்குண்டாரும் பிழைப்பொ
 ன்றதுவும், “ய-ய-க-ய-வ-வி-ய-ய-ஸ-ஸ-ஸ-ஸூ-த-வ-வ-க-”

[illegible]

“ராமாபிஷேகத்தினை விடே நான் ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரொ
 ருதி ஹம்ஸம் கருவிக்ஷேபம்” துஷ்டிகளைப்பார்த்து நென்
 னாதேயிவ்விக்காரிகள் பக்கவாத்த மூண்டதை ருதுவாதி
 யில் தண்ணீர்பெற்றுப்போலே யுகந்து “கூடுணா நெல்லா வாறா
 யுடல்கூட நினைவெடுக்க | தடுவாவவாருகெடுதல் உலாது
 ணையாருக” என்கிறபடியே கருணத்ரயத்தாலும் “நான்
 கைவிடாதே “ஸாஸாராவியெவ்வுகூசுஷு செவ்வெ ஹ்ருதெகாவ
 தெகூசுஷுசெவ்வெ ஹ்ருதெகாவ-லா ஸாராம” என்றிங்கி
 ருந்த காலத்துக்கு வ. பொருநமக வெடுத்த பரமனைப் பரிசுந்
 திருவுடைய சிறுமாமனிசருடன் சேர்த்தியாகிற சீரியபெறுப்பே
 ற்றைத்திருவருளாலே பெற்றோமென்று கூடாது-ஹம், “திரு
 மால் தலைக்கொண்டங்கட்கெங்கெவருந்திவினை” யென்று வுல
 லிதனாய், “ஆள்கின் றுழையா னாரற்குறையுடைய” மென்கிறப
 டியே பரமேசுவரத்திற்பெறப்புகுகிற பரிசு-ஹ்ருதெகாவ-
 ஸாராமத்துக்கிங்கேழுமுடிமுடியிருக்கப்பவா லும், இப்படியுல
 லிதமான வ. ஹம்ஸம் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் ஹ்ருதெகாவ-
 ஸங்களிலே யருவாஷ்டவியுமாக வருவாருகெடுதல். * *

உண்மையுரைக்கும்ரைகளிலோங்கிய வுத்தமனார்
 வண்மையளப்பரிதா தலின் வந்து கழல்பணிவார்
 தண்மை கிடந்திடத்தரமளவென்னவியப்பில்தாம்

உண்மையுரைத்தன்றோரந்தவிரவுயர்ந்தனரே (நாந)

ராமகேஷேஷாபிஷேகாரிஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக

கிஷே ருதிசரி ஸ்ரீதெ நிஜஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக

யுத்தகூசுஷுதகேசுஷுத விவியாந் யுத்தகூசுஷுத

ஸுத்தகூசுஷுத யெசுவன-ஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக

ஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக ஸுத்தகூசுஷுத ஸ்ரீதெகாவ-
 ஸாராமகேஷாபிஷேக ஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக

ஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக ஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக

ஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக ஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக

ஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக ஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக

ஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக ஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக

ஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக ஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக

ஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக ஹ்ருதெகாவ-ஸாராமகேஷாபிஷேக